

อิมามมะฮ์ดี

ความหวังใหม่ของโลก

มูลนิธิ คาร์ รอเรฮ์ อัก รวบรวมและเรียบเรียง

สุญญตุลอิสลามชัยยิดตุไลมาน สุชัยนี ผู้แปล

อัลกุรอาน :

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَأَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ
بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

“และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้กับบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบกรดี
(อามัลศอและห์) ในหมู่พวกเจ้า โดยจะให้พวกเขาสืบทอดอำนาจบนหน้า
แผ่นดินเหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงทำให้บุคคลก่อนหน้าเขาสืบทอดมาแล้ว
และพระองค์จะเปลี่ยนความหวาดกลัวของพวกเขาให้เป็นความปลอดภัย
ดังนั้นจงภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว และอย่าได้ตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์”
(อันนุร: 55)

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ﴿٥٦﴾

“และเราได้ประสงค์จะทำให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่ถูกกดขี่ บน
หน้าแผ่นดิน โดยทำให้พวกเขาเป็นผู้นำทั้งหลาย (บรรดาอิมาม) และทำให้
พวกเขาเป็นทายาทผู้สืบมรดก” (เกาะศอศ: 5)

คำนำของผู้แปล

ความศรัทธาในเรื่องราวที่เกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดี เป็นความศรัทธาอันยิ่งใหญ่ (อะกิละตุลกุบรอ) ที่มีอยู่ในอิสลาม ด้วยความศรัทธาอันนี้ก่อให้เกิดพลัง และความหวังให้กับมุสลิมที่รอคอยวันแห่งการปັกรงชัยแห่ง “ลาอิลลาฮาอิลลัลลอฮ” เหนือโลกทั้งมวลให้เป็นจริง

ความศรัทธาที่ถูกต้องต่อสิ่งนี้ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเคลื่อนไหวในการรับใช้ศาสนา และสร้างฐานรองรับต่อการปรากฏของท่าน เพื่อที่จะสถาปนารัฐอิสลามขึ้นมาบนโลก ซึ่งเป็นความหวังอันยิ่งใหญ่ของมุสลิมทุกคน

การปฏิวัติอิสลามในอิหร่านได้ประสบความสำเร็จ ก็เกิดมาจากความศรัทธา และเข้าใจถูกต้องโดยเรื่องของอิมามมะฮ์ดีและเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ช่วยให้การปฏิวัติอิสลามในอิหร่านยืนหยัดอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้

บรรดาศัตรูของอิสลามรู้ว่าอะกิละฮ์ อันนี้เป็นอันตรายต่อแผนการร้ายของพวกเขา และเป็นก้างที่ขวางคอพวกเขาในการคิดที่จะครองโลกเพราะตราบไคที่อะกิละฮ์อันนี้ยังมีอยู่อย่างถูกต้องในหัวใจของมุสลิม แผนการของพวกเขา ก็ไปไม่ถึงเป้าหมาย

ดังนั้นบรรดาศัตรูของอิสลามจึงได้พยายามหาวิถีทางในการที่จะกำจัด
เอาอะกิดะฮ์อันนี้ออกไปจากหัวใจของมุสลิมและผู้ที่สนองรับนโยบายอัน
ชั่วช้านี้ได้ดีที่สุด ก็คือบรรดามุสลิมผู้โง่เขลาและไร้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งใน
เรื่องของอิสลาม โดยวิธีการสร้างมะฮ์ดีตัวปลอมหรือบิดเบือนความจริงที่
เกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดีอย่างที่บางพวกได้อุตริขึ้นพวกหนึ่งได้พยายามที่จะ
ชี้ให้เห็นว่าใครก็เป็นมะฮ์ดีได้ ถ้าเขามาเพื่อปรับปรุงศาสนา และอีกหลายๆ
พวกที่จะมีมา ได้พยายามที่จะสร้างมะฮ์ดีตัวปลอมขึ้นมาในขณะที่ความซัด
แจ้งของอะดิสที่มีอยู่ในทุกมัสฮับ (นิกาย) นั้น ทั้งชื่อ และเชื้อสายของอิมาม
มะฮ์ดีได้รับการยืนยันว่า เขาคือผู้ที่สืบเชื้อสายมาจากท่านศาสดา (ศ) และ
เป็นลูกหลานของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ (อ)

หนังสือเล่มนี้ได้ถูกเขียนโดย คณะอุละมาอ์แห่งสถาบันทางแห่งสังคม
(คารุ รุฮ ฮัก) ซึ่งเป็นสถาบันศาสนาที่สำคัญอันหนึ่งของเมืองกุม
มีอุละมาอ์ และนักปรัชญาหลายท่านได้ถูกผลิตออกมาจากสถาบันนี้

ดังนั้นเนื้อหาทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้จึงมีความแน่นอนในความถูกต้อง
ของเนื้อหา และหลักฐานด้วยความหวังที่จะเสนอสังคมอันยิ่งใหญ่
ให้กับผู้อ่านทุกท่าน ที่ประสงค์จะมีความเข้าใจให้ถูกต้องในเรื่องของอิมาม
มะฮ์ดีเพื่อจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงจากอะกิดะฮ์อันนี้

ด้วยสลามและคุอา

ชัยยิดสุไลมาน สุชัยนี

ชีวประวัติ

ชื่อของท่าน : เป็นคำสั่งเสียจากบรรดาอิมามมะอฺซูม ไม่ให้เรียกชื่อเต็มของท่าน トラバドที่ท่านยังไม่ปรากฏ และให้เรารู้แต่เพียงว่าชื่อของท่านเหมือนกับชื่อของรอซูลุลลอฮ์ ฉายาเดียวกันกับรอซูลุลลอฮ์

ฉายาต่าง ๆ ของท่าน : ฉายาที่ดัง และเป็นที่รู้จักกันทั่วไปก็คือ “มะฮฺดี”, “กออิม”, “สุญญัต” และบะกียะตุลลอฮ์”

บิดาของท่าน : คือท่านอิมามฮะซัน อัศการี (อ.) อิมาม ที่ 11

มารดาของท่าน : ท่านหญิงผู้ทรงเกียรติ หลานสาวของไกเซอร์แห่งโรม มีนามว่า “นัรญิส”

สถานที่กำเนิด : เมืองซามัรรอ ประเทศ อิรัก วันที่ 15 เดือน ชะอฺบาน

ฮิจเราะฮ์ที่ 255 (ซึ่งจนถึงปัจจุบันอายุหนึ่งพันหนึ่งร้อยหกสิบปี และอายุของท่านจะยืนยาวต่อไปตราบเท่าที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ จนกระทั่งถึงวันแห่งการปรากฏตัวของท่าน เพื่อนำความสันติ และยุติธรรมมาสู่ชาวโลก)

ความเชื่อในมะฮัดี ผู้ถูกสัญญาในศาสนาต่าง ๆ

ความเชื่อในอิมามมะฮัดีผู้ถูกสัญญาในลักษณะที่ว่าจะมีบุรุษหนึ่งจากพระผู้เป็นเจ้ามาปลดปล่อยชาวโลกให้พ้นทุกข์โศกนั้นเป็นความเชื่อที่มีอยู่ในทุกศาสนา และทุกนิกาย มิได้มีอยู่ในแนวทางของชีอะฮ์เท่านั้น แต่ความเชื่ออันนี้นั้นมีอยู่ในพี่น้องซุนหนี่ และในศาสนาของยะฮูดี คริสเตียนพวกมะยูซีฮินดู ซึ่งพวกเขาทั้งหมดยอมรับโดยทั่วไปว่า จะมีมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้ามาปลดปล่อยชาวโลกให้พ้นจากทุกข์โศก และพวกเขาทุกคนก็กำลังรอคอยมหาบุรุษผู้นี้

ในคัมภีร์ “เตี๊ต” ของชาวฮินดู ได้กล่าวไว้ว่า “หลังจากที่โลกนี้ได้เข้าสู่ยุคเสื่อมโทรมที่สุด กษัตริย์หนึ่งจะปรากฏขึ้นในยุคสุดท้ายเข้าคือผู้นำแห่งศีลธรรม เขามีชื่อว่า “มันศูร” เขาจะพิชิตโลก และทำให้โลกทั้งหมดอยู่ภายใต้ศาสนาของเขา ทั้งผู้ศรัทธาและไม่ศรัทธาจะรู้จักเขา เขาประสงค์สิ่งใดจากพระเจ้าเขาจะได้รับสิ่งนั้น”

ในคัมภีร์ “ญามาซบ์” ของชาวโซโรอัสเตอร์ ได้กล่าวไว้ว่า “บุรุษหนึ่ง จากลูกหลานของฮาซิม จะปรากฏขึ้นบนหน้าแผ่นดิน ผู้มีร่างกายกำยำ และ วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ยืนหยัดอยู่ในศาสนาของตาของเขา จะนำความเจริญมาสู่อิหร่าน และจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยระเบียบกฎเกณฑ์จนถึงขั้นที่หมาป่า จะกินน้ำเคียงข้างลูกแกะได้”

ในคัมภีร์ “ซันด์” ซึ่งเป็นอีกนิกายหนึ่งของ โซโรอัสเตอร์ ได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อชัยชนะของพระเจ้ามาถึง บรรดามารร้าย และสาวกของมัน จะถูก พันธนาการไว้กับแผ่นดิน และไม่มีทางเข้าสู่สรวงสวรรค์ และหลังจากชัยชนะอันนี้โลกจะเข้าสู่ความสำเร็จอย่างแท้จริง และลูกหลานของอาดัม จะนั่ง อยู่บนบัลลังก์แห่งความผาสุกตลอดไป”

ในคัมภีร์ “เตารอด” บทที่ 20:17 ได้กล่าวถึงอิมามสิบสองจากลูกหลาน ของอิสมาอีลจะปรากฏขึ้น

ในคัมภีร์ “ชะบูร์” ของท่านนบีดาอูด ได้กล่าวว่า “ส่วนผู้ที่จะสอและห้ เท่านั้นจะเป็นทาสทบนหน้าแผ่นดิน และเขาจะอยู่ในนั้นตลอดไป”

ซึ่งตรงกันกับโองการอัลกุรอานที่ว่า

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ (١٠٥)

“และเราได้บันทึกไว้ใน “ซะบูร์” หลังจาก (ที่ได้บันทึกไว้แล้วใน)

เตารอต ว่าแท้จริงแล้วผู้ศอและห้ของข้าเท่านั้นที่จะเป็นทายาทบนหน้า
แผ่นดิน”

(อัมบิยาอ: 105)”

และอีกโองการหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْ
بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

“และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้กับบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบการดี
(อามัสศอและห้) ในหมู่พวกเจ้า โดยจะให้พวกเขาสืบทอดอาณาบนหน้า
แผ่นดิน เหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงทำให้บุคคลก่อนหน้าเขาสืบทอด
มาแล้ว และพระองค์จะเปลี่ยนความหวาดกลัวของพวกเขาให้เป็นความ
ปลอดภัย ดังนั้นจงรักดีต่อพระองค์เพียงพระองค์เดียว และอย่าได้ตั้งภาคีใด
ๆ กับพระองค์” (อันนุร: 55)

อีกโองการหนึ่งได้กล่าวว่า
وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً
وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ (๕)

: “และเราได้ประสงค์ที่จะทำให้เกิดความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่ถูกกดขี่
บนหน้าแผ่นดิน โดยทำให้พวกเขาเป็นผู้นำทั้งหลาย (บรรดาอิมาม) และทำ
ให้พวกเขาเป็นทายาทผู้สืบมรดก” (เกาะศอศ: 5)

ซึ่งโองการเหล่านั้นทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นเป็นข้อพิสูจน์อย่าง
เพียงพอ ที่จะกล่าวว่า สุดท้ายแล้ว วันหนึ่งโลกจะตกอยู่ในมือผู้เหมาะสม
ของบ่าวของพระเจ้า และมรดกแห่งอำนาจอันนี้จะกลับไปสู่พวกเขา และจะ
เป็นวันที่ตำแหน่งผู้นำ และผู้ปลดปล่อยชาวโลก จะมาถึงมือของเขา”
มนุษย์ได้เดินหลงจากทางนำแห่งพระเจ้าเข้าสู่จุดเสื่อมสูงสุดของความเป็น
มนุษย์และไร้จริยธรรม ซึ่งแทบจะไม่มีอะไรหลงเหลืออีกแล้วในความเป็น
มนุษย์และไร้จริยธรรม ซึ่งแทบจะไม่มีอะไรหลงเหลืออีกแล้วในความเป็น
มนุษย์ที่แท้จริงที่มีคุณธรรมและศีลธรรม และในไม่ช้ามนุษย์จะพบว่าการใช้
กำลังหรืออำนาจ หรือ ความรู้และวิชาการทางด้านวัตถุหรือเทคนิคต่าง ๆ
ของมัน จะไม่สามารถทำให้โลกนี้มีระเบียบหรือความยุติธรรม จนไปสู่
ความสำเร็จสูงสุดได้

นอกเสียจากว่าพวกเขาจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรม และการเป็นอยู่ให้
เป็นไปตามพื้นฐานของความศรัทธา และยอมรับการชี้นำ และอำนาจของ
พระเจ้า และยอมรับผู้นำแห่งพระเจ้า เพื่อที่จะนำพวกเขาฝ่าฟันอันตราย

ต่าง ๆ เข้าสู่ทางแห่งความรอดพ้นของมนุษยชาติ นำโลก และมนุษยชาติ
เข้าสู่การปกครองที่สมบูรณ์แบบซึ่งวางอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรมและ
สันติภาพ

ความศรัทธาในมะฮ์ดี ผู้ถูกสัญญา (อ.)จากหลักฐานต่างๆ

ในอิสลาม

ท่านรอซูล และบรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์ ได้รายงานเรื่องราวต่างๆ ที่
เกี่ยวข้องกับท่านอิมามมะฮ์ดี ทั้งในแง่ที่เกี่ยวกับการหายตัว (มัจญบะฮ์) การ
ปรากฏตัวอีกครั้งหนึ่ง การต่อสู้ของท่าน และบุคลิภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
ท่านอิมามมะฮ์ดี ซึ่งรายงานเหล่านี้ได้รับการถ่ายทอดอย่างแพร่หลายจาก
บรรดาสาวก และสหายของรอซูล และอิมามผู้บริสุทธิ์

เจ้าของหนังสือ “อัลอิมามอัล-มะฮ์ดี” ได้บันทึกชื่อของศอฮาบะฮ์ 50
ท่าน ชื่อของตาบิอินอีก 50 ท่านที่ได้ทำการรายงานหะดิษที่เกี่ยวกับอิมาม
มะฮ์ดี

บรรดากวีมุสลิมได้เขียนบทกวีไว้อย่างมากมายที่เกี่ยวกับท่านอิมาม และ
ส่วนมากของบทกวีนั้นได้เขียนก่อนประสูติของท่านอิมามมะฮ์ดีนบศตวรรษ

“กูเมต อัลอะชะดีย์” นักกวีเอกคนหนึ่งของชีอะฮ์ ได้แต่งบทกวีบรรยาย
เกี่ยวกับท่านอิมามมะฮ์ดี ต่อหน้าท่านอิมามบากิร (อ) และยังได้ถามท่าน

อิมามบากิร (อ.) เกี่ยวกับเวลาที่อิมามจะปรากฏ

“คิอ์บัล อัลคุซาอีย์” กวีเอกอีกท่านหนึ่งที่ได้แต่งบทกวีเกี่ยวกับท่านอิมาม
มะฮ์ดี ต่อหน้าท่านอิมามริฎอ (อ) ซึ่งคุซาอีย์ ได้กล่าวขึ้นว่า

“ถ้าไม่ใช่เพราะความหวังที่ฉันมีในวันนี้หรือพรุ่งนี้ (หมายถึงการมาของ
ท่านอิมามมะฮ์ดี)

หัวใจของฉันก็ต้องสลายไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขา (หมายถึง
สิ่งที่เกิดขึ้นกับอะหฺลุลบัยต์) (ความหวังนั้นก็คือ) การปรากฏของอิมามท่าน
หนึ่งซึ่งไม่มีข้อสงสัยในการปรากฏขึ้น

เขาจะยืนหยัดด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ และจากบารอ์กัตของพระองค์
(และเขา) จะเป็นผู้แยกแยะในหมู่พวกเราระหว่างสัจธรรมกับความเท็จ และ
เขา จะเป็นผู้ตอบแทนรางวัล และบทลงโทษ”

หลังจากที่ คุซาอียะ ได้อ่านกวีบทนี้จบ ท่านอิมามริฎอ (อ) จึงได้กล่าวกับเขาว่า

“โอ้ คุซาอียะ บทกวีบทนี้ พระเจ้าเป็นผู้ใส่มันลงไปในปากของเจ้า
เจ้ารู้ไหมว่าอิมาม คือใคร? คุซาอียะ ได้ตอบว่า : ฉันไม่รู้ ฉันรู้แต่เพียงว่า จะมีอิมามหนึ่งจากลูกหลานของท่าน ปรากฏขึ้นและเขาจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วย
ด้วยความสันติ และยุติธรรม”

ท่านอิมามริฎอ (อ) จึงกล่าวขึ้นว่า: โอ้ คุซาอียะ อิมามหลังจากนั้นคือมุฮัมมัด
(อิมามญะวาด) บุตรชายของนายน และหลังจากเขาก็คือบุตรชายของเขา
สะฮัน (อิมาม ฮาดี) และหลังจากเขา (อะลี) ก็คือบุตรชายของเขา สะฮัน

(อิมามอัศการียะ) และหลังจากเขา (สะฮัน) ก็บุตรชายของเขา ซึ่งในการเร้น
หายของเขาจะต้องรอคอย และในการปรากฏของเขาจะต้องร่ำกิติ และ
ถึงแม้ว่าโลกนี้จะมีเวลาเหลืออยู่อีกเพียงวันเดียว อัลลอฮ์ก็จะทำให้วันนั้นยืด
ยาวจนกระทั่งกออิม (อิมามมะฮ์ดี) ปรากฏและทำให้โลกเต็มไปด้วยความ
สันติ และยุติธรรมหลังจากที่มันได้เต็มไปด้วยความอธรรม และการกดขี่

และบางครั้งบรรดานักกวี หรือ ลูกศิษย์ของบรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์ได้ถาม
กับท่านอย่างตรงไปตรงมาว่าท่าน หรือเปล่าที่เป็น “กออิม” หรือท่านหรือ
เปล่า คือ มะฮ์ดี ผู้ถูกรอคอย (อัลมุนตะซ็อร) ดังนั้นบรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์ ก็
จะทำการตอบชี้แจง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอิมาม กออิม (มะฮ์ดี) ตามความเหมาะสม
ของเวลาและโอกาส

และจากการที่ชะดิสที่เกี่ยวกับท่านอิมามมะฮ์ดี (อ) เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในหมู่สลิม จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดมีการกล่าวอ้างเท็จขึ้นเกี่ยวกับการเป็น อัล-มะฮ์ดี หรือ นาเอาลิ่งนี้ไปใช้ประโยชน์ในทางที่ผิด ตั้งแต่ในสมัยที่อิมามมะฮ์ดีจริงยังไม่ประสูติ อย่างเช่นพวก “กิชานียะฮ์” แต่ซึ่งพวกนี้นั้นเกิดขึ้นมาก่อนที่ท่านอิมามมะฮ์ดี จะถือกำเนิดถึง 200 ปี โดยพวกเขาได้อ้างว่า “มุหัมมัด อัลฮะนาฟียะฮ์” คืออิมามมะฮ์ดี ผู้ถูกรอคอย และได้เชื่อกันว่าได้เร้นหายไป และจะกลับมาปรากฏอีกครั้งหนึ่งโดยได้นำชะดิส และหลักฐานต่าง ๆ จากท่านรอซูล(ศ) และอิมามผู้บริสุทธิ์ได้พุดถึงมะฮ์ดีตัวจริงมาเป็นข้อกล่าวอ้าง และพวกราชวงศ์อับบาซียะฮ์ ก็ได้สร้างเรื่องเท็จในท่านองนี้ขึ้นอีกครั้งหนึ่งในสมัยของเคาะลีฟะห์ “มะฮ์ดี อับบาซี” ซึ่งได้ตั้งชื่อตัวเองว่า “มะฮ์ดี” เพื่อที่จะได้ใช้ประโยชน์จากการที่ประชาชาติรอคอยท่านอิมามมะฮ์ดีตัวจริง

อุละมาฮ์สุนหนี่ และชีอะห์ได้บันทึกชะดิสที่เกี่ยวกับท่านอิมามมะฮ์ดีไว้อย่างมากมาย จาก “มุสนัด อะหมัด อิบนิ ฮัมบัล” และ “เศาะหิหฺบุคอรี” เป็นส่วนหนึ่งจากหนังสือชะดิสที่มาตรฐานของ อะห์ลิลซุนนะห์ ที่ได้เขียนขึ้นก่อนการถือกำเนิดของท่านอิมามมะฮ์ดี และหนังสือ ทั้งสองเล่มนี้ก็ได้รายงานหะดีษต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดีไว้เป็นจำนวนมาก

หนังสือ “มะซีเคาะฮ์ เขียนโดย สะลัน บิน มะฮ์บุบ ซึ่งเชกฏ็อบริซีย์ ได้กล่าวไว้ว่า “หนังสือเล่มนี้ได้เขียนขึ้น 100 ปี ก่อนการเรนหายครั้งใหญ่

(น็อยบะตุลกุบรอ) ของท่านอิมามมะฮ์ดี ซึ่งในหนังสือเล่มนี้ได้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรนหายของท่านอิมามมะฮ์ดี”

และเชกฏ็อบริซีย์ได้กล่าวต่อไปอีกว่า “หะดีษต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรนหายของท่านอิมามมะฮ์ดี ได้ถูกบันทึกไว้อย่างมากมายโดยนักหะดีษชาวชีอะฮ์ ตั้งแต่สมัยของท่านอิมามบากิร และอิมาม ญะฮ์ฟัร (อ)

นักวิชาการชาวชีอะฮ์และสุนหนี่ได้เขียนหนังสือไว้อย่างมากมายเกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดีผู้ถูกสัญญา ซึ่งบางเล่มได้เขียนขึ้นก่อนการถือกำเนิดของท่านอิมามมะฮ์ดี (อ)

รอวาฎานี อุละมาฮฺชาวสุนหนี่ มรณะในปีที่ 250 ฮิจเราะฮ์ ได้เขียนหนังสือ “อัคบาร์รุลมะฮ์ดี ” ไว้ตั้งแต่ก่อนการถือกำเนิดของท่านอิมาม

มะฮ์ดี ในหมู่อุละมาฮฺชีอะฮ์ ก็เช่นกัน ท่านอันมาฏีและ มุฮัมมัด บิน

อัลสะซัน บิน มะฮ์บุบ ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการถือกำเนิด และการเรนหายของท่านอิมามมะฮ์ดี ไว้ตั้งแต่ก่อนการถือกำเนิด และเรนหายของท่านอิมาม

ฮะดีษ และเรื่องของท่านอิมามมะฮ์ดีนั้นมีมากมาย และเป็นเรื่องชัดเจนที่สุดเรื่องหนึ่งในอิสลาม ซึ่งเป็นการยากที่จะหาเรื่องอื่น มาเปรียบเทียบกับความชัดเจนของมัน นอกเหนือจากอุละมาฮ์ชีอะฮ์เองแล้ว อุละมาฮ์สุนหนี่จำนวนมากยอมรับว่า ฮะดีษที่เกี่ยวกับท่านอิมามมะฮ์ดี นั้นชัดเจนถึงขั้น

มุตะวาติร อย่างเช่นท่านบัยฮะกี ยฺ อุละมาฮ์ชาวสุนนะห์เจ้าของหนังสือ “มะนากีญชะฟีอี” มรณภาพเมื่อปีที่ 363 แห่งฮิจเราะฮ์

ท่านได้กล่าวไว้ว่า : ฮะดีษที่เกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดี ที่รายงานจากท่านรอซูลแห่งอัลลอฮ์นั้นความชัดเจนของมันถึงขั้น “มุตะวาติร”

เจ้าของหนังสือ “อิมามมะฮ์ดี” ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านว่า:

ถ้าเรารวบรวมริวายะฮ์ต่างๆ ที่รายงานโดยทั้งชีอะฮ์ และสุนหนี่ที่เกี่ยวกับท่านอิมามมะฮ์ดี เราจะพบว่ามันมีมากกว่าหกพันฮะดีษ ซึ่งถือว่าเป็นตัวเลขที่ยิ่งใหญ่มากตัวหนึ่ง ซึ่งแม้แต่เรื่องสำคัญอื่นๆ ในอิสลามที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปไม่มีข้อแย้ง และสงสัยเลยในการยอมรับมัน ก็ยังไม่มีรายงานถึงหกพันฮะดีษ

ดังนั้น บนพื้นฐานเหล่านี้ มุสลิมตั้งแต่ยุคแรกของอิสลามได้รับรู้ และเข้าใจถึงสัญญาอันยิ่งใหญ่ และโดยเฉพาะชีอะฮ์ ผู้ได้รับการฝึกฝนจากครอบครัวอันบริสุทธิ์ (อะฮ์ลุลบัยต์) มีความเชื่อมั่นที่มั่นคง และสมบูรณ์ได้ทำการรอคอยการกำเนิด และการกลับมาอีกครั้งหนึ่งของท่านอิมามมะฮ์ดี ทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา

หลักฐานจากสะดิษต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับท่านอิมามมะฮ์ดี นั้นได้ชี้ชัดให้รู้ว่า ท่านอิมามมะฮ์ดีนั้นมาจากบะนีฮาซิม เป็นลูกหลานของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ (อ) สืบเชื้อสายมาจากสายเลือดของผู้นำแห่งบรรดาอะฮ์ลุลอิมามสุเซน (อ)

พ่อของท่านชื่อ สะฮัน (อิมามอัศการิ) ส่วนชื่อท่านอิมามมะฮ์ดีนั้นมีชื่อ และฉายา เหมือนกับชื่อ และฉายาของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อด) การกำเนิด และการมีชีวิตของท่านเป็นความลับ

การเรนไหย (หม้อยบะฮ์) มีสองครั้งซึ่งครั้งแรกเป็นระยะเวลาอันสั้น (หม้อยบะตุลศุมร) และครั้งที่สองเรียกว่า “หม้อยบะตุลกูบร” ซึ่งเป็นการเรนไหยที่มีระยะเวลาอันยาวนานตราบเท่าที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ และด้วยคำสั่งของพระองค์จะกลับมาปรากฏตัวอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทำการปฏิวัติ และนำโลกเข้าสู่การปกครองของอิสลาม และจะทำให้โลกเต็มไปด้วยความ สันติ และยุติธรรมหลังจากที่มันได้เต็มไปด้วยความ อยุติธรรม และการกดขี่

โดยในสะดิษเหล่านี้ ได้อธิบายอย่างละเอียดถึงบุคลิกรูปร่าง และหน้าตา ของอิมามคนที่สิบสองท่านนี้ ซึ่งเราจะนำมาเป็นตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างจากชะตาของอะสุชิซุนนะฮ์

1. ท่านศาสดา (ศ็อล) ได้ย้ำถึงความแน่นอนของการปรากฏตัวของท่าน
อิมามมะฮ์ดี ว่า: ถึงแม้ว่าโลกนี้มีเวลาเหลืออีกเพียงวันเดียวอัลลอฮ์ ก็จะ
ส่งชายคนหนึ่งจากเรา มาบนโลกนี้ และจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยความ
ยุติธรรม หลังจากที่มันได้เคยเต็มไปด้วยความอยุติธรรม และการกดขี่
(จากมุสนัด อะหมัด อิบนิ ฮัมบัล)

2. ท่านศาสดา (ศ็อล) กล่าวไว้ว่า: วันกิยามัตจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าชาย
คนหนึ่งจากอะห์ลุลบัยต์ของฉัน จะปรากฏตัว และทำให้ภารกิจของฉัน
สมบูรณ์ด้วยมือของเขา ชื่อของเขาเหมือนชื่อของฉัน
(จากมุสนัด อะหมัด อิบนิ ฮัมบัล)

3. ท่านเราะสูลุลลอฮ์ (ศ็อล) ได้กล่าวว่า: เหมือนกับที่อะลีเป็นผู้นำ
หลังจากฉัน กออิม อัลมุนตะซ็อร (อิมามมะฮ์ดี) ก็คือผู้นำจากฉัน เมื่อตอนที่
เขาปรากฏตัวเขาจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยความสันติ และยุติธรรมหลังจาก
ที่มันได้เต็มไปด้วย ความอธรรม และการกดขี่ ขอสาบานด้วยพระนาม
แห่งอัลลอฮ์ว่า ผู้ที่สามารถจะยืนหยัดอย่างมั่นคงต่อศาสนาในช่วงของการ
เร้นภัยของเขานั้นหายากยิ่งกว่าเหล็กไหลเสียอีก

ท่านญาบิร ได้ลุกขึ้นถามว่า : โอ้ ศาสดาแห่งอัลลอฮ์ “กออิม” ลูกหลานของท่านมีการเร้นหายด้วยหรือ?

ท่านศาสดา ตอบ : แน่แน่นอนขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของฉัน ผู้ศรัทธาจะถูกทดสอบจนบริสุทธิ์ และผู้ปฏิเสธจะถูกทำให้พินาศ โอ้ ญาบิรเอ๋ย เรื่องนี้นั้นเป็นความลับอันหนึ่งจากความลับทั้งหลายจากอัลลอฮ์ ดังนั้นจงหลีกเลี่ยงจากความสงสัย เพราะการสงสัยในกิจกรรมของอัลลอฮ์นั้นเป็นการปฏิเสธ (กุฟร์)

(จากหนังสือ “ขานะบีอุล มะวัตตะฮ์”)

4. ท่านหญิงอุมมุ ซะละมะฮ์ ได้รายงานว่ ท่านเราะสูลุลลอฮ์ (ศ็อล) ได้พูดถึงมะฮ์ดีผู้ถูกสัญญา และย้าว่า: แน่แน่นอนมันเป็นเรื่องจริง และเขาจะมาจากลูกหลานของฟาฏิมะฮ์

5. ท่านซัลมาน อัลฟาริซี ได้กล่าวว่า วันหนึ่งฉันได้ไปหาท่าน

รอซูลุลลอฮฺ (ศ็อล) และพบว่า สุเซนลูกของอะลีนั่งอยู่บนดักของท่าน ศาสดา และท่านก็ได้จูบไปที่ดวงตา และริมฝีปากของสุเซน และกล่าวขึ้นว่า: เจ้าคือซัยยิดลูกของซัยยิด และน้องของซัยยิด เจ้าคืออิมามลูกของอิมาม และน้องของอิมาม เจ้าคือสุจัญต์ของอัลลอฮ์ ลูกของสุจัญต์ และน้องของสุจัญต์ (บทพิสูจน์แห่งอัลลอฮ์) และเจ้า (สุเซน) คือบิดาของเจ้าสุจัญต์แห่งอัลลอฮ์ ซึ่งคนที่แก่นั่นคือ กออิม (อิมามมะฮ์ดี)

(จากหนังสือ “ชะนาบีอุล มะวัตตะฮ์”)

6. ท่านอิมามริฎอ (อ) ได้กล่าวว่า: คอลาฟุศ-ศอและห์ คือลูกของชะฮัน บินอะลี อัลอัศการี และคือมะฮ์ดีผู้ถูกสัญญา

(จากหนังสือ “ชะนาบีอุล มะวัตตะฮ์”)

7. ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อล) ได้กล่าวว่า: ขอแจ้งข่าวดีให้แก่พวกเจ้าในเรื่องของมะฮ์ดี เขาจะปรากฏขึ้นในอุมมะฮ์ของฉันในขณะที่อุมมะฮ์กำลังแยกและสั่นคลอน เขาจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยความยุติธรรม หลังจากที่ดินได้เต็มไปด้วยความอธรรม และการกดขี่ ทั้งชาวฟ้า และชาวดิน จะมีความสุขและพึงพอใจต่อเขา

(จากมุสนัด อะหมัด อิบนิ ฮัมบัล)

8. ท่านอิมามริฎอ (อ) ได้กล่าวว่า : ไม่มีศาสนาสำหรับผู้ที่ไม่มีศักวา และ ผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่มุเจ้า ณ อัลลอฮ์ นั่นคือผู้ที่มีศักวามากกว่า : หลังจากนั้น ท่านอิมามได้กล่าวเสริมขึ้นว่า : หลานคนที่ 4 จากวงศ์วานของฉัน เป็นบุตร ของหญิงที่เป็นทาส ซึ่งอัลลอฮ์จะให้เขาเป็นผู้ทำความสะอาดโลก จาก ความอยุติธรรมและการกดขี่ และเขาคือผู้ที่ประชาชนจะสงสัย และลังเล เกี่ยวกับการกำเนิดของเขา เขาคือเจ้าแห่งการเรน่หาย (หม้อบะฮ์) และเมื่อเขา ปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งหนึ่งเขาทำให้โลกนี้สว่างไสวด้วยรัศมีแห่งอัลลอฮ์ และ เขาจะเป็นผู้วางตาชั่งแห่งความยุติธรรมในหมู่ประชาชาติ และในวันนั้นจะ ไม่มีผู้ใดสามารถที่จะทำการละเมิดหรือกดขี่ใครได้อีก

(จากหนังสือ “ชะนาบีอุล มะวัตตะฮ์”

9. ท่านอะมีรุลมูมินีน อะลี (อ) ได้กล่าวว่า: อัลลอฮ์จะทำให้กลุ่มหนึ่ง ปรากฏขึ้น ซึ่งพวกเขารักพระองค์ และอัลลอฮ์ก็ทรงรักพวกเขา และพระองค์ จะทำให้พวกเขาได้รับอำนาจการปกครองจากพระองค์

คนหนึ่งจากหมู่พวกเขาจะถูกปิดซ่อนเร้นเอาไว้ และเขาผู้นั้นคือมะฮ์ดี

ผู้ถูกสัญญาไว้ซึ่งเขาทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยความสันติ และความยุติธรรม โดยปราศจากความลำบากใด ๆ สำหรับเขาในการนี้ ในวัยทารกเขาจะ ห่างไกลจากบิดา และมารดา.. และเขาจะพิชิตเมืองต่างๆ ของมุสลิมด้วยสันติ โลกในวันนั้นพร้อมแล้วที่จะรองรับเขา คำพูดของเขาจะได้รับการต้อนรับ ทั้งคนหนุ่ม และแก่จะรักดีต่อเขา

เขาจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยความสันติ และยุติธรรม หลังจากที่มีมันได้
เคยเต็มไปด้วยความอธรรม และการกดขี่ และในเวลานั้น ตำแหน่งแห่ง
อิมามจะถึงจุดสมบูรณ์ของมัน และตำแหน่งคอลีฟะฮ์ที่แท้จริงก็จะปรากฏ
ขึ้น และอัลลอฮ์จะทำให้ผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพฟื้นขึ้น พวกเขาจะฟื้นขึ้นมาใน
ตอนเช้า และพบว่าตัวเองไม่ได้อยู่ในหลุมฝังศพ จากการปรากฏตัวของ
มะฮ์ดี แผ่นดินจะสั่นไหว และเจริญอกงาม น้ำอันใส บริสุทธิ์จะไหลไป
ทุกถ้ำธาร ความวุ่นวาย การแย่งชิง และกดขี่จะถูกขจัดออกไป
ความประเสริฐและสิริมงคล (บะรอกัต) จะถูกประทานลงมา และไม่มี ความ
จำเป็นใดๆ อีกที่ฉันจะบรรยายถึงสิ่งที่จะตามมาหลังจากนั้นอีกเพียงแค่ฝาก
สลามจากฉันไปยังโลกนั้นด้วยเถิด

(จากหนังสือ “ชะนาบีอูล มะวัตตะฮ์”)

ตัวอย่างจากชะดีษของชาวชีอะฮ์

1.อิมามศอดิก (อ) ได้กล่าวว่า: ประชาชาติจะสูญหายอิมามของพวกเขา
แต่ อิมามของพวกเขาจะปรากฏตัวในสัจย์ทุกปี อิมามจะมองเห็นพวกเขาแต่
พวกเขามองไม่เห็นอิมาม

(จากอุศูลอัลกาฟี)

2.อัศบัณ บิน นะบาตะส์ ได้รายงานว่า วันหนึ่งฉันได้ไปเยี่ยมท่าน

อะมีรุลมุอัมมินีน อะลี อะลียฮิสลาม และพบว่าท่านอะลี กำลังนั่งครุ่นคิดถึงสิ่งหนึ่งอย่างลึกซึ้ง ในขณะที่นิ้วของท่านได้ขยุ้มไปบนดิน ฉันจึงได้ถามขึ้นว่า: ทำไมท่านจึงอยู่สภาพครุ่นคิดเช่นนี้? หรือว่าท่านกำลังจะมีความประสงค์สิ่งหนึ่งในแผ่นดิน ? ท่านอิมามอะลี (อ.) ได้ตอบว่า:

ไม่ สาบานด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ฉันไม่เคยมีความต้องการอะไรในแผ่นดิน และคุณยანี้เลย แต่นั่นกำลังครุ่นคิดถึงผู้หนึ่งที่จะถือกำเนิดมาจากเชื้อสายของฉัน และเป็นลูกหลานคนที่สิบเอ็ดของฉัน และเขา (มะฮ์ดี) จะทำโลกนี้เต็มไปด้วยความสันติ และยุติธรรม หลังจากที่มันเคยเต็มไปด้วยความอยุติธรรม และการกดขี่ จะมีการเร้นหาย และความสับสนในตัวของเขา จนกลุ่มหนึ่งจะได้รับทางนำ และอีกกลุ่มหนึ่งถูกทำให้หลงทาง (จากอุศูล อัลกาฟี)

3. ท่านอิมามศอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า: ถ้าข่าวแห่งการเร้นหายของอิมามประจำยุคของเจ้า (มะฮ์ดี) มาถึงเจ้า จงอย่าปฏิเสธ

(จากอุศูล อัลกาฟี)

4. ท่านอิมามศอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า: มีการเร้นหาย 2 ครั้งสำหรับกออิม ครั้งที่หนึ่งเป็นระยะเวลาอันสั้น ครั้งที่สองเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ในการเร้นหายครั้งแรกนั้น เฉพาะชีอะฮ์ผู้ใกล้ชิดเท่านั้นที่รู้ที่อยู่ของเขา และในการเร้นหายครั้งที่สองนั้น นอกจากสาวกและมิตรสหาย ผู้ใกล้ชิด แล้วจะไม่มีใครรู้ที่อยู่ของเขา (จากอุศูลอัลกาฟี)

5. ท่านอิมามศอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า: กออิมจะทำการกียาม (ลุกขึ้นปฏิวัติ) ในขณะที่ยังไม่มีใครได้ทำการบัยอัต (การให้สัตยาบัน) หรือ สนธิสัญญาใดๆ กับเขา

6. ท่านร่อซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) ได้กล่าวไว้: กออิม มาจากลูกหลานของฉัน ชื่อของเขาเหมือนชื่อของฉัน ฉายาของเขาเหมือนฉายาของฉัน บุคลิกของเขาเหมือนกับบุคลิกแบบของฉัน ฉายาของเขาเหมือนฉายาของฉัน บุคลิกของเขาเหมือนกับบุคลิกแบบของฉัน แบบฉบับ (สุนนะฮ์) ของเขาเหมือนกับแบบฉัน เขาจะเรียกประชาชาติกลับมาเข้าสู่ชะรีอัต และศาสนา ของฉันอีกครั้งหนึ่ง และจะเชิญชวนมนุษย์เข้าสู่คัมภีร์แห่งพระผู้อภิบาล ของฉัน ใครก็ตามที่รักดีต่อเขา ก็เท่ากับได้รักดีต่อฉัน ใครก็ตามที่เป็นปรปักษ์ต่อเขาก็เท่ากับเป็นปรปักษ์ต่อฉัน และใครก็ตามที่ปฏิเสธการเร้นหายของเขาก็เท่ากับได้ปฏิเสธศาสนาของฉันทั้งหมด

(จากหนังสือ อะฮ์ลุลมาวัรรอฮ์)

7. ท่านอิมามซัยนุลอาบิดีน ได้กล่าวว่า: ในเรื่องราวของกออิมนั้นมีหลายสิ่งๆ ที่เหมือนกับบรรดาศาสดาต่างๆ เหมือนกับนูห์, เหมือนกับอิบรอฮีม, เหมือนกับมูซา, เหมือนกับอีซา ,เหมือนกับอียูบ และเหมือนกับมูฮัมมัด (ศ็อล) อายุของเขายืนยาวเหมือนกับนูฮ์ การถือกำเนิดของเขาถูกปกปิด และการใช้ชีวิตของเขาห่างไกลจากประชาชนเหมือนกับอิบรอฮีมเขาอยู่ในความกังวลและเร้นหายเหมือนกับมูซา

ประชาชาติมีความคิดแตกแยกกันในเรื่องของเขาเหมือนกับมุซา
ประชาชาติมีความคิดแตกแยกกันในเรื่องของเขาเหมือนกับอีซา เขาจะถึงจุด
แห่งความเจริญ และรุ่งโรจน์หลังจากผ่านการทดสอบ และทุกขุทรมาน
เหมือนกับอัยยูบซึ่งเขาจะถูกขึ้นปฏิวัติด้วยคมดาบเหมือนมูฮัมมัด (ศ็อล)
(จากหนังสือ กะมาลุดดีน)

8. ท่านอิมามศอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า: สำหรับกออิมมีการเรน่หาย และสา
หรับบ่าวของอัลลอฮ์ในช่วงเวลานั้น เขาจะต้องเสริมสร้างศัทวาและยึดมั่นใน
ศาสดาของพระองค์ให้มั่นคง

9. ท่านอิมามศอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า: สำหรับประชาชาติ วันหนึ่งจะมาถึง
ที่อิมามของพวกเขาวะเรน่หาย
ท่านซุรอเราะฮ์ (สาวกผู้ทรงเกียรติ ท่านหนึ่งของอิมามศอดิก) ได้ถามขึ้นว่า :
หน้าที่ประชาชาติในยุคนี้คืออะไร ?

ท่านอิมามได้ตอบว่า : เขายึดมั่นในศรัทธา และปฏิบัติหน้าที่ตามที่
ศาสนาได้กำหนดอย่างเคร่งครัด จนกว่าอิมามของพวกเขาวะปรากฏ
(จากหนังสือ กะมาลุดดีน)

10. ท่านอิมามศอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า: ปรากฎและกียามของมะฮ์ดีจะไม่เกิดขึ้น จนกว่าทุกอารยธรรม และอุดมการณ์ได้ผลัดเปลี่ยนกันขึ้นมาปกครองประชาชาติ จนหมดสิ้นแล้วเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่มี โอกาสที่จะพูดได้อีกว่า ถ้าให้เราปกครองเราก็จะปกครองด้วยความยุติธรรม และหลังจากนั้น (หลังจากที่ทุกอารยธรรมได้ขึ้นมาปกครองแล้ว) กออิม ก็จะทาการกียามด้วยสัจธรรมและความยุติธรรม

(จากหนังสือ อิบาตุลฮุดา)

กำเนิดอิมาม

ผู้นำจากฟากฟ้า คนที่สิบสองอิมามมะฮ์ดี (อ) ได้ถือกำเนิดมาในรุ่งอรุณของวันศุกร์ที่ 15 เดือนชะอฺบาน ฮิจเราะฮ์ที่ 255 ตรงกับปีคริสต์ศักราชที่ 868 ที่เมืองซามัรรอ ในบ้านของ ฮะซัน อัล-อัศการี (อ) อิมามคนที่สิบเอ็ด ผู้เป็นบิดา และมารดาของท่านคือ ท่านหญิง “นัรญิส” และบางครั้งเรียกว่า

“ซุซัน” หรือ “ไซกัล” ซึ่งเป็นธิดาของ “ยูซฮา” ซึ่งเป็นราชกุมารีของ

ไกเซอร์ แห่งโรม ผู้สืบเชื้อสายมาจาก “ซัมอูน” ผู้เป็นสาวกคนหนึ่งของ ศาสดาอีซา (เยซู)

ท่านหญิง นรัณิส เป็นหญิงที่มีบุคลิกภาพที่ประเสริฐ และสมบูรณ์ผู้หนึ่ง ซึ่งท่านหญิง “อะกิมาฮะ” น้องสาวของท่านอิมามฮาดี (อิมามคนที่สิบ) ซึ่งนางเองเป็นบุคคลที่สำคัญของครอบครัวแห่งอะห์ลุลบัยต์แต่นางจะเรียกท่านหญิง “นรัณิส” ว่า นายหญิงของฉัน นายหญิงแห่งครอบครัวเรา หรือแทนตัวเองว่าปาว เมื่ออยู่ต่อหน้าท่านหญิงนรัณิส

เมื่อตอนที่ท่านหญิง นรัณิส ยังอยู่ในโรม ผีนอันแปลกประหลาดหลายครั้งได้เกิดขึ้นกับนาง ครั้งหนึ่งนางได้ฝันว่า ท่านศาสดามุฮัมมัด และศาสดาอีซา ได้ทำการสมรสตัวนางกับท่านอิมามฮาซัน อัลอัศการี (อ) อีกครั้งหนึ่งนางได้ฝันว่า นางได้รับอิสลามตามคำเชิญชวนของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ (อ) และนางได้ปกปิดการรับอิสลามของนางจากครอบครัว และคนรอบข้าง จนกระทั่งมาถึงสมัยหนึ่งได้เกิดสงครามขึ้นระหว่างโรมกับมุสลิม

กษัตริย์ไกเซอร์ ได้นำทัพเข้าสู่สมรภูมิด้วยตัวเอง ส่วนท่านหญิงนรัณิสได้รับคำสั่งจากความฝันว่าให้นางปลอมเป็นคนธรรมดาปะปนให้เข้าร่วมกับกลุ่มทาส และผู้รับใช้ที่ติดตามกองทัพของโรม คำสั่งในความฝันบอกให้นางติดตามกองทัพไปให้ถึงชายแดน และในการเดินทางครั้งนี้นางได้ถูกกองทัพมุสลิมจับตัวเป็นเชลย โดยได้ถูกจับตัวร่วมกับเชลยศึกอื่นๆ นำไปกรุงแบกแดด โดยที่กองทัพมุสลิมไม่รู้ว่านางคือ หลานสาวของไกเซอร์แห่งโรม

เหตุการณ์นี้เกิดในสมัยของท่านอิมามฮาดี (อิมามที่สิบ)

ท่านอิมามฮาดี (อ) ได้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งเป็นภาษาโรมัน และให้
ผู้รับใช้ของท่านทำการซื้อตัวท่านหญิงนัรญิส จากตลาดค้าทาส และให้นำนาง
มาหาอิมามที่เมืองซามัรรอ

หลังจากนั้นท่านอิมามฮาดี ได้ทบทวนความฝันต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนาง
ให้นางฟัง และได้แจ้งข่าวดีให้นางทราบว่า นางจะได้เป็นภรรยาของอิมาม
คนที่สิบเอ็ด และจะได้เป็นมารดาของทารกหนึ่งซึ่งจะเป็นผู้ปกครองโลก
ทั้งหมด และจะทำให้เต็มไปด้วยความสันติ และยุติธรรม

หลังจากนั้นท่านอิมามฮาดี (อ) ก็ได้ส่งท่านหญิงนัรญิสไปฝึกอบรม
มารยาท และบทบัญญัติต่าง ๆ ของอิสลามกับท่านหญิงสะกิมะฮ์ และ
หลังจากนั้นไม่นาน ท่านอิมามฮาดีก็ได้ทำการแต่งงานท่านหญิงนัรญิสกับ
ท่านอิมามฮาซัน อัล-อัศการี อิมามคนที่สิบเอ็ดของวงศ์วานแห่งอะหฺลุลบัยต์

ทุกครั้งที่ท่านหญิงสะกิมะฮ์ ไปเยี่ยมท่านอิมามฮาซัน อัล-อัศการีนางจะ
ขออุอาห์ว่า “โอ้อัลลฮ์โปรดให้บุตรกับเขาสักคนหนึ่ง ”

และวันหนึ่งก็ได้มาถึง เมื่อท่านหญิงสะกิมะฮ์ ได้ไปเยี่ยมท่านอิมาม
ฮัสการี ตามปกติ และได้ทำการขอดุอาอ์เหมือนเดิมที่เคยขอให้ท่าน
อิมามฮัสการี ท่านอิมามจึงได้ตอบนางว่า “บุตรที่ท่านขอดุอาอ์ให้กับฉัน
นั้น อัลลอฮ์ได้ประทานให้ฉันแล้ว คินนี เขาจะลืมตามาดูโลก”

ท่านหญิงสะกิมะฮ์ได้เล่าว่า “หลังจากนั้น นรัญิส ได้เดินเข้ามาหาฉัน
เพื่อที่จะถอดรองเท้าของฉันไปเก็บ และนรัญิสได้กล่าวว่า

“ส่งรองเท้าของท่านให้ฉันเถิดนายหญิง”

ท่านสะกิมะฮ์ ได้ตอบว่า : “ท่านต่างหากที่เป็นนายหญิงของฉัน
ขอสาบานด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ฉันจะไม่อนุญาตให้ท่านถอด
รองเท้าของฉันหรอก และจะไม่ยอมให้ท่านรับใช้ฉันหรอก ฉันต่างหากที่
จะต้องเป็นผู้ที่รับใช้ท่าน”

เมื่อท่านอิมามฮัสการี (อ) ได้ยินดังนั้นจึงได้กล่าวขึ้นว่า

“โอ้ ท่านน้ำ ขอให้อัลลอฮ์ทรงตอบแทนรางวัลที่มีให้กับท่านด้วยเถิด”

ท่านหญิงสะกิมะฮ์ ได้ถามขึ้นว่า “โอ้ อิมามของฉัน เขากำเนิดมาจากใคร
ล่ะ? ฉันยังไม่เห็นวีแววการตั้งครรภ์ของนรัญิสเลย”

อิมามตอบ : จากนรัญิส ไม่ใช่จากผู้อื่น

ฉันจึงได้ลุกขึ้นไปยังนรัญิส และทำการตรวจสอบอย่างละเอียดแต่ไม่พบ
วีแววแห่งการตั้งครรภ์จากนางเลย

ฉันจึงได้กลับไปบอกท่านอิมามอัศการี ท่านได้ยิ้ม และกล่าวขึ้นว่า :
ในยามรุ่งอรุณของวันนี้การมีบุตรของนางจะเปิดเผยสำหรับท่าน
เพราะว่านาง (นัรญิส) ก็เหมือนแม่ของมุซา

ซึ่งการตั้งครรภ์ของนางไม่เป็นที่เปิดเผย และไม่มีใครรู้ได้จนกว่านางจะ
คลอด เพราะฟิรอุณกำลังตามล่าทารกคนนี้อยู่ เพื่อที่จะไม่ใช่ทารกเช่นนี้
เกิดขึ้นมาบนโลก และพวกมันก็ทำการฝ่าท้องหญิงที่มีครรภ์ทุกคน และ
ทารกที่จะเกิดมาในคืนนี้ก็เช่นกัน เขาเหมือนกับมุซา เพราะเขาจะทำการ
ทำลายแบบฉบับการปกครองแบบฟิรอุณและพวกมัน (ผู้เลียนแบบฟิรอุณ) ก็
กำลังตามล่าเขาอยู่

ท่านหญิงสะกิมะฮ์ได้เล่าว่า : ฉันได้ระมัดระวังท่านหญิงนัรญิสจนเกือบ
จะรุ่งสาง ฉันได้ให้นางนอนข้างฉันทั้งคืนอย่างสงบ โดยที่ฉันไม่พลิกตัวเลย
จนกระทั่งเช้าฉันได้ตื่นขึ้นด้วยความตกใจ และได้ดึงนางเข้ามาในอ้อมกอด
ของฉัน และฉันได้อ่านพระนามของอัลลฮฺให้กับนาง

เสียงของท่านอิมามอัศการี ได้ดังมาจากอีกห้องหนึ่งว่า : สิ่งที่น่ายของฉัน
ก็ได้ถามอาการของนาง ท่านหญิงนัรญิส ได้ตอบว่า : สิ่งที่น่ายของฉันได้แจ้ง
ข่าวกับท่านนั้นได้เป็นจริงแล้ว

ท่านหญิงอะกิมาะฮ์ ได้เล่าต่อไปอีกว่า ฉันได้ปฏิบัติตามที่อิมามได้สั่ง
เอาไว้ คือการอ่านซูเราะฮ์อัลก็อศร์ตลอดเวลาที่ท่านนรีณิสปวดท้อง และใน
ขณะเดียวกันกับเสียงทารกในครรภ์ก็ได้เริ่มอ่านซูเราะฮ์อัลก็อศร์ประสาน
กัเสียงของฉัน ทารกในครรภ์ได้ให้สลามกับฉัน ฉันได้เกิดความกลัวเป็น
อย่างมาก

อิมามอัศการีได้กล่าวขึ้นว่า

“จงอย่างแปลกใจในกิจการของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงประทาน
วิทยปัญญาให้กับเรา (บรรดาอิมาม) ตั้งแต่วัยเด็ก และเมื่อเราโตขึ้นก็ทรง
ทำให้เราเป็นข้อพิสูจน์ (สุญญัต) ของพระองค์บนหน้าแผ่นดิน”

คำพูดของอิมามยังไม่ทันจะสิ้นสุด นรีณิสก็ได้หายไปจากสายตาฉัน
เหมือนกับได้มีม่านอันหนึ่งกั้นระหว่างฉันกับนาง จึงทำให้ฉันไม่เห็นนาง
ฉันได้ร้องตะโกนด้วยความตกใจ และรีบวิ่งไปหาอิมามอัศการี

อิมามได้กล่าวว่า “ท่านน้ำ จงกลับไปเถิด ท่านจะพานางตรงที่เดิม”

ฉันยังคงได้ถูกขจัดออกไป ฉันได้พบท่านหญิงนรีณิสอยู่ในท่ามกลาง
แสงอันเจิดจ้าด้วยรัศมี และแสงอันแรงกล้านั้นจะทำให้ฉันมองนางเกือบไม่
เห็น แล้วฉันก็ได้เห็นทารก คนหนึ่งซึ่งอยู่ในท่าสุญญัต ในขณะที่นิ้วชี้ของเขา
ได้ชี้ขึ้น

และเขาได้กล่าวว่า

“ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และไม่มีภาคีใด ๆ สำหรับพระองค์ และขอปฏิญาณว่า ปู่ของฉัน คือ มุฮัมมัด เป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ขอการสรรเสริญจากพระองค์จงมีแด่เขา และวงศ์วานของเขา และขอปฏิญาณว่าบิดาของฉันคือ นายแห่งบรรดามุอฺมิน”

และหลังจากนั้นเขา (มะฮฺดี) ได้ยืนยันในการเป็นอิมามอย่างแท้จริงของอิมามทั้งสิบเอ็ดท่านจนกระทั่งถึงตัวของเขาเอง และทาร์กน้อยได้กล่าวขอพรขึ้นว่า

“โอ้พระเจ้าเป็นเจ้า ขอให้การกลับมาของฉันเป็นจริงเถิด และขอให้การทำงานของฉันไปถึงจุดสุดท้ายเถิด ขอให้ทุกอย่างก้าวของฉันมั่นคง และด้วยน้ำมือของฉันขอให้โลกนี้เต็มไปด้วยความยุติธรรมด้วยเถิด”

การปิดการถือกำเนิดของอิมาม

ประวัติศาสตร์อิสลามในช่วงสมัยราชวงศ์อุมัยยะฮ์ และอับบาซียะฮ์ และโดยเฉพาะตั้งแต่สมัยของอิมามท่านที่หก (ท่านอิมามญะอฺฟัร (อ)) จนถึง

อิมามท่านอื่น ๆ นั้น คอลีฟะฮ์ของทั้งสองราชวงศ์มีความหวาดกลัว และหวาดระแวงต่อบรรดาอิมามมะอฺซูมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะบรรดา

อิมามในยุคนั้นได้รับการยอมรับ และการให้เกียรติเป็นอย่างมากจากประชาชนในยุคนั้น กาลเวลายิ่งผ่านไปมากเท่าใด การยอมรับ และความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน กับบรรดาอิมามก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นจนกระทั่ง คอลีฟะฮ์แห่งราชวงศ์อับบาซียะฮ์มีความรู้สึกลัวว่า อำนาจอริฐของตนอาจจะตกอยู่อันตราย และจากสาเหตุที่มีการเรื่องลือกันว่ามะฮ์ดีผู้ถูกสัญญาจะเป็นผู้ที่มาจากเชื้อสายของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อล) จากลูกหลานของบรรดา

อิมามมะอฺซูม และจากท่านอิมามสะอ์น อัลอัศกาฟี (อ) และเขา (มะฮ์ดี) จะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยความยุติธรรม

ดังนั้นจึงทำให้ท่านอิมามอะฮ์มัด อัล-อัศการีตกอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเข้มแข็งจากคอลีฟะฮ์ อับบาซียะฮ์ และไม่เฉพาะตัวท่านอิมามเท่านั้นที่ถูกควบคุมแต่รวมไปถึงบิดา และปู่ของท่านอิมามอัศการี (อ) ก็ถูกควบคุมตัวด้วย โดยผู้บริสุทธ์ทั้งหมดได้ถูกควบคุมไว้ที่เมืองซามรรอซึ่งเป็นศูนย์กลางอำนาจของราชวงศ์อับบาซียะฮ์ในยุคนั้น ซึ่งการกระทำครั้งนี้

พวกอับบาซียะฮ์ มีจุดประสงค์ที่จะขัดขวางการกำเนิดของทารกน้อยผู้ถูกสัญญาไว้ แต่ด้วยความประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าการขัดขวางของพวกเขาจึงไร้ผล ทารกน้อยจึงถูกทำให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นความลับ และซ่อนเร้น เหมือนกับการถือกำเนิดของมุซา (อ)

และในเวลาเดียวกัน บรรดาสาวกผู้ใกล้ชิดของอิมามอัศการี ก็ได้มีการพบปะกับอิมามผู้ถูกสัญญาไว้ในยุคที่อิมามอัศการียังมีชีวิตอยู่บ่อยครั้ง และหลังจากการเป็นชะฮีดของท่านอิมามอัศการี (อ)

ท่านอิมามมะฮ์ดีก็ปรากฏตัวขึ้นต่อหน้าฝูงชนเพื่อทำการมาชญาญะฮ์ให้กับบิดาของท่าน คนจำนวนมากได้พบเห็นท่านในวันนั้น และหลังจากนั้นก็ได้เร้นหายไป

ตั้งแต่วันเกิดของท่านอิมามกออิม (อ) จนถึงวันแห่งการเป็นชะฮีดของบิดาของท่าน บรรดาญาติสนิท และสาวกผู้ใกล้ชิดของอิมามคนที่สิบเอ็ด ประสบความสำเร็จหลายครั้งในการพบเจอกับอิมามมะฮ์ดี หรือรับรู้ว่าอิมามมะฮ์ดียังคงอยู่ในบ้านของท่านอิมามอัศการี (อ)

จุดประสงค์ของท่านอิมามอัศการีในการที่ให้บรรดาสาวกผู้ใกล้ชิดได้พบเจอกับอิมามมะฮ์ดี ในโอกาสต่างๆทั้งที่อยู่ในช่วงการเร้นหายครั้งแรก (ม็อยบะตุศศุมรอ) ก็เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจให้กับสาวกของท่านในเรื่องนี้ และเพื่อที่จะให้พวกเขาได้รับรู้เรื่องราวเหล่านี้ เพื่อที่จะได้นำสิ่งเหล่านั้นไปเผยแพร่ให้ชีอะฮ์คนอื่น ๆ ได้รับทราบ ซึ่งเป็นการป้องกันบรรดาชีอะฮ์จากการหลงทาง

ต่อไปนี่คือตัวอย่างการพบเจอกับอิมามมะฮ์ดี ในช่วงม็อยบะตุศศุมรอ

1. อะฮ์มัด บิน อิสฮาก ซึ่งเป็นสาวกออาวุโสคนสำคัญของท่านอิมาม

อัศการี ได้รายงานว่า

“วันหนึ่งฉันได้รับเกียรติไปเยี่ยมอิมามอัศการี และฉันประสงค์ที่จะถามท่านถึงเรื่องผู้นำหลังจากท่าน แต่ท่านอิมามอัศการีพูดขึ้น โดยที่ฉันไม่ทันที่จะตั้งคำถาม

“โอ้อ้อ อะฮ์มัด ตั้งแต่อัลลอฮ์ (ช.บ.) ได้สร้างอาดัมขึ้นมา และตั้งแต่นั้นมาแผ่นดินก็ไม่เคยว่าง จากสุญญัตของพระองค์ ดังนั้นตราบจนถึงวันกิยามะฮ์ พระองค์ก็จะไม่ปล่อยให้แผ่นดินของพระองค์ว่างจากสุญญัตของพระองค์ และจากสาเหตุของการมีสุญญัตนี้จึงทำให้การลงโทษ (บะลาอ์) ต่าง ๆ ได้ถูกยกไปจากชาวโลก ทำให้ฝนได้ตกลงมา และทำให้บารอกะฮ์ (ความเป็นสิริมงคล) ต่าง ๆ งอกเงยจากแผ่นดิน”

ฉันได้ถามขึ้นว่า “โอ้อ้อผู้แห่งรอซูล อิมาม และตัวแทนหลังจากท่านคือใคร?

ท่านอิมามอัศการี ได้วิ่งเข้าห้องอย่างรีบเร่ง และท่านได้ออกมาพร้อมกับทารกด้วย วิสามขวบที่มีรัศมีเหมือนพระจันทร์เต็มดวง อยู่ในอ้อมแขนของท่าน

และท่านอิมามได้กล่าวขึ้นว่า

“โอ้ อะหมัด บินอิสฮาก ถ้าหากว่าเด็กคนนี้ไม่มีเกียรติ ณ อัลลอฮ์
และบรรดาสุญัตของพระองค์แล้วไซ้ร้ มันก็จะไม่นำลูกชายคนนี้มา
ให้เจ้าดูหรอก เขาคือผู้ที่มีชื่อ และฉายาเหมือนกับบรรดาศุลูลลอฮ์
เขาคือผู้ที่ทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยสันติ และยุติธรรม หลังจากที่ดินได้
เคยเต็มไปด้วยความอยุติธรรม และการกดขี่ โอ้ อะหมัด บินอิสฮาก
อุปมาของเขาในประชาชาตินี้เหมือนกับบนปิกิฏีร์ และซุลกีอรรนัยน์
ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ เขาจะถูกทำให้เร้นหาย และในช่วงของการ
เร้นหาย และในช่วงของการเร้นหายของเขาจะไม่มีใครได้รับความ
ปลอดภัย (ในศาสนา) นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จ
ให้แก่เขาในในขั้นสุดท้ายในการยอมรับเขา (มะฮ์ดี) เป็นผู้นำ และ
ประสบความสำเร็จในการดูแลการปรากฏตัวของเขา (มะฮ์ดี) อีก
ครั้งหนึ่ง”

ฉันได้ถามขึ้นว่า “โอ้อิมามของฉัน มีสัญลักษณ์อะไรอีกในตัวเขาเพื่อฉันจะได้เพิ่มความมั่นใจในตัวฉัน?”

และในทันทีทันใด ทารกน้อยก็ได้พูดขึ้นด้วยภาษาอาหรับชั้นสูง (พะคีหุ) “ฉันคือบะกียะตุลลอฮบนหน้าแผ่นดินนี้ และศัตรูของอัลลอฮจะถูกแก้แค้นโดยฉัน โอ้อะฮ์มัด บินอิสฮาก สิ่งใดที่ตัวตนของมันได้ประจักษ์กับเจ้าแล้ว ดังนั้น จงอย่าถามหาสัญลักษณ์ของมัน”

2. ท่านอะฮ์มัด บิน สะฮัน บินอิสฮาก กุมมี ได้รายงานว่

“เมื่อตอนที่อิมามมะฮ์ดีได้ถือกำเนิดมานั้น ปู่ของฉัน (อะฮ์มัด บินอิสฮาก) ได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากท่านอิมามสะฮัน อัล-อัศการีที่เขียนด้วยลายมือของท่านเอง ซึ่งเป็นลายมือเดียวกับที่ท่านใช้เขียนในการเขียนจดหมาย และส่งสาส์นต่าง ๆ ของท่าน ในจดหมายนั้นได้เขียนว่า

“ทารกหนึ่งกำนิดขึ้นสำหรับเรา และจำเป็นที่ท่านจะต้องเก็บไว้เป็นความลับห้ามเปิดเผยให้ใครฟัง และข่าวการกำเนิดในครั้งนี้ฉันก็ไม่ได้ให้ใครรู้ นอกจากบรรดาญาติที่สนิทด้วยสาเหตุทางเครือญาติ (จึงบอกให้พวกเขา) และแก่บรรดาสหาย และสาวกผู้ใกล้ชิดด้วยสาเหตุแห่งวิลายะฮ์ (อำนาจการปกครอง) ของเขา (มะฮ์ดี) และฉันพอใจที่จะแจ้งข่าวการกำเนิดนี้ให้แก่ท่าน ด้วยประสงค์ที่จะทำให้ท่านมีความสุขจากอัลลอฮในการรับทราบข่าวนี้ เหมือนกับที่เราได้รับความสุขมาแล้ว

วัสสลาม”

3. ท่านหญิงผู้ทรงเกียรติ และตักวา “สะกิมะฮ์” น้าของอิมามอัศการี (อ)
 “นาสิม” ผู้รับใช้อิมามอัศการี “อะบูญะอ์ฟร์ บิน มุฮัมมัด บิน
 อุษมาน อัมรี”, สุเซน บิน สะซัน อัลอาลาวี, อัมร์ อัล-อะฮ์วาซี,
 อะบูนัศร์ คอดิม, กามิล บิน อิบรอฮีม, อะลี บิน อาศิม กุฟี,
 अबดุลลอฮ์ บิน อัลอับบาส อาลาวี, อิสมาอีล บิน อะลี, ยะอูบ บิน
 ยูซุฟ ฎ็อรร็อบ, อิสมาอีล บิน มูซา บิน ญะอ์ฟร์, อะลี บิน มุญาฮ์ฮัร,
 อิบรอฮีม บิน อิดริส, ญะรีฟ คอดิม, อะบู บะฮ์ร ญุบัคดี, เหล่านี้ คือ
 รายชื่อของผู้ที่รู้ข่าวการกำเนิดของอิมามผู้ถูกสัญญา และเป็น
 ผู้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดี (อ)
4. ญะอ์ฟร์ บิน มุฮัมมัด บิน มาลิก ได้รายงานจากกลุ่มหนึ่งของสาวกผู้
 ใกล้ชิดของอิมามอัศการีว่า
 อิมามอัศการีได้กล่าวกับสาวกกลุ่มนี้ว่า
 “พร้อมหรือยังที่จะถามฉันเกี่ยวกับสุญญัตหลังจากฉัน”
 พวกเขาได้กล่าวขึ้นว่า “แน่นอน เราพร้อมแล้ว”
 ทันทีทันใดนั้น ทารกน้อยที่มีรัศมีเหมือนดวงจันทร์ และเป็นเด็กที่มีความ
 เหมือนอิมามอัศการีมากที่สุด ได้ถูกนำมาให้ดู

และอิมามอัศการี ได้กล่าวขึ้นว่า

“นี่คืออิมาม และตัวแทนของฉันสำหรับพวกท่านจะปฏิบัติตามคำสั่งของเขา และจงอย่าแตกแยกกัน มิฉะนั้นพวกท่านอาจจะต้องพินาศ จงรู้ไว้เถิดว่าหลังจากนี้พวกท่านจะไม่ได้เห็นเขาอีกจนกว่าอายุของเขาจะสมบูรณ์

ดังนั้นจงปฏิบัติตามคำสั่ง และยอมรับ “อุษมาน บิน สะอีด”

เพราะเขาคือตัวแทน (นาอิบ) ของอิมามมะฮ์ดีของพวกท่าน และกิจการทั้งหมดอยู่ในมือของเขา”

5. อีซา บิน มุฮัมมัด ญะฮะรี ได้รายงานว่

“ฉันกับพรรคพวกกลุ่มหนึ่งได้ไปแสดงความยินดีกับอิมามอัศการีเนื่องในวันเกิดของอิมามมะฮ์ดี (อ) ซึ่งพรรคพวกเราได้เล่าว่าท่านอิมามมะฮ์ดี (อ) ได้ถือกำเนิดมาในตอนรุ่งเช้าของวันศุกร์ที่ 15 ชะอฺบาน และเมื่อเราได้เข้ามาพบอิมามอัศการี เราได้ให้สลามและแสดงความยินดีกับท่าน และก่อนที่เราจะพูดหรือถามอะไร ท่านอิมามได้กล่าวขึ้นว่า

“ในหมู่พวกท่านไม่มีคำถามในหัวใจของผู้ใดดอกหรือว่า บุตรของฉันมะฮ์ดี (อ) อยู่ที่ไหน? ฉันได้มอบหมายเขา (มะฮ์ดี) ให้กับอัลลอฮ์แล้ว เหมือนมารดาของมุซาได้มอบหมายมุซาให้กับพระองค์ในตอนที่นางได้นำเอามุซาไต่ลงในตระกร้า และปล่อยเขาไปในแม่น้ำ แล้วสุดท้าย อัลลอฮ์ก็ได้นำมุซาลับมาหาทางอีกครั้งหนึ่ง

ปัญหาเกี่ยวกับการรื้อนาย (ม็อยบะฮ์)

รากฐานของศาสนา บทบัญญัติ(ฟีกฮ์) การเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิชาการต่าง ๆ ของอิสลามได้รับการปกป้องรักษาให้อยู่คู่กับสังคมมุสลิมมาตลอดตั้งแต่ยุคของท่านศาสดา และบรรดาอิมามมะฮ์ซูมด้วยวิธีการเผยแพร่อธิบายจนได้รับการรวบรวม และบันทึก จนถึงปีที่ 260 ของฮิจเราะฮ์ ถึงแม้ว่าในขณะนั้นบรรดาอิมามมะฮ์ซูมจะได้รับแรงกดดันอย่างมากมาจากบรรดาผู้นอญ (บรรดาผู้นำที่ไม่ชอบธรรม) แห่งยุคสมัย

แต่บรรดาอิมามก็ไม่ละโอกาสที่จะทำการอธิบายเผยแพร่ และชี้ชัดให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของอิสลามที่จะเป็นศาสนาแห่งมนุษยชาติ และพร้อมในการที่จะจัดตั้งรัฐบาลแห่งโลก ซึ่งเป็นรัฐที่สมบูรณ์แบบที่สุดเพียงรัฐเดียวเท่านั้น สำหรับชาวโลก ซึ่งแทบจะไม่มีใครสงสัยใด ๆ เลยในสิ่งนี้

จากตัวอย่าง การปกครองของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อล) และ

ท่านอิมามอะลี บิน อะบีฏอลิบ (อ) เป็นข้อพิสูจน์อย่างดีที่แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของรัฐอิสลาม

ดังนั้นเมื่อถึงยุคของท่านอิมามมะฮ์ดี พื้นฐานต่าง ๆ ในการตั้งรัฐอิสลามขึ้นมาบนโลกนี้นั้นได้มีความพร้อม และสมบูรณ์สูงสุด

เพราะบทบัญญัติต่าง ๆ จากพระเจ้านั้นสมบูรณ์และเพียงพอ พร้อมกับตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบของรัฐอิสลามพื้นฐานของความยุติธรรมก็ได้ถูกแสดงให้เห็นแล้ว

แต่ทว่าชาวโลก (ในยุคนั้น) ยังไม่มีความพร้อมที่จะทำให้รัฐบาลแห่งพระเจ้าเป็นจริงขึ้นมา ถ้ามุฮัมมัดในยุคนั้นมีความพร้อมการเร้นหายของอิมามมะฮ์ดีก็จะไม่เกิดขึ้น บทบัญญัติแห่งพระเจ้าก็จะถูกนำมาปฏิบัติ และการปกครองอันยุติธรรมของรัฐอิสลามก็จะเกิดขึ้นบนโลกนี้ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่านี่คือสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อิมามต้องเร้นหาย (น็อยบะฮ์) และทำให้

น็อยบะฮ์ตุศศุมรอ ได้ถูกเปลี่ยนให้เป็น น็อยบะฮ์ตุลกูบรอ (การเร้นหายอันยาวนาน) และอิมามมะฮ์ดีจะปรากฏอีกครั้งก็ต่อเมื่อประชาชาติมีความพร้อมอย่างสมบูรณ์ในทุกแง่มุมในการที่จะรองรับการปกครองของท่าน

อัลมัรซุม อัลลามะฮ์ นะซีรุค-ดิน อัฏ-ฏูซียฺ ได้กล่าวในหนังสือของท่านว่า “การเร้นหายของท่านอิมามมะฮ์ดี ไม่ได้มีสาเหตุมาจากอัลลอฮ์ (ช.บ.) หรือจากตัวท่านเอง แต่สาเหตุมาจากความกลัว และความไม่พร้อมของประชาชาติที่จะรองรับการปกครองของท่าน และเมื่อใดที่สาเหตุเหล่านี้ได้ถูกขจัดออกไป การปรากฏตัวของท่านอิมามมะฮ์ดีก็จะเกิดขึ้น”

การเร้นหายของท่านอิมามมะฮ์ดี ยังมีอีกมะฮ์ (วิทยปัญญารชั้นสูง) อื่น ๆ อีก จากอัลลอฮ์ และเราไม่สามารถที่จะล่วงรู้ความลับต่างๆของมันได้ทั้งหมด แต่ทว่าเป็นไปได้ว่าสาเหตุจากประชาชาติเองอาจจะเป็นเหตุที่สำคัญที่ทำให้ท่านต้องเร้นหาย การไม่รู้ และการละเมิดของประชาชาติตลอดยุคของอิมามมะฮ์ศุมทั้งสิบเอ็ดท่าน เป็นประสบการณ์ที่เพียงพอสำหรับอิมามมะฮ์ดี การฝ่าฝืน และไม่สนับสนุนของประชาชาติต่ออิมาม

ตลอดยุคสมัยที่ผ่านมา เป็นเครื่องพิสูจน์อย่างชัดเจนโดยปราศจากข้อสงสัยเลยว่าประชาชาติยุคนั้น ไม่ต้องการที่จะอยู่ภายใต้การปกครองอันยุติธรรมของอิสลาม ดังนั้นในสภาพเช่นนี้การเร้นหายของท่านอิมามจึงเป็นเรื่องธรรมดา และการปรากฏตัวของท่านใน สภาพสังคมเช่นนี้ เป็นปัญหาที่เราจะต้องถามว่า ท่านจะปรากฏตัวทำไมในสภาพสังคมที่ยังไม่พร้อมที่จะรองรับท่าน การเร้นหายของท่านจึงเกิดขึ้น และท่านยังคงปฏิบัติหน้าที่การงานของท่านโดยไม่เปิดเผยจนกว่าพื้นฐาน และความพร้อมในการปรากฏตัวของท่านจะเกิดขึ้น และวันนั้นกองทัพของผู้ที่จงรักภักดีต่อท่านก็จะได้พบและให้การสนับสนุนท่านอย่างเต็มที่

อัลลอฮ์ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

“แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงเปลี่ยนสภาพของประชาชาติใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนตัวของพวกเขาเองก่อน”

(บทอ์เราะฮ์ อัล-โองการ 11)

และความลับอันนี้ (การเร้นหาย) จะถูกรักษาไว้จนถึงวันที่ท่านปรากฏตัว และในวันนั้นชาวโลกก็จะพบว่าสาเหตุ และคำตอบแห่งการเร้นหายของ

อิมามถูกซ่อนอยู่ในตัวของพวกเขาเอง แต่พวกเขาได้เลื่อนเลื้อยจากคำตอบเหล่านั้นเอง และถ้าหากพวกเขามีความพร้อมมากกว่านี้ อิมามก็จะปรากฏตัวขึ้นสำหรับเขา

แต่เพราะว่าพวกเขาไม่ได้อยู่สภาพที่เปลี่ยนแปลงตัวเองและเตรียมพร้อมที่จะรอรับท่าน และหัวใจของพวกเขาได้ผูกพันไว้กับกับบรรดาการปกครอง และลัทธิอันจอมปลอมต่าง ๆ โดยพวกเขาหลงคิดไปว่า การปกครอง และ

ลัทธิอันจอมปลอมเหล่านี้หรือการประชุมสัมมนาที่เต็มไปด้วยอาหาร และแสงไฟ สามารถสนองตอบความเจ็บปวด และปัญหาของพวกเขาได้

และที่ได้กล่าวว่าประชาชาติคือสาเหตุหนึ่งแห่งการเร้นหายของอิมาม มะฮ์ดีนั้น ไม่ได้หมายความว่าทุกคนมีส่วนร่วมในบาปอันยิ่งใหญ่นี้ แต่ความหมายคือปฐมเหตุชั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นสำหรับการปรากฏตัวของท่านอิมาม (อ) นั้น ยังไม่ครบจำนวนที่กำหนด และแน่นอนผู้ที่เพียบพร้อมสมบูรณ์สำหรับการปรากฏ นั้น ยังไม่ครบจำนวนที่กำหนด และแน่นอนผู้ที่เพียบพร้อมสมบูรณ์สำหรับการปรากฏตัวของอิมามนั้นมีอยู่ทุกยุคทุกสมัย แต่จำนวนของพวกเขาณนี้ยังมีน้อย และสภาพสังคมก็ยังไม่พร้อมที่จะรองรับการปรากฏตัวของท่านอิมาม ดังนั้นสภาพสังคมที่ไม่มีความพร้อม การปะทะ และต่อต้านการปกครองของท่านอิมามย่อมจะเกิดขึ้น

และด้วยเหตุนี้จึงทำให้การเร้นหายยังคงมีอยู่ต่อไป และด้วยการเร้นหายนี้ อัลลอฮ์จึงปกป้องจากการถูกสังหาร เพราะการปรากฏตัวก่อนเวลาอันสมควร จะทำให้ท่านถูกสังหาร และจะทำให้การปรากฏตัวของท่านเพื่อที่จะช่วยเหลือสังคม และปลดปล่อยชาวโลกจะไม่บรรลุเป้าหมาย

ท่านมรฮัม กุลยนิ จากหนังสือ อัล-กาฟี และเชกฏชีย์ จากหนังสือ อัลหมือบะฮ์ ได้รายงานชะดีษจากท่าน ชุรอเราะฮ์ ว่า

“วันหนึ่งฉันได้ไปเยี่ยมท่านอิมามญะอฺฟร์ อัศศอดิก และฉันได้ยินท่าน อิมามกล่าวว่า”ก่อนการกียาม (การปฏิบัติ) ของกออิม นั้นจะมีการเฝ้า หายก่อนฉันจึงได้ถามขึ้นว่า: เพราะอะไร?

อิมามได้ชี้ไปที่ท้องของท่าน (ซึ่งหมายถึงป้องกันจากการถูกสังหาร)

ท่านอิมามกออิม (อ) ไม่เคยยอมรับการปกครองหรือรัฐบาลใดๆ ในโลก นี้ และท่านไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการ “ตะกียะฮ์” ในการเผชิญหน้าต่อ บรรดาผู้ปกครองเหล่านี้ เมื่อถึงเวลาที่ท่านปรากฏ ท่านจะไม่อยู่ภายใต้การ ปกครองของผู้ใด และไม่มีสัตยาบันกับผู้ใด

“กออิมจะถูกขึ้นปฏิวัติในขณะที่เขาจะไม่ได้อยู่ภายใต้สนธิสัญญาข้อ ผูกพัน หรือสัตยาบันกับผู้ใด” (อัล-กาฟี)

เพราะศาสนาของพระเจ้าจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างสมบูรณ์และเปิดเผย โดยปราศจากความเกรงกลัวใดๆ และรัฐแห่งพระผู้เป็นเจ้าจะต้องถูก สถาปนาขึ้นมาในโลก ดังนั้นจึงไม่เหลือช่องว่างใดๆ สำหรับการออมชอม หรือสัญญาผูกพันกับผู้ใด ระบบการปกครองอันจอมปลอมจะถูกทำลายลง และอิสลามจะปกครองโลกทั้งหมด

น็อยบะฮ์ สุฆรและกูบร

หลังจากการเป็นชะฮีดของอิมามคนที่สิบเอ็ด ตั้งแต่ปีฮิจเราะฮ์ที่ 260-329 ซึ่งรวมเวลาประมาณ 69 ปี เป็นช่วงแห่งการเร้นหายครั้งแรก (น็อยบะตุสสุฆร) และหลังจากปี 329 ของฮิจเราะฮ์จนถึงปัจจุบันหรือถึงวันปรากฏตัวของท่านเป็นช่วงแห่งการเร้นหายครั้งยิ่งใหญ่ (น็อยบะตุลกูบร)

ในช่วงแห่งการเร้นหายครั้งแรกนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างอิมามกับประชาชาติไม่ได้ขาดอย่างสิ้นเชิง แต่มีขอบเขตที่จำกัด โดยที่ประชาชนสามารถนำปัญหาของพวกเขาไปปรึกษาแก้ไขโดยผ่านตัวแทนพิเศษ (นาอีนุส-คือศ) ของอิมามมะฮ์ดี และบรรดาตัวแทนเหล่านั้นก็จะนำปัญหาของพวกเขาไปยังท่านอิมาม (อ) และนำคำตอบกลับมาให้อีกครั้งหนึ่ง หรือในบางครั้งบรรดาตัวแทนของอิมามก็จะทำการแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตัวของพวกเขาเอง ในปัญหาที่พวกเขาสามารถแก้ไขได้โดยไม่ต้องผ่านอิมาม ซึ่งเราจะกล่าวได้ว่าเป็นการฝึกฝนเพื่อการเตรียมการสำหรับประชาชาติในการที่พวกเขาจะต้องเข้าสู่ยุคสมัยการเร้นหายครั้งใหญ่ เพราะในการเร้นหายครั้งใหญ่นั้น และประชาชนมีหน้าที่ที่จะต้องนำปัญหาของพวกเขากลับไปยังตัวแทนทั่วไป (นาอีนุส-อาม) ของท่านอิมาม และตัวแทนทั่วไปในที่นี้ก็คือบรรดาพะกีย (ผู้รู้นิติศาสตร์) อิสลามชั้นสูงสุด ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ในการที่จะเป็นมรัญอ์ (คือผู้ที่ประชาชนต้องกลับไปหาเขาในการแก้ไขปัญหา)

ถ้าหากการเร้นหายครั้งใหญ่เกิดขึ้นทันทีโดยไม่ผ่านการเร้นหายครั้งแรก เป็นไปได้ว่าอาจจะก่อให้เกิดการหลงทาง และบิดเบือนความคิด และความไม่พร้อมในการที่จะรับการเร้นหายครั้งใหญ่ ดังนั้นการเร้นหายจึงถูกทำให้เกิดทีละขั้นตอน ในช่วงแห่งการเร้นหายครั้งแรกสติปัญญาถูกทำให้พัฒนา หลังจากนั้นจึงเข้าสู่ช่วงสมัยการเร้นหายครั้งใหญ่

ความสัมพันธ์ของอิมามกับตัวแทนพิเศษ (นาอิบุล-ค็อศ) หรือความสัมพันธ์ระหว่างอิมามกับบรรดาผู้ใกล้ชิดในช่วงสมัยแห่งการเร้นหายครั้งแรก ทำให้เรื่องราวกำเนิด และความสำคัญต่าง ๆ ของท่านได้รับการเปิดเผย และยืนยัน และถ้าเร้นหายครั้งใหญ่เกิดขึ้นโดยไม่ผ่านพื้นฐานเหล่านี้แน่นอนจะทำให้เกิดความไม่ชัดเจน และเป็นที่สงสัยในเรื่องราวการกำเนิดหรือพิสูจน์สิทธิแห่งการเป็นผู้นำของท่านอิมามมะฮ์ดี

ดังนั้นจึงเป็นอีกมะฮ์อีอันหนึ่งของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่ทำให้การเร้นหายของอิมามมะฮ์ดีมีสองครั้ง โดยทำให้การเร้นหายครั้งแรกอยู่ในช่วงระยะเวลาอันสั้น เรียกว่า “ม็อยะตะตุศศุมรอ” เพื่อเตรียมการเข้าสู่ยุคสมัยการเร้นหายที่เต็มรูปแบบ และมีระยะเวลาอันยาวนานซึ่งเรียกว่า “ม็อยะตะตุลกูบรอ” และด้วยขั้นตอนเหล่านี้จึงทำให้บรรดาผู้ศรัทธาในแนวทางแห่งอะห์ลุลบัยต์สามารถรักษา และยับยั้งความศรัทธาของพวกเขาไว้ให้มั่นคงต่ออิมามของพวกเขา และในช่วงแห่งการรอคอยนี้พวกเขาก็จะได้ยึดมั่นในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

ทำการขัดเกลาคตนเอง และปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้ถูกบัญญัติไว้ให้แก่พวกเขาจนกว่ากำหนดการแห่งการปรากฏตัว และการขึ้นขึ้น (กียาม) จากพระองค์จะมาถึง พวกเขาจะได้รับ ความสำเร็จ และเข้าสู่ความรอดพ้นที่สมบูรณ์

สี่ตัวแทนพิเศษ (นาอิบ)

ในช่วงสมัยของการเรนฮายครั้งแรก ท่านอิมามมีตัวแทนพิเศษที่ได้รับการแต่งตั้งจากอิมามโดยตรง ซึ่งเลือกมาจากบุคคลที่สำคัญของชีอะฮ์ 4 ท่าน ซึ่งมีหน้าที่ให้แลกเปลี่ยนข่าวสารจดหมาย และคำสั่งต่าง ๆ ของอิมามไปยังประชาชน

แต่ท่านนอกเหนือจากสี่ท่านนี้แล้วก็ยังมีบุคคลอื่น ๆ อีกหลายท่านที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของอิมามตามหัวเมืองต่าง ๆ โดยการทำงานของพวกเขาดำเนินตัวแทนพิเศษไปยังท่านอิมาม

ท่านอะยะตุลลอฮ์ ชัยยิด มุฮ์ซิน อะมีน ได้กล่าวว่า

ตัวแทนพิเศษทั้งสี่นั้นรับผิดชอบการทำงานทั่วไป และมีอำนาจโดยตรง ส่วนท่านอื่น ๆ นั้นรับผิดชอบเฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมาย

รายชื่อตัวแทนพิเศษทั้งสี่เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. อะบู อัมรฺ อุษมาน บิน สะอีด อัมรฺ
2. อะบู ญะอ์ฟัร มุฮัมมัด บิน อุษมาน อัมรฺ
3. อะบูลกอซิม สุเซน บิน รุฮ์ ญุบัคดี
4. อะบูลสะซัน อาลี มุฮัมมัด ชามารี

ท่านอะบู อัมรฺ อุษมาน บิน สะอีด เป็นบุคคลที่มีเกียรติ และได้รับความเชื่อถือเป็นอย่างมากจากประชาชน ท่านเคยเป็นตัวแทน (วะกิล) ของท่าน

อิมามฮาดี และอิมามอัศการี และได้รับคำสั่งจากอิมามมะฮ์ดี ได้เป็นผู้มีหน้าที่ในการห่อศพ และฝังท่านอิมามอัศการี ท่านอาศัยอยู่ในเมืองชามัรรอ และอยู่ในเขต “อัลอัศกัร” บางครั้งประชาชนจึงให้ฉายาท่านว่า อัศกะรี เช่นกัน และเพื่อเป็นการปกปิดการทำงานของท่านจากสายลับของผู้ปกครองในยุคนั้น ท่านจึงปลอมตัวเป็นพ่อค้าขายน้ำมัน โดยอาศัยวิถีในการเข้าหา และพบเจอกับบรรดาอิมาม และบางครั้งก็ได้นำเงินที่ประชาชนเสียภาษี (ชะกาต และคุมส์) ให้กับอิมามซ่อนในภาชนะที่ใส่น้ำมัน และนำเงินเหล่านี้ไปมอบให้แก่ท่านอิมาม

ท่านอะหมัด บิน อิสฮาก กุมมี ได้กล่าวว่า วันหนึ่งฉันได้ถามท่านอิมาม
มะฮ์ดี (อ) ว่า

“บางครั้งฉันสามารถมาพบเจอกับท่านได้โดยตรง และบางครั้งก็ไม่สามารถที่จะพบเจอได้ ดังนั้นในสภาพที่ไม่สามารถพบเจอกับท่านได้ คำพูด
ของใครที่เชื่อถือได้ และคำสั่งของใครที่ต้องปฏิบัติตาม”

ท่านอิมามได้ชี้ไปที่อุษมาน บิน สะอีด และกล่าวว่า

“เขาผู้นี้เป็นผู้ที่เชื่อถือได้ และซื่อสัตย์ (อามีน) อะไรที่เขาพูดกับเจ้ามา
จากคำพูดจากฉัน และอะไรที่เขานำมาถึงเจ้า สิ่งนั้นมาจากฉัน”

อะหมัด บิน อิสฮาก ได้รายงานต่อไปว่า

“หลังจากการเป็นชะฮีดของท่านอิมามฮาคี (อ) ฉันได้ไปพบอิมาม

ฮัสการี (อ) ก็ได้ตอบเหมือนกับบิดาของท่าน โดยได้กล่าวว่า

“เขาคือผู้ที่เชื่อถือได้ และซื่อสัตย์ ไม่ว่าฉันจะมีชีวิตอยู่หรือจากโลกนี้ไป
แล้วก็ตาม คำพูดของเขามาจากฉัน และอะไรที่เขานำมาถึงเจ้าสิ่งนั้นมาจาก
ฉัน”

หลังจากการเป็นชะฮีดของท่านอิมามฮัสการี (อ) ท่านอุษมาน บิน สะอีด
ได้รับคำสั่งจากท่านอิมามมะฮ์ดี (อ) ให้ทำหน้าที่ตัวแทน (วะกิลและนาอิบ)
ต่อไป และปัญหาต่าง ๆ ของชีอะฮ์ก็ได้รับการแก้ไขผ่านท่านไปยัง
อิมามมะฮ์ดี (อ)

ท่านมัธุม ดามาด ได้กล่าวในหนังสือ “สิโรตฺตมุตตะกิม” ว่า
ท่านอุษมาน บิน สะอิด ได้รายงานว่ “วันหนึ่งท่านอับนิ อะบี มอนัม
ก็อสวีนิย์ ได้กล่าวว่า ท่านอิมามอัศการี (อ) ได้จากไปในขณะที่ยังไม่มีบุตร
และจากคำพูดนี้จึงทำให้เกิดการถกเถียงกันขึ้นในหมู่มุฮ์ชะฮ์ จึงได้ตกลงกันว่า
จะเขียนจดหมายไปให้อิมาม จดหมายได้ถูกเขียนขึ้นด้วยปากกาที่ไม่มีน้ำ
หมึกบนกระดาษสีขาว และให้อิมามตอบจดหมายมาตามที่ได้เขียนไป ทั้งนี้
เพื่อที่จะพิสูจน์ “มุอฺญิซะฮ์” ของท่านอิมามในการอ่านจดหมายที่ไม่มีน้ำ
หมึก

ท่านอิมามได้ตอบจดหมายดังนี้

บิสมิลลาฮิรเราะหฺมานิรเราะฮีม

ขอให้อัลลอฮ์ทรงปกป้องเรา และพวกท่านให้พ้นพิณะฮ์ และการหลง
ทาง ข่าวความสงสัย และลัษณะของคณกลุ่มหนึ่งจากพวกท่านที่เกี่ยวกับดินและ
วะลีย์ของเขา ได้มาถึงยังฉัน ซึ่งข่าวนีได้สร้างความหวังโย และทุกขรื้อน แต่
ไม่ใช่เป็นการทุกขรื้อนสำหรับเรา สัจธรรมอยู่กับเราดังนั้นใครออกห่างไป
จากเราก็ไม่ได้ทำให้เรากลัว หรือเป็นห่วง (สำหรับตัวเราเอง)

(ด้วยบารอกะฮ์ของออัลลอฮ์ เราได้รับประโยชน์ และมนุษย์ได้รับ
ประโยชน์จากบารอกะฮ์ของเรา)

ทำไม จึงตกอยู่ในความลังเลและสงสัย ? ไม่รู้หรือว่า อะไรที่บรรดาอิมาม
ของพวกท่านได้บอกพวกท่านนั้นได้มาถึงแล้ว ?

(อิมามคนก่อนๆ ได้บอกให้รู้ถึงการเร้นหายของอิมามกออิม) ไม่เห็นหรือ
ว่า ตั้งแต่สมัยของอาดัมจนถึงยุคของอิมาม อัลลอฮ์ได้ให้ที่หลบภัยต่างๆ แก่
พวกเขา และมนุษย์ก็ได้รับทางนำจากพวกเขา และทุกครั้งที่ธงอันหนึ่งได้
จากไปธงอันใหม่ก็จะปลิวสบัด เมื่อดวงดาวหนึ่งได้หายไป ดวงดาวใหม่ก็จะ
เจิดแสงรัศมี พวกท่านคิดหรือว่าหลังจากอิมาม (อัสการี) ได้ถูกนำกลับไปหา
พระองค์แล้ว ศาสนาของพระองค์ก็จะเป็นโมฆะกระนั้นหรือ? และเป็นเหตุ
แห่งการตัดขาดระหว่างพระองค์กับสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายหรือ?
เป็นไปไม่ได้ และจะไม่มีวันเป็นไปได้ตราบนานเท่านานที่โลกนี้มีอยู่จนถึง
วันกิยามะฮ์ขณะที่ตัวแทน (วะลี) ของพระองค์ไม่มีอยู่

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นให้มาก และมอบตน และกิจกรรมของท่านต่อเรา
เราได้ตัดเตือนพวกท่านแล้ว และอัลลอฮ์เป็นพยานระหว่างเรากับท่าน”

ก่อนการเสียชีวิตของท่านอุษมาน บิน สะอีด ท่านอิมามมะฮ์ดีได้สั่งให้
ท่านอุษมาน แต่งตั้งบุตรชายของท่าน (อะบู ญะอ์ฟัร มุฮัมมัด บิน อุษมาน)
ให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทน (นาอิบ) คนต่อไป

ท่านมุฮัมมัด บินอุษมาน ก็เหมือนกับบิดาของท่านคือ เป็นผู้ที่มีเกียรติ มี
ศักดิ์สูง และได้รับการเชื่อถือ และไว้วางใจเป็นอย่างมากจากบรรดาชีอะฮ์
และเขาก็เป็นที่เชื่อถือ และไว้วางใจจากอิมามอัศการีเหมือนบิดาของเขา
ท่านเชกฏชีษ์ ได้กล่าวว่า : ชีอะฮ์ทั้งหมดยอมรับในความยุติธรรมการมีศักดิ์
และความซื่อสัตย์ของเขา

หลังจากเสียชีวิตของตัวแทนท่านแรก (อุษมาน บิน สะอีด)

อิมามมะฮ์ดีได้มีสาส์นฉบับหนึ่งเกี่ยวกับการตายของอุษมาน และ
เรื่องราวแต่งตั้งลูกชายของเขาเป็นตัวแทน ซึ่งเนื้อหาของมันมีดังนี้

“แน่นอนเราทุกคนเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และยังพระองค์ที่เราจะต้อง
กลับไป” เราพอใจ และมอบตนต่อคำสั่ง และกำหนดของพระองค์

บิดาของท่านได้ใช้ชีวิตอย่างมีเกียรติ และจากไปด้วยความพึงพอใจ ขอ
ให้อัลลอฮ์ทรงเมตตาเขา และให้เขาได้ไปอยู่ร่วมกับบรรดาอิมาม เขาคือ ผู้ที่
ขยัน และตั้งใจจริงในการทำงาน และเป็นผู้ที่ขวนขวายในการแสวงหาความ
ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ และบรรดาอิมาม

ขอให้อัลลอฮ์ประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่ท่าน (มุฮัมมัด บิน อุษมาน) และประทานความสงบกับท่านในความโศกเศร้าครั้งนี้ ท่านกำลังอยู่ในความโศกเศร้าเช่นกัน การสูญเสียในครั้งนี้ทำให้เรา และท่านต้องตกอยู่ในความเศร้าแห่งความเหงา และโดดเดี่ยว จากความเมตตาของอัลลอฮ์ ขอให้ความสงบสุขจะมีแต่สุสานของเขา และจากความดีของเขาอัลลอฮ์จึงประทานบุตรชายอย่างท่านให้กับเรา เพื่อทำหน้าที่แทนหลังจากเขา ดังนั้นจึงขอพรให้แก่เขาให้มากมายเถิด และฉันขอขอบคุณอัลลอฮ์ที่พระองค์ได้ประทานความดี และคุณสมบัติอันประเสริฐต่าง ๆ ให้แก่ท่านซึ่งสร้างความสุข และความพึงพอใจให้กับทุกหัวใจที่ได้รับรู้ ขอให้พระองค์ทรงช่วยเหลือ และ

ทำให้ท่านแข็งแกร่ง และมั่นคง และประสบความสำเร็จ ขอให้พระองค์ปกป้อง และดูแลท่าน”

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน ญะฮ์ฟัร ฮุมาอี ได้กล่าวว่า : ตอนที่ท่านอุษมาน บิน สะอีดได้เสียชีวิต จดหมายจากท่านอิมามมะฮ์ดี ด้วยลายมือของท่านที่เคยเขียนมาให้พวกเรา ได้ถูกส่งมาซึ่งในจดหมายฉบับนั้นได้แต่งตั้งท่าน

มุฮัมมัด บิน อุษมาน ให้ทำหน้าที่แทนบิดาของเขา

และในจดหมายอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งอิมามได้เขียนตอบคำถามของท่าน

“อิสฮาก บิน ยะฮ์ยอ อักกุลัยนี” มีใจความว่า: ส่วนมุฮัมมัด บิน

อุษมาน อัลอัมรี ขอให้อัลลอฮ์ทรงพึงพอใจต่อเขา และบิดาของเขา และเขาก็เช่นกันเหมือนกับบิดาของเขา เป็นที่ไว้วางใจ และเชื่อถือสำหรับฉัน ข้อเขียนของเขาคือข้อเขียนของฉัน

“อับดุลลอฮ์ บิน ญะฮ์ฟัร ซุมัยรี” ได้กล่าวว่า : ฉันได้ถามมุฮัมมัด บิน อุษมาน ว่าเคยเห็นอิมามมะฮ์ดี (อ) ไหม ? มุฮัมมัด : แน่แน่นอน และครั้งสุดท้ายฉันพบท่านที่ข้างกะอ์บะฮ์ซึ่งท่านกำลังอ่านคุดา

“โอ้อัลลอฮ์ โปรดทำให้สัญญาที่พระองค์มีต่อฉันเป็นจริงเถิด” และอีกครั้งหนึ่งฉันพบท่านที่ มุขตะญาร (มุมหนึ่งของกะอ์บะฮ์ติดกับมุม

ยะมานี (รูกนัยะมานี)) ซึ่งท่านกำลังอ่านคุดาว่า

“โอ้อัลลอฮ์ ขอให้ฉันได้แก้แค้นศัตรูของฉันด้วยมือของฉันด้วยเถิด”

มุฮัมมัด บิน อุษมาน ได้กล่าวเสริมขึ้นอีกว่า : ท่านอิมาม (อ) จะปรากฏตัวทุกๆปีในฮัจญ์ ท่านจะเห็นประชาชน และรู้จักพวกเขา และประชาชนก็เห็นท่านแต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน

ท่านมุฮัมมัด บิน อุษมาน รู้ล่วงหน้า ถึงวันที่ท่านจะเสียชีวิต และก่อนการเสียชีวิต และก่อนการเสียชีวิต และก่อนการเสียชีวิตของท่าน

บรรดาผู้อาวุโสกลุ่มหนึ่งของชีอะห์ได้ไปพบท่าน และท่านได้แนะนำ
“อะบู กอซิม สุเซนบิน รุห์ นูบัคดี” ที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทน และติดต่อกับ
อิมามมะฮ์ดี (อ) โดยมุฮัมมัดได้กล่าวว่า:
“เขา (อะบูกอซิม) คือผู้ที่จะมาแทนที่ฉัน ดังนั้นจงติดต่อกับเขาใน
กิจการของพวกท่าน”

สุเซน บิน รุห์ นูบัคดี ท่านผู้นี้ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในหมู่ของชีอะฮ์
และสุนหนี่ ถึงสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด มีศักดา และบุคลิกภาพอันประเสริฐ
ต่าง ๆ ของท่านในสมัยตัวแทนท่านที่สอง (มุฮัมมัด บิน อุษมาน)

ท่าน สุเซน บิน รุห์ คือบุคคลที่สำคัญคนหนึ่งในการช่วยเหลือการทำงานของ
ท่านมุฮัมมัด บิน อุษมาน ในสมัยของท่านมุฮัมมัด บิน อุษมาน ท่านมี
สหาย และผู้ช่วยเหลือที่ใกล้ชิดมากที่สุดท่านหนึ่งคือ ญะฮ์ฟัร บิน อะฮ์มัด
บิน มาดีล กุมมี จนกระทั่งเป็นที่เลื่องลือกันว่า ญะฮ์ฟัร บิน อะฮ์มัด คือ
ตัวแทนของอิมามคนต่อไป หลังจากท่านมุฮัมมัด บิน อุษมาน และตอนที่
มุฮัมมัด บิน อุษมาน ใกล้สิ้นใจ ญะฮ์ฟัร บิน อะฮ์มัด นั่งอยู่ตรงเหนือศรีษะ
ของมุฮัมมัด ส่วนสุเซน บิน รุห์ นั่งอยู่ตรงปลายเท้า ท่านมุฮัมมัดได้หันมา
ทางญะฮ์ฟัร และกล่าวต่อเขาว่า “ฉันได้รับคำสั่งให้แต่งตั้ง สุเซน บินรุห์ ให้
เป็นตัวแทนต่อจากฉัน”

เมื่อญะฮ์ร ได้ยินดังนั้น จึงลุกขึ้นไปจู่มือสุเซน บิน รุส ให้มานั่งบนที่
ของเขา ส่วนเขากลับนั่งที่ปลายเท้าแทน

ท่านอิมามได้มีจดหมายฉบับหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับสุเซน บิน รุส ดังนี้คือ

“ฉันรู้จักเขาดี และขอให้อัลลอฮ์ทรงทำให้เขาได้รู้จักความดีทั้งหลายด้วย
เถิด ขอให้พระองค์ทรงช่วยเหลือเขาประสบความสำเร็จด้วยเถิด ฉันเชื่อและ
ไว้วางใจเขา เขาคือผู้ที่มีการดี และสร้างความพึงพอใจให้กับฉัน

ขอให้อัลลอฮ์ประทานความดีอันล้นเหลือให้แก่เขา และพระองค์มีอำนาจ
เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง และขอขอบคุณอัลลอฮ์ซึ่งไม่มีภาคีใดๆ สำหรับ
พระองค์ และขอสรรเสริญและสลามไปยังมุฮัมมัด และลูกหลานของ
มุฮัมมัด จดหมายฉบับนี้ได้เขียนขึ้นเมื่อวันที่ 6 เดือนเซาวาล ปีที่ 305 ของ
ฮิจเราะฮ์”

เมื่ออะบูบะฮ์ร นุบัคตี ถูกถามว่า ทำไมตำแหน่งนี้ (ตัวแทนคนที่ 3) จึงไม่
เป็นของท่านทั้งๆ ที่ท่านเป็นอุละมาอ์คนสำคัญของแบกแดด และยังเป็น
หัวหน้าของชนในตระกูล นุบัคตี และยังสามารถตำราไว้อย่างมากมาย

อะบูบะฮ์ร ได้ตอบว่า : “บรรดาอิมามย่อมรู้ดีกว่า และสิ่งใดที่ได้เลือกไป
แล้วนั้นย่อมเหมาะสมกว่า และประเสริฐกว่า ส่วนฉันนั้นตลอดเวลาอยู่กับการ
การตกและโต้แย้งกับฝ่ายตรงข้าม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้สร้างความเกลียดชังให้กับ
พวกเขามาตลอด และถ้าฉันได้เป็นตัวแทนอิมาม และรู้ที่อยู่ของท่าน
เหมือนกับสุเซน บิน รุส รู้

วันหนึ่งถ้าฉันตกอยู่ในเงื้อมมือของศัตรู เป็นไปได้ว่าฉันอาจจะไม่สามารถรักษาความลับนั้นไว้ได้อีกต่อไป

แต่อะบูลกอซิม (สุเซน บิน รูธ) นั้นถ้าหากอิมาม (อ) ซ่อนตัวอยู่ในเสื้อของเขา และไม่ว่าศัตรูจะจับเขาเป็นขึ้น ๆ ก็ตาม เขาจะไม่มีวันถอดเสื้อตัวนั้นออก และเปิดเผยอิมามให้กับศัตรู

ท่านอะบูลกอซิม สุเซน บิน รูธ ได้อยู่ในตำแหน่งตัวแทนอิมาม

(นาอิบบุลอิมาม) ประมาณ 21 ปี และก่อนการเสียชีวิตของท่าน ท่านได้มอบหมายการงานให้กับ อะบูลสะซัน อะลี บิน มุฮัมมัด ชะมะรี เป็นตัวแทนคนต่อไปหลังจากท่าน และในเดือนชะอฺบาน ปีที่ 362 ของฮิจเราะฮ์ อะบูล-กอซิม ก็ได้จากโลกนี้ไป และสุสานของท่านอยู่ที่แบกแดด

อะบูลสะซัน ชะมะรี

ในหนังสือ “มุนตะฮา อัลมะก้อด” ได้กล่าวถึง อะบู-สะซัน อะลี

บิน มุฮัมมัด ชะมะรี” ตัวแทนคนที่ 4 ของอิมามมะฮ์ดี ไว้ว่า:

“เขาเป็นผู้ที่มีเกียรติ และบุคลิกภาพอันประเสริฐเป็นอย่างมากจนเกือบที่จะไม่จำเป็นต้องอธิบายหรือพิสูจน์”

อะบูลสะซัน ได้รับคำสั่งจากอิมามมะฮ์ดี (อ) ให้ทำหน้าที่แทน สุเซน บิน รูธ เพื่อทำการดูแลกิจการต่าง ๆ ของบรรดาชีอะฮ์

มัสูม มุฮัดดิษ กุมมี ได้กล่าวว่า : วันหนึ่ง อะบูล สะฮัน ซะมารี ได้พบเจอกับกลุ่มอาวโศของชีอะฮ์ และอะบูลสะฮัน ได้กล่าวกับพวกเขาว่า

“ขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานรางวัลแห่งความอดทนแก่พวกท่านในการจากไป อะลี บิน บาอะวัยฮ์ กุมมี ซึ่งเขากำลังจะจากโลกนี้ไปในขณะนี้”

บรรดาผู้อาวโศเหล่านั้น ได้บันทึกวันเวลาดังกล่าวไว้ และหลังจากนั้น 18 วัน ข่าวการตายของอะลี บิน บาอะวัยฮ์ ก็ได้มาถึงพวกเขา ซึ่งตรงกับ

อะบูลสะฮัน ได้บอกไว้ อะบูลสะฮัน ซะมารี ได้จากโลกนี้ไปเมื่อปีที่ 329 ของฮิจเราะฮ์ และก่อนเสียชีวิตของท่านได้มีชีอะฮ์กลุ่มหนึ่งมาหาท่านเพื่อที่จะถามถึงตัวแทนคนต่อไปหลังจากท่าน อะบูลสะฮัน ได้ตอบพวกเขาว่า:

ฉันไม่ได้รับคำสั่ง ให้แต่งตั้งใครหลังจากนี้ และท่านได้นำจดหมายของท่านอิมามมะฮ์ดี (อ) ให้ทุกคนดูและทุกคนก็ได้ลอกข้อความจากจดหมายฉบับนั้น ซึ่งเนื้อหาของมันมีดังนี้ คือ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตา กรุณาปรานียิ่งเสมอ

โอ้ อะลี บิน มุฮัมมัด ซะมารี ขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่ให้กับพี่น้องของท่านในความโศกเศร้า (จากการจากไปของท่าน)

ซึ่งท่านจะต้องจากโลกนี้ไปหลังจากหกวันนี้ ดังนั้นจงจัดการกับกิจการของท่านให้เรียบร้อย และไม่ต้องแต่งตั้งใครให้เป็นตัวแทนหลังจากท่าน เพราะเวลาแห่งการเร้นหายครั้งใหญ่ (เมื่อยะตุลกุบรอ) ได้มาถึงแล้ว

และการปรากฏตัวจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากอัลลอฮ์ และหลังจากนี้ไปโลกจะอยู่ภายใต้การกดขี่ และหัวใจของมนุษย์จะโหดเหี้ยมเป็นเวลายาวนาน และในไม่ช้านี้ จะมีผู้เฝ้าระวังการพบเจอระหว่างเขากับฉัน หรืออ้างตัวเป็นตัวแทนของอิมามผู้เร้นหาย (อิมามมุลหมอฮิบ) จงจำเอาไว้ว่า ก่อนการออกมาของซุฟยานี และก่อนที่จะมีเสียงกัมปนาทดังขึ้น ใครก็ตามที่อ้างว่า เขาได้พบเจอกับฉัน (ในลักษณะของตัวแทน) เขาผู้นั้นโกหก และสร้างเรื่องขึ้นเอง

และวันที่หก ที่จดหมายนี้ได้ส่งมา อะบูลฮะซัน ก็ได้จากโลกนี้ไป

บรรดาตัวแทนทั้งสี่ของท่านอิมาม เป็นบุคคลที่มีเกียรติ มีศักดิ์ และเป็นผู้ที่ได้รับการเชื่อถือไว้วางใจมากที่สุดจากประชาชนในยุคสมัยของท่านเหล่านั้น ซึ่งในช่วงแห่งการเร้นหายครั้งแรกนั้นบรรดาชีอะฮ์ได้นำเอาปัญหาและคำถามต่าง ๆ ของพวกเขาไปยังบุคคลทั้งสี่นี้ การแก้ไข และคำตอบจากท่านอิมามก็จะส่งผ่านบุคคลทั้งสี่นี้ ไปยังประชาชนในขณะนั้นการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างทุกคนเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และบางครั้งบรรดาชีอะฮ์ผู้มีเกียรติหลายคนได้ถูกนำไปพบเจอกับอิมามโดยผ่านบุคคลทั้งสี่นี้

กะรอมาฮ์ และ มุอ์ญิซะฮ์ต่าง ๆ ของท่านอิมามได้ถูกพิสูจน์อย่างมากมายโดยผ่านบุคคลทั้งสี่นี้ ดังนั้นจึงสร้างความมั่นใจของประชาชนที่มีต่อบุคคลทั้งสี่

ท่านเชกษียฺ ได้กล่าวในหนังสือ “อัลฮัศฎาจ” ว่า:

ไม่มีใครยอมรับการเป็นตัวแทนของบุคคลทั้งสี่ จนกว่า กระอมะห์ หรือ มุญชะห์ต่าง ๆ จากท่านอิมาม จะถูกพิสูจน์โดยผ่านบุคคลทั้งสี่นี้

หลังจากการสิ้นสุดช่วงสมัยแห่ง “หม้อยะตุศศุฆร่อ” การเร้นหายครั้งใหญ่ (หม้อยะตุศศุฆร่อ) ก็ได้เริ่มขึ้น จนมาถึงปัจจุบันนี้

ในช่วงหม้อยะตุศศุฆร่อ นั้น ประชาชนสามารถรับคำตอบของพวกเขาได้ โดยผ่านตัวแทนทั้งสี่ แต่ในสมัยของ หม้อยะตุศศุฆร่อ สิ่งเหล่านี้เป็นไปไม่ได้ประชาชนต้องนำปัญหาของพวกเขาไปยังตัวแทนทั่วไป (นาอิบุลอาม) และนาอิบุลอาม จะเป็นคนตอบและแก้ไขปัญหามาของพวกเขาเพราะนาอิบุลอาม (บรรดามัรญูอ์) คือ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการวินิจฉัยปัญหาคำสั่งของพวกเขาถือเป็นการชี้ขาด (ฮุจญะฮ์) ที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม

ท่านมัรฮูม กัชชี ได้กล่าวว่า จดหมายฉบับหนึ่งจากอิมามมะฮ์ดี ได้ยืนยันเรื่องนี้ไว้ว่า :

“บรรดาชีอะฮ์ ของฉัน จะต้องไม่มีข้ออ้างหรือข้อยกเว้นใด ๆ ในการสร้างความสงสัย หรือไม่เชื่อฟังบรรดา “มิกเกาะฮ์” ของฉัน จงรู้ไว้ว่า ความลับบางอย่างของฉันได้ถูกมอบหมายไว้ให้กับพวกเขา

เชกษุซีห์ เชกศอตุก และมัรซุมฏูอบริซีห์ ได้รายงานจากอิสฮาก บิน

อัมมาร ว่า : ท่านอิมามมะฮ์ดีได้กำหนดหน้าที่ของชีอะฮ์ในช่วงสมัยของ
หมอยบะตุลกุบรอ ไว้ดังนี้คือ

“และในปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นจงกลับไปยัง ผู้รายงานชะดีษของเรา พวก
เขาคือข้อพิสูจน์ของฉันทนือพวกท่าน และฉันทนือคือข้อพิสูจน์ของอัลลอฮ์
นือพวกเขา”

ท่านมัรซุม ฏูอบริซีห์ ได้รายงานในหนังสือ “อัลอิหฺดีญา” ของท่านโดย
ได้รายงานชะดีษหนึ่งจากอิมามญะอฺฟัร อัศศอดิก ว่า:

“และจากบรรดาพะเกีฮ์ (ที่มีคุณสมบัติดังนี้คือ สร้างตัวเอง(ตามหลักการ
ศาสนา) ปกป้องศาสนาของเขาได้ ต่อต้านกิเลสตัณหาของตัวเองได้ และ
ปฏิบัติเชื่อฟังเมลา (บรรดาอิมาม) ของเขา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคนทั่วไป
(อะวาม) ที่จะต้องตักลีดตามเขา”

ด้วยสาเหตุนี้กิจการของมุสลิม ในช่วงสมัยของ หมอยบะตุลกุบรอ จึง
กลับไปยัง “วะลียุลพะเกีฮ์” การงานทุกอย่างต้องดำเนินไปตามทัศนะ และคำ
วินิจฉัยของเขา ถึงแม้ว่าคำตัดสิน และปัญหามากมายได้รับการแก้ไขมาก่อน
ในสมัยอิมามต่าง ๆ แต่ปัญหาใหม่ ๆ ของสังคมก็ยังมีอีกมากที่จะต้องไ้รับ
การแก้ไข และบรรดามัรญูอ์หรือพะเกีฮ์เหล่านี้เท่านั้นที่จะต้องรับหน้าที่อันนี้
ต่อไป จนกว่าถึงวันแห่งการปรากฏตัวของอิมามมะฮ์ดี (อ)

ผลทางลบ และทางบวกของการเร้นภัย

การศรัทธาในอิมามมะฮ์ดี เป็นบ่อเกิดแห่งสติปัญญา และความหวังการศรัทธาในเรื่องราวของท่าน และมีความรู้สึกว่าการปรากฏตัวของท่านเป็นไปได้ตลอดเวลา มีผลต่อจิตสำนึกอย่างลึกซึ้งในจิตใจของผู้ศรัทธาพวกเขามีความพร้อมอยู่ตลอดเวลา และระวังตัวเองจากการกดขี่ หรือละเมิดผู้อื่น มีความรักในความยุติธรรม และภราดรภาพ จนกว่าเตาฟีกแห่งการรับใช้

อิมามมะฮ์ดี จะมีมายังเขา และการรับรู้ถึงการมีอยู่อิมามจนกระทั่งเตาฟีกแห่งการพบเจอ และเขียนเขียนอิมามมาถึงเขา และเขาจะระวังตัวเองจากความกริ้วของอิมาม การศรัทธาในอิมามมะฮ์ดีจะทำให้ผู้ศรัทธาไม่เข้าไปอยู่ภายใต้การปกครองใดๆ ของบรรดาการปกครองอันจอมปลอมและกดขี่

การศรัทธาอันนี้จะสร้างความรู้สึกลึกต่อต้าน และเผชิญหน้าของผู้ศรัทธาต่อบรรดาผู้กดขี่ และกฏมูต (ผู้นำจอมปลอม) และปฏิเสธอำนาจของพวกมัน

ความเชื่อในการปรากฏตัวของท่านอิมามมะฮ์ดี จะต้องไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้มุสลิม มอบหมายการทำงานของพวกเขากับอนาคต และโคดเคี้ยวตัวเองจากสังคม และปล่อยให้พวกเขากาฟิรหรือผู้ชั่วร้ายครอบครองกิจการของโลกทั้งหมด

ผู้ศรัทธาจะต้องไม่ละความพยายาม ในการที่จะสร้างความเจริญรุ่งเรือง ด้านความรู้ อุตสาหกรรม และสร้างสรรค์ สังคมให้ดีขึ้น

ความคิดที่ว่าการศรัทธาในอิมามมะฮ์ดี จะทำให้เกิดความสิ้นหวัง หรือ อ่อนแอเป็นความคิดที่บาฏิล (โมฆะ) บรรดาอิมามมะฮ์ดี และสาวกของท่านที่ได้ยืนหยัดต่อสู้มาตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนานนั้นไม่ใช่ผู้ศรัทธาในอิมามมะฮ์ดีดอกหรือ ?

บรรดาอุละมาฮ์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งอิสลาม ที่ได้ทำการ เสียสละ ต่อสู้ และ พยายามที่จะสร้างความยิ่งใหญ่ และเชิดชูอิสลามให้สูงส่ง โดยไม่ปฏิเสธ หน้าที่ และความรับผิดชอบอันหนักอึ้งของพวกเขาต่ออิสลาม บุคคลเหล่านี้ ไม่ใช่ผู้ศรัทธาในอิมามมะฮ์ดีดอกหรือ ?

มุสลิมในสมัยของท่านศาสดา (ศอล) ได้เคยฟังจากท่านศาสดาว่าวันหนึ่ง ในอนาคตอิสลามจะได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ แต่ชาวคิอานีไม่ได้ทำให้สาวก ในยุคนั้นสิ้นหวัง หรือ ละความพยายามในการที่จะต่อสู้แต่กลับทำให้พวกเขาเพิ่มความพยายาม และเสียสละมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะให้ถึงซึ่งเป้าหมาย และความหวังอันยิ่งใหญ่

มุสลิมในวันนี้ก็เช่นกัน เรามีพันธสัญญาอันยิ่งใหญ่ต่ออิสลามที่จะต้องยืนหยัดต่อสู้ให้ได้มา จะต้องรู้จักใช้สถานการณ์ และโอกาส อย่างชาญฉลาด จะต้องปรากฏตัวในสนามแห่งการต่อสู้นี้ตลอดเวลาจะต้องจัดขัดขวางสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ และเสริมสร้างศีลธรรมความดีให้เกิดขึ้นจะต้องสกัดกั้นอำนาจและอิทธิพลของศัตรู จะต้องป้องกันการโจมตีของศัตรูทางด้านความคิด เศรษฐกิจ การเมือง และการทหาร ที่จะมีต่ออิสลาม และมุสลิม จะต้องมีความพยายามอย่างสุดความสามารถในการขัดเกลাজิตวิญญาณ และสร้างสรรค์ บุคลิกภาพส่วนตัวจนมีคุณสมบัติที่พร้อมที่จะได้สัมผัสกับ

อิมามมะฮ์ดี จนเป็นผู้ช่วยเหลือที่แท้จริงของท่าน และอยู่ภายใต้การดูแลเอื้อเฟื้อของท่านอิมาม (อ) และสร้างฐานรองรับการปรากฏตัวของท่าน

ท่านอะมีรุลมูมินีน อะลี (อ) ได้รายงานชะเคีย จากท่านศาสดา (ศ็อล) ว่า

“อิมามอะลีที่ประเสริฐที่สุด คือการรอคอยการปรากฏตัวของมะฮ์ดี”

ท่านอิมามซัยนุลอาบีดีน (อ) ได้กล่าวว่า : การเร้นหายของอิมามที่สิบสอง จะมีระยะเวลาอันยาวนาน ประชาชาติในยุคของการเร้นหายของเขาคือมีศรัทธาต่อเขา (มะฮ์ดี) และรอคอยการปรากฏตัวของเขา จะเป็นประชาชาติที่ประเสริฐกว่าทุกประชาชาติที่เคยมีมา ก็เพราะว่าอัลลอฮ์จะประทานความรู้ความเข้าใจ และสติปัญญาให้แก่พวกเขาเหมือนกับว่าอิมามยังมีได้เร้นหายไปจากพวกเขา อัลลอฮ์ได้ยอมรับพวกเขาเหมือนกับบรรดามุญาฮิดีนที่เคียงข้างท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อล) พวกเขาคือผู้ที่มีความอิกลาศ และเป็นชีอะฮ์ที่แท้จริง พวกเขาได้เชิญชวนมนุษย์เข้าหาอัลลอฮ์

และท่านอิมามซัยนุลอาบีดีน ได้กล่าวต่อไปอีกว่า :

มัรฮูม อายะตุลลอฮ์ ซัยยิด ศ็อลรุดดีน ศ็อดร์ ได้เขียนในหนังสือของท่านว่า : การรอคอย คือการระวัง และเตรียมตัวให้พร้อมต่อการเกิดของสิ่งที่รอคอย และปฏิเสธไม่ได้ว่าการรอคอยอิมามมะฮ์ดีก็คือ การที่เราจะต้องสร้างตัวเอง และสังคมให้พร้อมโดยเฉพาะสังคมของอิมามียะฮ์ (ชีอะฮ์) ตามวิธีการดังนี้คือ :

1. ในตัวของการรอคอยเองนั้น คือการฝึกฝนที่สำคัญสำหรับจิตใจมนุษย์ จนถึงขั้นที่กล่าวกันว่า

“การรอคอยทรمانกว่าการฆ่า”

และสิ่งจำเป็นในการรอคอย คือการครุ่นคิด และรวบรวมพลังทาง
ความคิดทั้งหมดไปยังผู้ที่เรารอคอย และแน่นอนการกระทำอย่างนั้นย่อม
ก่อให้เกิดประโยชน์สองอย่างคือ

1.1 พลังทางความคิดของมนุษย์จะถูกเปลี่ยนไปเป็นพลังแห่งการปฏิบัติ

1.2 มนุษย์สามารถรวบรวมพลังทางความคิด และพลังแห่งการปฏิบัติ

เข้าสู่จุดเดียว และเป้าหมายอันเดียวกัน และประโยชน์ทั้งสองนี้เป็นสิ่งที่
สำคัญ และจำเป็นอย่างมากสำหรับมนุษย์ในการดำเนินชีวิตที่จะไปสู่ความ
สมบูรณ์สูงสุด

2.การรอคอยคือยาที่จะบรรเทาความเจ็บปวด และปัญหาของมนุษย์
เพราะว่าเรารู้ว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องได้รับการขจัดปัดเป่า มีความแตกต่าง
เป็นอย่างมากสำหรับมนุษย์ในปัญหา และความเจ็บปวดที่เขารู้ว่ามี
การขจัดปัดเป่า และทดแทน กับปัญหาที่พวกเขาไม่รู้วิธีการหรือผู้แก้ไขและ
ในขณะเดียวกันที่พวกเขามีความรู้สึก การปรากฏนั้นใกล้เข้ามาแล้ว

และเมื่ออิมามปรากฏตัวโลกนี้ก็จะถูกทำให้เต็มไปด้วยความสันติ
ยุติธรรม ปัญหาและความเจ็บปวดต่าง ๆ ของชาวโลก ก็จะถูกขจัดออกไป

3. ผลแห่งการรอคอย ทำให้เกิดความรัก และความสัมพันธ์ และทำให้เขาเป็นสหาย และผู้ช่วยเหลือที่แท้จริงของท่านอิมาม แน่แน่นอนสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้นั้น เขาจะต้องมีความพยายามเป็นอย่างมากในการขัดเกลาชำระล้างจิตวิญญาณ และเสริมสร้าง อัคลาก (ตำแหน่งอันสูงสุดแห่งจิตวิญญาณ) ให้สมบูรณ์จนกว่าเขาจะมีคุณสมบัติที่เพียบพร้อมในการพบกับอิมาม และทำการนิษาดร่วมกับท่านในตอนที่มีอิมามปรากฏตัว และคุณสมบัติเหล่านั้นนั้นหายากมากในสังคมปัจจุบัน

4. การรอคอยที่แท้จริง ทำให้มนุษย์ปรับปรุงตัวเอง และผู้อื่น และทำให้พวกเขาเตรียมพร้อมในการที่จะสร้างฐานะรองรับการมาของอิมามซึ่งบนพื้นฐานเหล่านั้นจะทำให้มีอิมามมีชัยชนะเหนือศัตรู และสิ่งจำเป็นในการนี้คือพื้นฐานทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรม และอื่นๆ ที่จำเป็นที่จะทำให้เป้าหมายอันยิ่งใหญ่ของอิมามสมบูรณ์ เพราะว่าชัยชนะของอิมามที่จะมีต่อศัตรุนั้นเป็นชัยชนะตามวิธีการปกติ และเป็นธรรมชาติ เหล่านี้คือวิธีการรอคอยที่สัจจริง

มัสฮูม มุซ็อฟฟิร ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านว่า :

“การรอคอยมะฮ์ดี ผู้ที่จะมาปลดปล่อย และสร้างสรรค์ โลกนั้นไม่ได้หมายความว่า เราจะต้องทิ้งหน้าที่ของเราที่มีต่อสังคมของศาสนา โดยเฉพาะสิ่งวาญิบต่างๆ ในศาสนา อย่างเช่น การนุญฮาดให้ได้มาซึ่งการปฏิบัติตามหลักการศาสนา การกำชับกันในเรื่องความดี และยับยั้งในความชั่วต่าง ๆ เราไม่สามารถปฏิเสธหน้าที่อันเป็นวาญิบนี้ได้ เพราะว่ามุสลิมไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพใด เป็นหน้าที่ (วาญิบ) สำหรับเขาที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้า และจะต้องเคลื่อนไหวเพื่อให้ได้ถึงสิ่งเหล่านี้ จนกว่าจะมีความสามารถในการกำชับความดี และยับยั้งความชั่ว และไม่มีเหตุผลใดจะมาอ้างในการรอคอยที่นั้นไม่ได้ทำให้หน้าที่ใด ๆ ต้องยกเลิกสำหรับเขา และไม่ได้ทำให้การทำงานต่าง ๆ ของศาสนาต้องถูกเลื่อนออกไป”

ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวไปแล้ว จึงสรุปได้ว่า ซ็อะฮ์ทุกคนในสมัยของการเร้นหายของท่านอิมามอยู่ภายใต้การทดสอบอันยิ่งใหญ่ มุมหนึ่งเขาจะต้องรักษาหน้าที่ของเขาที่มีต่อศาสนา อีกมุมหนึ่งเขาจะต้องริบสร้างฐานะของการปรากฏตัวของอิมาม ผู้คนสามารถเข้าร่วมกับอิมามในการช่วยเหลืออิสลาม และส่วนมากของพวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จในการทดสอบครั้งนี้

ท่าน ญาบิร ญอ์ฟี (สาวกผู้ใกล้ชิดอิมามบาكير) ได้ถามอิมามว่า

“การปรากฏตัวของพวกท่าน (มะฮ์ดี) จะมีขึ้นเมื่อไหร่?”

ท่านอิมามบาكير (อ) ได้ตอบว่า “ไม่มีวันที่จะเกิดขึ้น จนกว่าจะร้อน
ตะแกรง เพื่อที่คนที่ไร้ค่าต่อศาสนาจะถูกร้อนออกไป และผู้ที่บริสุทธิ์ใจต่อ
ศาสนาจะเหลืออยู่ (หลังจากร้อนตะแกรงหรือทดสอบ)”

ใช่แล้ว การรอคอยคือ การต่อสู้ เสียสละ พยายามปฏิบัติตาม หน้าที่ ไม่
สิ้นหวัง และหมกมุ่นตั้งใจในการรอคอย และจะยืนหยัดรอคอยด้วยความหวัง
อันเต็มเปี่ยมจนถึงวันปรากฏตัวที่อัลลอฮ์จะประทานมา

และผลการรอคอยในครั้งนี้ ทำให้มนุษย์มีประสบการณ์ และยอมรับว่า
ปราศจากการช่วยเหลือ และคล้อยใจจากพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถที่จะนำกอง
คาราวานแห่งมนุษยชาติไปสู่ความสำเร็จ และเป้าหมายที่แท้จริงได้

และนั่นก็คือการใกล้ชิดกับพระเจ้า ดังนั้นเมื่อเขาไม่สามารถที่จะนำกอง
คาราวานแห่งมนุษยชาติไปสู่ความสำเร็จได้ จึงถึงเวลาแล้วสำหรับพวกเขาที่
จะต้องมอบตัวเองให้เฝ้ารอ และคำสั่งเบื้องบนจากพระผู้เป็นเจ้า

ประโยชน์ของการดำรงอยู่ของอิมามในช่วงเร็นหาย

ประชาชนส่วนหนึ่งยังไม่เข้าใจถึงปรัชญาของการที่อิมาม มะฮฺซูมจึงได้ถามว่า อะไรคือประโยชน์ของอิมามในช่วงของการเร็นหาย ? พวกเขาไม่รู้ว่าเป้าหมายของการสร้างสรรค์พลึง จะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อสุญญัตอันบริสุทธิ์ของพระองค์มีอยู่ด้วย เพื่อที่จะได้ไปสู่การรู้จักพระเจ้าที่สมบูรณ์ และมีความถูกต้องในการภักดีต่อพระผู้อภิบาล

บรรดามะลาอิกะฮ์ ได้สอบถาม และสงสัยในการสร้างมนุษย์ได้เปรียบเทียบความดีของตน กับการก่อความเสียหายของมนุษย์ จึงมองไม่เห็นความดีใด ๆ เลยในการสร้างมนุษย์ บรรดามะลาอิกะฮ์จึงได้ถามอัลลอฮ์ว่า

“พระองค์จะสร้างผู้ที่ก่อความเสียหาย และหลังเลือดกันบนโลกนี้ กระนั้นหรือ ? ในขณะที่พวกเราได้ทำการสรรเสริญ สดุดี ถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ ” (อัลบากอเราะฮ์: 30)

อัลลอฮ์ได้แสดงให้เห็นบรรดามะลาอิกะฮ์ได้เห็นถึงความรู้ และความเข้าใจของอาดัม (อ) เกี่ยวกับความลับของโลก และสวรรค์แห่งฟ้าซึ่งจะทำ

ความรู้จัก และภักดีพระองค์สมบูรณ์ขึ้น จนทำให้บรรดามะลาอิกะฮ์พอใจ และหยุดข้อสงสัยต่าง ๆ ได้

เมื่ออัลลอฮ์ได้สั่งให้อาดัม (อ) แสดงความรู้ของตัวเองให้กับบรรดา

มะลาอิกะฮ์ และทำให้บรรดามะลาอิกะฮ์ ได้เข้าใจถึงสวรรค์แห่งการสร้าง

และตำแหน่งอันยิ่งใหญ่ของสุญัตของพระองค์จนบรรดามะลาอิกะฮ์ยอมรับว่า การสรรเสริญ (ตัศบีฮ์) สุดดี (ตักดีส) ของพวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถที่จะนำไปเปรียบเทียบกับตัศบีฮ์ และตักดีศของบรรดาเอาเลียฮ์ และสุญัตของพระองค์ได้ และตำแหน่งอันประเสริฐนี้มีอยู่ในเฉพาะมนุษย์เท่านั้น จึงทำให้บรรดามะลาอิกะฮ์ยอมรับถึงความประเสริฐในการสร้างมนุษย์

ดังนั้น การมีอยู่ของมนุษย์คือความประเสริฐสูงสุด ทำให้ปรัชญาของการสร้างสรรค์ถึงจุดสมบูรณ์ เป็นการสร้างที่ทำให้ทูตสวรรค์ต้องก้มหัวยอมรับ เพราะการอิมาดะฮ์ของมนุษย์ต่อพระเจ้านั้น ไม่สามารถที่จะเปรียบเทียบหรือนำเอาการอิมาดะฮ์ของสิ่งอื่นมาทดแทนได้ และเช่นกันการมีอยู่ของบรรดาเอาเลียฮ์ และสุญัตของอัลลอฮ์ ทำให้สายโซ่แห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์ และสรรพสิ่งทั้งมวลดำเนินต่อไป ดังนั้นการมีอยู่ของสุญัตของพระองค์คู่กับสรรพสิ่งทั้งมวล คือ สิ่งจำเป็นและถ้ามีนิอัมะฮ์ (ความโปรดปราน)ใดประสบกับเราก็เป็นเพราะบารออะฮ์ของบรรดาสุญัตเหล่านี้

ถ้าไม่มีพวกเขาการสร้างมนุษย์ และสรรพสิ่งก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการมีอยู่ของพวกเขาก็ไม่ใช่เป็นเฉพาะนิอัมะฮ์แห่งความรู้ และการชี้นำเท่านั้น แต่เป็นนิอัมะฮ์แห่งการเกิด และการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งทั้งมวล ซึ่งถือเป็นบุญคุณอันยิ่งใหญ่ต่อพวกเรา

ดั่งที่ได้สารภาพไว้ใน ซิยาเราะฮ์ ญะมีอะฮ์ กะบีเราะฮ์

ว่า

“โอ้ เจ้าแห่งนิอัมะฮ์ทั้งหลายของฉัน การสรรเสริญพวกท่านนั้นมันมากมายจนนับไม่ได้ เนื้อแท้ของพวกท่านเหนือคำเยินยอ คุณสมบัติ และตำแหน่งของพวกท่านเหนือคำบรรยาย พวกท่านคือรัศมีแห่งกัลยาณชน และเป็นผู้นำทางของบรรดาคนดี และข้อพิสูจน์ (สูงญัต) แห่งอัลลอฮ์ เป็นเพราะพวกท่าน อัลลอฮ์จึงเริ่มการสร้างสรรพสิ่ง เพราะพวกท่าน การสร้างได้สิ้นสุดลง เพราะพวกท่านฝนจึงได้หั่งลงมาเพราะพวกท่านฟ้าจึงถูกยึดไม่ให้ตกลงมาบนดิน เพราะพวกท่าน ความยุ่งยาก ความลำบาก และอันตรายต่าง ๆ ได้ถูกขจัดออกไป.....

อิมามมุซา อัลกาซิม ได้รายงานจากบิดาของท่าน (อิมามญะฮ์ฟูร์) ว่า :

“ด้วยความรู้ และการอิบาดะฮ์ของเรา (อะห์ลิลบัยต์) การอิบาดะฮ์อัลลอฮ์ (อย่างแท้จริง) จึงเกิดขึ้น และถ้าไม่มีเราการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ (ที่แท้จริง) ก็จะไม่เกิดขึ้น”

และเรายังพบอีกมากมายในริวายะฮ์ ว่า :

“แผ่นดินจะไม่มีวันเว้นว่างจากอิมามผู้บริสุทธิ์”

อิมามบากร ได้กล่าวว่า :

“ขอสาบานด้วยนามแห่งอัลลอฮ์ ว่า หลังจากที่อัลลอฮ์ได้ปารุฮ์ใส่ลงไป
ในอาดัม (อ) ตั้งแต่วันที้นั้นแผ่นดินของพระองค์ก็ไม่เคยเว้นว่างจากอิมาม
เลย และด้วยอิมาม มนุษย์จึงได้รับทางนำ และเขาก็คือ สุลต่านของอัลลอฮ์
เหมือนมนุษย์ และถ้าปราศจาก อิมามผู้เป็นสุลต่านของอัลลอฮ์โลกนี้ก็จะไม่
หลงเหลืออีกต่อไป”

ความสำคัญของอิมามผู้บริสุทธิ์อีกข้อหนึ่งคือการชี้นำในเรื่องเร้นลับ
นอกเหนือจากการชี้นำทั่วไป ซึ่งการชี้นำในเรื่องเร้นลับ (มะอ์นาวิ) นี้
ความลับต่าง ๆ ของการงาน และสรรพสิ่งทั้งมวลจะถูกเปิดเผย และชี้นำ
โดยอิมามผู้บริสุทธิ์ ดังโองการที่ว่า

“และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นอิมามทำการชี้นำ (ฮิดายะฮ์) ด้วยบัญชาของ
เรา และเราได้คลายพวกเขาถึงการประกอบคุณงามความดี ต่าง ๆ (21: 73)”
และอีกโองการหนึ่งได้กล่าวว่า:

“และเราได้ทำให้ส่วนหนึ่งของพวกเขาได้เป็นอิมามทำการชี้นำด้วย
อำนาจของเรา หลังจากที่ได้พวกเขาได้อัดทน” (41: 24)

ท่านอัลลามะฮ์ ฏอบาฏอฮาอี ได้กล่าวในหนังสือของท่านว่า

“จากโครงการเหล่านี้ทำให้เข้าใจว่า บรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์นั้น

นอกเหนือจากการอิดาอะฮ์แบบทั่วไปยังมีการอิดาอะฮ์ที่เข้าถึงไปถึงจิต
วิญญาณ (มะอ์นาวี) และเปิดเผยความลับต่าง ๆ ในตัวมนุษย์ และสรรพสิ่ง
ทั้งมวล และรัศมีแห่งการอิดาอะฮ์ประเภทนี้จะผ่านเข้าไปในหัวใจ และจิต
วิญญาณของผู้ที่เหมาะสมที่จะได้รับมัน และนำพวกเขาเข้าสู่เป้าหมาย
สุดท้ายที่แท้จริงของการสร้าง”

“และถ้าหากใครค้านขึ้นมาว่า หน้าที่ของอิมามนั้นคือการชี้นำมนุษย์ใน
เรื่องราวของบทบัญญัติ (อะห์กาม) ของศาสนา และโครงสร้างของการ
ศรัทธา (อะกีดะฮ์) แต่การเรนไหยของอิมามทำให้หน้าที่เหล่านี้ถูกทอดทิ้ง
เพราะอิมามที่อยู่ในช่วงของการเรนไหยนั้นไม่สามารถที่จะติดต่อชี้นำใครได้
ดังนั้นมนุษย์จึงไม่ได้รับประโยชน์อันใดในการมีอิมาม ที่อยู่ในการเรน
ไหย...

(คำตอบก็คือ) พวกเขายังไม่รู้จักความหมาย และหน้าที่ที่แท้จริงของ
อิสลาม ซึ่งเราได้พิสูจน์แล้วในการพูดในเรื่อง “อิมามัต” ว่าบรรดาอิมามนั้น
ไม่ได้มีหน้าที่เพียงแต่ชี้นำมนุษย์ในเรื่องทั่วไปเท่านั้น แต่บรรดาอิมามยังมี
อำนาจ (วิลายะฮ์) และหน้าที่ในการชี้นำมนุษย์เข้าสู่ความลับของกิจการทั้ง
มวลนำพวกเขามุ่งสู่อัลลอฮ์

และแน่นอนการปรากฏหรือเร้นหายทางร่างกายของอิมามนั้นไม่มีผลใด ๆ ต่อการสืบทอดอะฮ์มะอันนาวี เพราะมันเป็นการสืบทอดทางด้านใน (บาฏิน) เข้าสู่อูรุษ และจิตวิญญาณของมนุษย์ โดยการติดต่อ และสัมพันธ์ทางด้าน จิตวิญญาณ ถึงแม้ว่าร่างกายของท่าน (อิมาม) จะถูกปกปิดจากสายตาแห่งวัตถุ ถึงแม้ว่าเวลาแห่งการปรากฏตัว และการปฏิวัติโลกของท่านจะยังไม่ถึงก็ตาม”

ท่านมรฺฮูม เชกฏชีย์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านว่า :

การมีอยู่ของอิมามคือ ความโปรดปราน และอำนาจของท่านมาถึงเราเป็นอีกความโปรดปรานหนึ่ง และการไม่มีอำนาจของท่านมาถึงเราเป็นเพราะตัวเราเอง

ดวงอาทิตย์ ซึ่งไม่มีใครสามารถปฏิเสธถึงประโยชน์ของมันได้แต่ทว่า ถ้าหากมนุษย์ถอยห่างจากมันเอง มันก็ไม่มีปัญหาอะไรกับดวงอาทิตย์ มันเป็นความผิดของมนุษย์เองที่เขาออกห่าง และหลบหนีจากแสงสว่างของมัน และอย่าเข้าใจผิดคิดว่าสิ่งที่เราออกห่างจากดวงอาทิตย์ไปอยู่ในถ้ำมือนั้นก็เท่ากับว่าเราไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรจากดวงอาทิตย์เลย แต่จริง ๆ แล้วแม้แต่ชีวิตในถ้ำมือก็อยู่ไม่ได้ ถ้าปราศจากดวงอาทิตย์ ที่เขาหนีแสงของมันโดยตรง เพราะชีวิต อาหาร และความจำเป็นต่าง ๆ ของมนุษย์ ได้เกิดขึ้นจากดวงอาทิตย์

และอีกริวายะฮ์หนึ่งก็ได้เปรียบเทียบกับท่านอิมามมะฮ์ดีเสมือนกับดวงอาทิตย์ที่อยู่หลังเมฆ ซึ่งรายงานโดย สุลัยมาน อะอุมัษ จากท่านอิมามญะอ์ฟรฺ สอดิก ซึ่งเขาได้ถามอิมามว่า : มนุษย์จะได้รับผลประโยชน์อะไรจากสุญญัตของพระองค์ (มะฮ์ดี) ที่เร้นหาย

ท่านอิมามตอบว่า : เหมือนกับประโยชน์ของดวงอาทิตย์ในตอนที่มีเมฆอยู่หลังเมฆ

ท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ อันศอรี ได้ถามรอซูลุลลอฮ์ว่าชัยชนะในยุคสมัยของการเร้นหายของท่านอิมาม จะได้รับประโยชน์จากอิมามผู้เร้นหายไหม ?

ท่านรอซูลตอบ : ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ พวกเขาจะได้รับประโยชน์แน่นอน พวกเขาจะได้รับความสะดวกจากแสงรัศมีของอิมามผู้เร้นหาย และพวกเขาจะได้รับประโยชน์จากอานาย (วิลายะฮ์) ของอิมาม เหมือนกับการใช้ประโยชน์จากดวงอาทิตย์ ถึงแม้ว่าเมฆจะบดบังมันก็ตาม

นอกเหนือจากนี้ ท่านอิมามมะฮ์ดี (อ) ยังเข้าร่วมพิธีฮัจญ์ทุกปี ท่านยังเข้าร่วมในการประชุมชุมนุมของชีอะฮ์ และบางครั้ง ปัญหาของผู้ศรัทธาก็ได้รับการแก้ไขจากอิมามโดยผ่านสื่อ และโดยตรง และเป็นไปได้ว่าบางครั้งประชาชนเคยเห็นท่าน แต่พวกเขาไม่รู้จัก แต่อิมามรู้จักพวกเขา ส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ศอและห์ (ประกอบการดี) อยู่ภายใต้การคุ้มครองของท่าน มีคนจำนวนมากที่เคยพบเจอกับท่านทั้งในช่วงของการเร้นหาย ครั้งแรก (ศุฆรอ) และครั้งใหญ่ (กُبْرอ) และได้เห็นถึงกะรอมะฮ์ และมุอญิซะฮ์ ต่าง ๆ ของท่าน

มัฐม ชัยยิด ศีอครุดดิน ศีอคร์ ได้กล่าวในหนังสือของท่านว่า :

จากรายงานต่าง ๆ ทำให้เราทราบว่า มีประชาชนกลุ่มหนึ่งได้พบเจออิมาม และได้รับเกียรติในการรับใช้ท่านในยุคสมัยของการเร้นหาย และสิ่งนี้นั้นไม่ขัดกับรายงานที่สั่งให้เราปฏิเสธผู้ที่อ้างว่าเขาพบเจอกับอิมาม เพราะการมีหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่า รายงานที่ให้เราปฏิเสธนั้นเป้าหมายคือ ผู้ที่อ้างว่าเขาเป็นตัวแทนโดยตรงตามอิมาม

ในช่วงขอยบะตุลกุบรอปัญหามากมายได้รับการแก้ไขโดยท่าน คนป่วยจำนวนมากได้รับการรักษาโดยท่าน ผู้ลำบากยากไร้ ได้รับการช่วยเหลือจากท่าน ผู้หลงทางจำนวนมากได้รับชี้นำจากท่าน ผู้ที่หิวโหยจำนวนมากได้ถูกทาให้อิ่มด้วยมือของท่าน

หนังสือ และบันทึกต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ได้ถูกบันทึกไว้อย่างมากมาย ด้วยเวลาและสถานที่ที่แตกต่างกัน จากบุคคลที่เชื่อถือได้ (มุวัยยัค) ที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน พวกเขาได้เขียน และเล่าเรื่องราวอย่างมากมายเกินที่เราจะนับมันได้ และใครก็ตามที่อ่าน และศึกษาจากพยาน และหลักฐานต่างๆ ของมัน ความยากิน (เชื่อมั่น) ในเรื่องราวก็จะเกิดขึ้นกับเขาอย่างแน่นอน

มูอัญชะฮ์ของอิมามในช่วงมัฮ์ยอะตุศศุฆร

มูอัญชะฮ์ และกะรอมะฮ์ต่าง ๆ ของอิมามในช่วงมัฮ์ยอะตุศศุฆรเป็นที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากจากบรรดาชีอะฮ์ต่าง ๆ จากแดนใกล้หรือไกล เป็นการเพิ่มความศรัทธา และมั่นคงให้กับพวกเขามากยิ่งขึ้น

มูอัญชะฮ์ ของอิมามในสมัยนั้นมีเป็นจำนวนมาก และถ้าเราจะกล่าวถึงมันทั้งหมด จะต้องแยกออกมาเป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งโดยเอกเทศถึงจะกล่าวได้ทั้งหมด

มัรฮูม เชค ญะซีอีได้กล่าวว่า :

มูอัญชะฮ์ต่าง ๆ ของอิมามในช่วงสมัยของการเร้นหายนั้นมีมากมายจนเราไม่สามารถที่จะนับมันได้ และในที่นี้ เราจะยกมาบางส่วนเพื่อเป็นตัวอย่าง

1.อิซาบิน นัศร์ ได้รายงานว่: อะลี บิน ศ็อยมีย์ ได้เขียนจดหมายให้กับอิมาม และได้ขอกะฝั้น (ผ้าห่อศพ) จากอิมามได้มีคำตอบจากอิมามว่า :

ท่านจะเสียชีวิตในปีที่แปดสิบ

และในตอนนั้นท่านจึงต้องการมัน (กะฝั้น) และเขาก็ได้เสียชีวิตในปีที่แปดสิบ จริงตามที่อิมามได้บอกไว้ และก่อนหน้าที่เขาจะเสียชีวิต อิมามได้ส่งกะฝั้นผืนหนึ่งมาให้เขา

2. อะลี บิน มุฮัมมัด ได้รายงานว่า: ได้มีคำสั่งออกมาจากอิมามห้ามไม่ให้
ชีอะฮ์ไปทำการชียารัต (เยี่ยมเยียน) สุสานที่ กาชิมิน และกัรบะลาฮ์ และ
หลังจากนั้นไม่นานก็ได้มีคำสั่งจากคอลีฟะฮ์ให้ทำการสอดส่อง และจับกุม
ผู้ที่ไปเยี่ยมเยียนสุสานของบะนีฮาซิม (ลูกหลานของท่านศาสดา)

3. หลานชายของ อะบู ญะฮ์ฟัร (ตัวแทนอิมามท่านที่สอง) ได้รายงานว่า:
อุมมูกุลซุม บุตรสาวอะบูญะฮ์ฟัร และเป็นลูกหลานจากตระกูลนุบัคตี
(ตระกูลของตัวแทนอิมามท่านที่สาม) ได้เล่าให้ฉันฟังว่า:
ทรัพย์สินจำนวนหนึ่งจากเมืองกุม และเมืองใกล้เคียงได้ถูกส่งให้กับ
อิมามโดยผ่านอะบูญะฮ์ฟัร ผู้ที่นำสัมภาระมาได้นำมามอบให้
อะบูญะฮ์ฟัรที่แบกแดด และก่อนที่เขาจะจากไป
อะบูญะฮ์ฟัร ได้กล่าวกับเขาว่า :
ยังมีบางอย่างที่ท่านได้รับมอมมา และยังไม่ได้นำมาให้กับเรา
ชายผู้นั้นกล่าวว่า : โอ้ นายของฉันไม่มีอะไรเหลือกับฉันอีกเลย อะไรที่ได้
รับมา ฉันได้มอบให้กับท่านหมดแล้ว

อะบุญอะพีร์ ได้กล่าวว่า :

ยังมีอีกอย่างหนึ่งที่ท่านยังไม่ได้ให้จงกลับไปยังสัมภาระของท่าน และหา มันให้เจอ ชายคนนั้นได้กลับไปยังสัมภาระของเขา และทำการค้นหาสิ่งนั้น เขาและผู้เดินทางร่วมกับเขาได้ทำการค้นหาเป็นเวลาหลายวันแต่ไม่เจอ และ คิดไม่ออกว่าอะไรคือสิ่งนั้น เขาได้กลับไปหาอะบุญอะพีร์อีกครั้งหนึ่ง และได้กล่าวกับอะบุญอะพีร์ ว่า :

ไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่เลย อะไรที่ได้รับมาได้มอบให้กับท่านหมดแล้ว อะบุญอะพีร์ ได้กล่าวว่า : ท่านจะว่าอย่างไร ? เกี่ยวกับเสื้อโบราณสองตัวที่ ชายคนหนึ่งให้กับท่าน และสั่งให้มามอบให้กับเรา ชายคนนั้นได้กล่าวว่า : ไซ้แล้ว ฉันได้ลิ้มมันอย่างสนิทเลย แต่ว่าตอนนี้ ฉันนึกไม่ออกเลยว่า มันอยู่ที่ ไหน ?

เขาได้กลับไปที่ยังสัมภาระของเขาอีกครั้งหนึ่ง และทำการค้นหาเสื้อสองตัว นั้น และไม่ว่าเขาจะค้นหาสักเท่าไร ก็ตามก็ไม่พบเสื้อสองตัวนั้น เขาได้ กลับไปหาอะบุญอะพีร์ และแจ้งให้ทราบว่าเป็นเสื้อสองตัวนั้นได้หายไปแล้ว

อะบุญ อะพีร์ ได้กล่าวกับเขาว่า : ได้มีชายคนหนึ่งได้นำผ้าสองมัดมา ให้กับท่าน และสั่งให้ท่านนำมันไปมอบให้กับพ่อค้าผ้าคนหนึ่ง ดังนั้นจง กลับไปยังพ่อค้าผ้า นั้นเถิด และให้เขาคลี่ผ้าที่มัดที่มีรอยเขียนอยู่บนนั้น เสื้อ ทั้งสองตัวอยู่ในผ้ามัดนั้น

ชายคนนั้นแปลกใจเป็นอย่างมาก ได้ไปยังร้านขายผ้า และได้คลี่ผ้ามัดนั้น ออก เขาก็พบเสื้อทั้งสองตัวอยู่ในนั้น จึงนำมันมามอบให้ อะบูญะฮ์ฟัร และ ได้กล่าวกับอะบูญะฮ์ฟัร ว่า :

ฉันได้ลืมนำไปในตอนที่ฉันได้รวบรวมสัมภาระเข้าหีบห่อนั้น เสื้อสอง ตัวนี้ยังไม่ได้เข้าหีบห่อดังนั้นฉันจึงห่อมันเข้ากับผ้ามัดนั้นเพื่อความสะดวก และปลอดภัย

เรื่องนี้ได้สร้างความแปลกใจให้กับชายคนนั้นเป็นอย่างมาก เพราะเขาคิด ว่าเรื่องแบบนี้มันน่าจะเกิดขึ้นบรรดานบี หรืออิมามเท่านั้น และเขาก็ไม่รู้ ว่าอะบูญะฮ์ฟัรเป็นใคร เพราะเขามีอาชีพรับส่งสัมภาระเท่านั้น ซึ่งทำหน้าที่ รับส่งสิ่งของตามเมืองต่าง ๆ ที่บรรดาพ่อค้าส่งให้ซึ่งกัน และกันโดยเลือกให้ ผู้เชื่อถือได้ในการขนส่ง และการส่งของให้อะบูญะฮ์ฟัร ก็ต้องใช้วิธีนี้ เช่นกัน เพราะสถานการณ์ในช่วงนั้น (สมัยการปกครองของเคาะลีฟะฮ์

อัล มุอตะฎิด แห่งราชวงศ์ อับบาซียะฮ์) เลวร้าย และเป็นอันตรายต่อ ชีอะฮ์ทุกคน คอติฟะฮ์ผู้กระหายเลือดได้สั่งให้จัดการกับทุกคนที่มีการติดต่อ สัมพันธ์กับอิมาม ดังนั้นการส่งของวิธีนี้จึงสร้างความปลอดภัยให้กับ ทรัพย์สิน และผู้ใกล้ชิดอิมาม

4. มุฮัมมัด บิน อิบรอฮีม อะฮฺวาซี ได้รายงานว่า:

หลังจากที่อิมามอัศการี (อ) ได้เสียชีวิตลง พวกเราได้เกิดความคลางแคลงสงสัยเป็นอย่างมากในเรื่องของอิมามมะฮ์ดีผู้รื้อนหายจน วันหนึ่งทรัพย์สินที่เป็นสิทธิของอิมามจำนวนมากได้ถูกนำมามอบให้กับบิดาของฉัน แล้วท่านก็ได้ให้นำมันไปให้อิมามโดยทางเรือ และฉันก็ได้มาส่งท่านที่ท่าเรือ แต่ก่อนเรือจะออก บิดาของฉันได้มีอาการเจ็บปวดอย่างรุนแรง และกล่าวกับฉันว่า :

: ลูกรักพาดันกลับบ้านด่วน เพราะความตายของฉันกำลังจะมาถึงแล้ว เจ็บจนกลัวอัลลอฮ์ให้มาก ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินเหล่านี้ และท่านก็ได้ทำการสังเสีย (วะชียะฮ์) ให้กับฉัน หลังจากนั้นท่านก็ได้สิ้นใจ

ฉันได้พูดกับตัวเองว่า : บิดาของฉันไม่ใช่คนประเภทที่จะต้องสังเสียในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ฉันจะเอาทรัพย์สินเหล่านี้ไปที่อิรัก และจะเข้าบ้านที่ใกล้ท่าเรือ และฉันจะไม่บอกใครเกี่ยวกับเรื่องนี้ และถ้าสิ่งที่เคยปรากฏในยุคของอิมามอัศการี ปรากฏขึ้นกับฉัน (หมายถึงมูฮ์ญิซะฮ์) ฉันก็จะมอบทรัพย์สินทั้งหมดให้ และถ้าไม่ปรากฏฉันก็จะทำทาน(เศาะดะเกาะฮ์) ทั้งหมด

ฉันได้มายังอิรัก และได้เข้าบ้านหลังหนึ่งริมแม่น้ำ ผ่านไปหลายวันได้มีชายคนหนึ่งได้ถูกส่งมายังฉันพร้อมกับจดหมายซึ่งมีใจความดังนี้คือ

: โอ้ มุฮัมมัด ทรีพย์สินที่เจ้านำมันมานั้น เป็นดังนี้ และห่อของมันเป็นดังนี้ . . . ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับทรีพย์สินได้ถูกอธิบายอย่างละเอียด และถูกต้อง ซึ่งฉันเองยังไม่รู้ละเอียดนัก ฉันได้มอบทรีพย์สินให้กับผู้ที่ถูกส่งมา และฉันได้อาศัยอยู่อีกหลายวันแต่ไม่มีใครมาหาฉันเลย จึงทำให้ฉันเศร้า และน้อยใจ แต่จดหมายฉบับหนึ่งก็ได้ถูกส่งมายังฉัน ยังมีใจความว่า:

เราได้แต่งตั้งเจ้าให้ทำหน้าที่แทนบิดาของเจ้าต่อไป อัลฮัมดุลิลลาฮ์

6. สะซัน บิน ฟุฎล์ ยะมานี ได้กล่าวว่า :

ฉันได้ไปยังเมืองซามัรรอ และฉันได้รับเงินมาถุงหนึ่งจากอิมามพร้อมกับผ้าสองชิ้นฉันได้เปิดถุงเงินดู และพบว่ามันมีเงินอยู่เพียงไม่กี่ دينار ฉันจึงกล่าวกับตัวเองว่า : ฉันมีราคาเพียงแค่นี้หรือ ? ความตะกับนุร (หยิ่งผยอง) ได้ครอบงำฉัน ฉันจึงได้คืนของทั้งหมดนั้นกลับไป แต่หลังจากนั้นฉันได้รู้สึกเสียใจต่อการกระทำของฉันจึงเขียนจดหมายไปขออภัย และทำการอิสติฆฟาร์ (ขออภัยโทษ) ต่ออัลลอฮ์

ฉันได้กล่าวกับตัวเองว่า ถ้าถุงเงินจำนวนมากได้ถูกส่งกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ฉันจะไม่ขอเปิดดู และใช้เงินจำนวนนั้น และจะนำมันไปให้บิดาของฉัน เพราะท่านรู้ดีว่าจะทำอย่างไรกับมัน

ได้มีสาส์นฉบับหนึ่ง จากอิมามมายังฉันซึ่งมีใจความว่า :

เจ้าได้ผิดพลาดเป็นอย่างมากที่ได้ปฏิเสธชะดียะฮ์ (ของขวัญ) ของเรา และเมื่อเจ้าได้สานึกในความผิด และเจ้าได้ขอยกยจากพระองค์ และอัลลอฮ์ ก็ได้เราจึงไม่ส่งมัน (ถุงเงิน) มา แต่สำหรับผ้าสองชิ้นนั้น เจ้ายังมีความต้องการอยู่ จึงได้ส่งมันกลับมาให้เจ้าจงใช้มันเป็นผ้าเอี๊ยะฮ์รอมสำหรับเจ้า ในพิธีฮัจญ์

7. มุฮัมมัด บิน ชุเราะห์ กุมมี ได้รายงานว่า :

อาลี บิน สุเซน บาบะวัยฮ์ได้แต่งงานกับบุตรสาวของมุฮัมมัด บิน มุซา บาบะวัยฮ์ แต่ไม่มีบุตรเกิดจากเขาทั้งสอง เขา (อาลี) จึงได้เขียนจดหมายส่งไปให้กับ สุเซน บิน รุส (ตัวแทนคนที่สามของอิมาม) เพื่อที่จะให้อิมาม (อ) ช่วยขอคูอาฮ์ให้กับเขาให้อัลลอฮ์ทรงประทานบุตรที่เป็นฟาเกียฮ์ ให้กับเขาสักคนหนึ่ง คำตอบจากอิมามได้มีมาว่า : ท่านจะไม่มีลูกกับภรรยาคนปัจจุบันแต่ในไม่ช้านี้ท่านจะได้ ครอบครัวทาสหญิงจากเมืองไคลามิ และนางจะเป็นผู้ให้กำเนิดบุตรชายที่เป็นฟาเกียฮ์ให้กับท่านถึงสองคน

หลังจากนั้น อัลลอฮ์ได้ประทานบุตรชายถึงสามคนให้กับเขา (มุฮัมมัด, สุเซน, และชะฮัน) มุฮัมมัดกับสุเซน นั้นได้เป็นสองฟาเกียฮ์คนสำคัญที่มีความจำอันดีเลิศ และสามารถจดจำ บัญญัติต่าง ๆ ของวิชาฟิกฮ์ได้มากมายจน

ไม่มีใครในเมืองกุม สามารถทำได้เท่ากับเขาทั้งสอง ส่วนลูกชาย คนที่สาม (สะชน) นั้นมุ่งหมายไปในทางอียาคะส และถือสันโดษไม่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไป และไม่มีความรู้ในวิชาฟิสิกส์

ความจำอันดีเลิศ ของมุฮัมมัด และสุเซน บุตรชายทั้งสองของอะลี บินสุเซน บิน บาบะวัยฮ์ ได้สร้างความแปลกใจเป็นอย่างมากให้กับชาวเมืองกุม จนพวกเขายืนยันว่า เป็นเพราะคุณาฮ์ที่อิมามมะฮ์ดี ขอให้ และเรื่องนี้นั้นเป็นที่รู้กันทั่วไปสำหรับชาวเมืองกุม

การพบเจอกับอิมาม

มัรฮูม เชค ฎ็อบรีซีห์ ได้รายงานในหนังสืออะลลามุลอะวะรอ ถึงรายชื่อและจำนวนของคนที่เคยเห็นอิมาม หรือมุอ์ญิซะฮ์ของท่าน ซึ่งในจำนวนนั้น 13 คนคือบรรดาตัวแทน และผู้รับใช้ท่านซึ่งเป็นชาวเมืองแบกแดด, กูฟะฮ์, อะฮ์วาช, กุม, ฮามะดาน, อาเซอร์บายจาน, และนิซาบูร์ อีก 50 คน มาจากเมืองแบกแดด, ฮัมดาน, คีนูร, อิสฟาฮาน, ค็อยมีเราะฮ์, กุม, ไรย์, กัซวิน, และอื่น ๆ

มัรฮูม ฮัจญี นูรี อะละมาฮ์ คนสำคัญของต้นศตวรรษที่ 14 เจ้าของหนังสือ “มุสตัศรอกอัลอะชาอิล” ซึ่งเป็นหนังสือที่สำคัญเล่มหนึ่งของชีอะฮ์

ท่านได้รายงานในหนังสือ “นัจญ์ มุฆยาภิบ” ถึงรายชื่ออีก 120 คน นอกเหนือจากที่มฺรฺฮุมมฺฎ็อบริซียฺ ได้กล่าวไว้ซึ่งจำนวนทั้งหมดนี้คือผู้ที่ได้เคย เห็นอิมามมะฮฺดี หรือ เคยเห็นมูอัญญิซะฮ์ของท่าน หรือได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ ทั้งสองอย่าง

มฺรฺฮุมมฺฎ็อบริซียฺได้เขียนว่า : เป็นไปได้ว่าพวกเขาทั้งหมดได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ ทั้งสองอย่าง และขอขอบคุณอัลลอฮ์ที่เรื่องราวของพวกเขาได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือต่าง ๆ ของบรรดา อุละมาอ์ ของเราที่ไม่มีใครสงสัยในการมีตัวตน ความซื่อสัตย์บุคคลิกภาพ อันประเสริฐ การระมัดระวัง และความถูกต้องในการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของพวกเขา จนเป็นที่ยอมรับทั่วไป (ในหุมุละมาอ์) ว่าเรื่องราวเหล่านี้ ถือเป็น “มุตะวาติร” เรื่องหนึ่งใน แนวทางชีอะฮ์

อุละมาอ์คนสำคัญของชีอะฮ์หลายท่านได้บันทึกชื่อเรื่องราวบุคคลที่เคย พบเจออิมามมะฮฺดี หรือ ได้เห็นมูอัญญิซะฮ์ของท่านในฝันหรือตื่น ซึ่งรายชื่อ ของหนังสือเหล่านี้คือ : “กัฟฟุลอัสตาร” “บิหารุลอันวาร เล่มที่ 13”

“คารุสตาม” และมฺรฺฮุมมฺฎ็อบริซียฺ ได้บันทึกไว้ใน “นัจญ์ มุฆยาภิบ” ถึง 100 เรื่องราว และท่านได้เริ่มต้นเรื่องราวไว้ดังนี้คือ: อะไรที่จะกล่าวในบทนี้ คือ มูอัญญิซะฮ์ต่าง ๆ ของอิมามที่เพียงพอ และสร้างความมั่นใจในการที่จะเชื่อใน เรื่องราวของมัน

และส่วนมากของเรื่องราวนั้น ถ้าเราจะมองในแง่ของหลักฐานการ
รายงาน (สะนัค) นั้นถือว่าเป็นสะนัคที่สร้างความมั่นใจ ,ถูกต้อง และเป็น
รายงานที่สูงส่ง และถ้าเราทำการพิจารณาด้วยความบริสุทธิ์ใจ จะพบว่า
แทนที่จะไม่มีความจำเป็นใด ๆ อีกในการสืบหาจากหนังสืออื่นๆ สิ่งแรกที่เรา
พิจารณาจากผู้รายงาน คือความซื่อสัตย์ และความมั่นคงในศาสนา

เราไม่ได้บันทึกทุกเรื่องจากทุกคนที่ได้รับฟังแต่ทุกเรื่องราวที่เราบันทึก
ความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือ ของผู้รายงานจะมีอยู่ในทุกเรื่องราวที่บันทึก

มีเรื่องราวอย่างมากมายที่เกี่ยวกับมุฮัมมัดของอิมาม แต่จะขอยกมาเพียง
บางส่วนเท่านั้น

อะลี บิน อีซา อรับิลี ได้รายงานไว้ในหนังสือ “กัซฟุลมุหมมะฮ์” ว่า:
กลุ่มหนึ่งจากชีอะฮ์ ผู้เชื่อถือได้ของเมืองฮิลละฮ์ได้รายงานว่า มีชายคนหนึ่ง
เป็นโรคคล้ายโรคเรื้อน ซึ่งมีบาดแผลเท่าฝ่ามือที่น่องของเขา และทุกฤดู
ใบไม้ผลิ แผลจะมีอาการเน่า โดยมีเลือดและหนองไหลออกมาตลอดเวลา
และสร้างความเจ็บปวดให้กับเขาเป็นอย่างมากจนไม่สามารถที่จะทำงาน
อะไรได้เลย เขาจึงได้เดินทางมาที่เมืองฮิลละฮ์ เพื่อพบกับท่านอัลลามะฮ์
ชะฮีด อิบนิฏอวุส (อุละมาฮ์คนสำคัญคนหนึ่งในประวัติศาสตร์ของชีอะฮ์)
เพื่อขอความช่วยเหลือจากท่านชะฮีด

ท่านซัยยิดได้เรียกบรรดาหมอ ที่มีความชำนาญของเมืองฮิลละฮ์มาตรวจโรคของเขา เมื่อหมอทุกคนได้ตรวจโรคให้กับ อิสมาอิล ฮิรกุลี (ชื่อของชายที่ป่วย) ทุกคนต่างก็วินิจฉัยเป็นเสียงเดียวกันว่าโรคชนิดนี้ มันมีบาดแผลทับอยู่บนเส้นเลือดที่สำคัญเส้นหนึ่ง และไม่มีทางรักษาได้นอกจากจะต้องตัดเนื้อส่วนนั้นออก และถ้าตัดเนื้อส่วนนั้นออก เส้นเลือดที่สำคัญก็จะถูกตัดด้วย และจะไม่สามารถทำให้อิสมาอิลมีชีวิตอยู่ได้ และพวกเขาทุกคนได้ปฏิเสธที่จะการผ่าตัดที่มีอันตรายนี้

ท่านซัยยิดได้กล่าวกับอิสมาอิลว่า : ฉันจะเดินทางไปแบกแดด และจะนำท่านไปกับฉันด้วยเพื่อว่าเราอาจจะเจอหมอหรือนักผ่าตัดที่มีความชำนาญกว่านี้ และพวกเขาอาจจะช่วยท่านได้ ท่านซัยยิดได้เชิญหมอเมืองแบกแดดมาตรวจโรคของอิสมาอิล และหมอทุกคนได้ให้คำตอบเหมือนกันกับหมอแห่งเมืองฮิลละฮ์ อิสมาอิลได้เกิดความท้อแท้และสิ้นหวังเป็นอย่างมาก

ท่านซัยยิดได้ปลอบอิสมาอิลว่า : หลังจากนั้น ฉันได้ไปอยู่ในมุมหนึ่งของสุสานซึ่งเรียกว่า “ฮิรดาบ” ซึ่งเคยเป็นสถานที่พำนักของอิมามมะฮ์ดี และอิมามอัศการี และเคยมีคนพบอิมามมะฮ์ดีปรากฏตัวที่นี่ (ฮิรดาบ) บ่อยครั้งมาก คิณนั้นฉันได้ทำการมาซฮอดุอา และตะวัซซูล กับอิมามมะฮ์ดี ตลอดทั้งคืน จนรุ่งเช้าฉันจึงไปซักเสื้อผ้าที่รมน้ำ และทำการมุซุลชิยารัต (อาบน้ำตามศาสนบัญญัติ

และมุ่งหน้าไปยังสระรั่ม (สุสานของอิมาม) เพื่อทำการชะยัตอิมามทั้งสองอีกครั้ง ยังเข้ามาไม่ทันถึงกำแพงเมืองฉันก็ได้เห็นคนควมม้าสี่ตัวได้มาหาฉัน ฉันไม่ได้คิดอะไร นอกจากนึกไปว่าอาจจะเป็นบุคคลสำคัญของเมืองนี้ และเมื่อพวกเขามาถึงฉัน ฉันได้เห็นเด็กหนุ่มสองคนมีดาบอยู่ในมือ และชายชราหน้าตาสวยงามมีหมอกอยู่ในมือ ส่วนอีกคนหนึ่งมีดาบอยู่ที่เอว และแต่งตัวด้วยชุดโบราณได้หยุดอยู่ข้างหลังห่างออกไป พวกเขาได้ให้สลามกับฉัน และฉันก็ได้ตอบสลาม คนในชุดโบราณได้ถามฉันว่า : พรุ่งนี้จะเดินทางกลับหรือ ? ฉันตอบ “ใช่แล้ว ”

ชายในชุดโบราณ : ไหนเข้ามาให้ดูใกล้ ๆ หน่อยซิ อะไรที่ทำให้เจ็บปวดทรมาน?

ฉันได้คิดกับตัวเองว่า พวกทะเลทรายนั้น ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความสะอาด และฉันก็อาบน้ำ และซักเสื้อผ้าจนสะอาดแล้ว และเสื้อของฉันก็ยังเปียกอยู่ อย่าให้เขาจะต้องเจ้าจะดีกว่า ในขณะที่กำลังคิดอยู่ ฉันก็ได้ล้มทรุดลง เขาจึงได้ดึงตัวฉันไปหาเขา และได้เอามือของเขาถู และกดลงไปบนบาดแผลซึ่งทำให้ฉันรู้สึกปวดเป็นอย่างมาก และได้นอนราบไปกับพื้นดิน ในขณะเดียวกันชายชราก็ได้กล่าวกับฉันว่า : จงประสบความสำเร็จเถิด ฉันแปลกใจเป็นอย่างมากว่าเขารู้จักชื่อของฉันได้อย่างไร

ชายชราได้กล่าวขึ้นอีก : เสร็จแล้วเจ้าประสบความสำเร็จแล้วรู้ไหมนี่คือ
อิมาม ! อิมามของเจ้า นั่นจึงได้วิ่งตามอิมามซึ่งได้เคลื่อนม้อออกไป และร้อง
ตะโกนตามหลังท่าน อิมามได้บอกให้ฉันกลับไป

ฉันได้กล่าวว่า : ไม่ ฉันจะไม่แยกจากท่าน

อิมามได้กล่าวอีกครั้ง : จงกลับไป ความดีของเจ้า อยู่กับการกลับไปของ
เจ้า ฉันยังยืนยันเช่นเดิม ชายชราได้กล่าวกับฉันว่า : โอ้อิสมาอีลไม่อายดอก
หรือ ที่อิมามสั่งให้เจ้ากลับไปแต่เจ้าฝ่าฝืนคำพูดนี้ ทาให้ฉันคิดได้ และหยุด
อยู่กับที่ และเมื่ออิมามได้ห่างออกไปท่านจึงหันกลับมายังฉัน และกล่าวว่า :
เมื่อเจ้าไปถึงเมืองแบกแดด มุซตันซिर (คอลีฟะฮ์แห่งราชวงศ์อับบาซียะฮ์
ฮ.ศ. ที่ 623-640) จะต้องเรียกเจ้าเข้าพบ และให้รางวัลกับเจ้า และเจ้าจงอย่าง
รับของจากเขา และจงบอกกับลูกชายของฉัน (หมายถึงซัยยิด อิบนิ ฏอวูซ)
ด้วยว่า ให้เขาเขียนเรื่องราวของเจ้าให้กับ อะลี บิน อะรฎูด้วย และฉันก็ได้ตั้ง
ให้อะลี บิน อารฎูไว้แล้วว่าห้ามอบทุกอย่างให้กับเจ้าในสิ่งที่เจ้าต้องการ

ฉันยืนมองอยู่กับที่จนอิมามหายลับไปจากสายตา และความหม่นหมอง
และซึมเศร้าที่จะต้องจากท่านได้ทำให้ฉันยืนซึมอยู่กับที่นานนับชั่วโมง

หลังจากนั้นฉันจึงได้กลับไปสระรั่ม และเมื่อชาวเมืองได้เห็นสภาพของฉัน พวกเขาจึงได้ถามว่า : มีอะไรเกิดขึ้นหรือ ทำไมหน้าตาผิดปกติเป็นอย่างมาก ไม่สบายหรือ ?

ฉันตอบ : ไม่ ฉันสบายดี

พวกเขา : มีเรื่องทะเลาะกับใครมา

ฉันตอบ : เปล่าไม่มี แต่ขอถามอะไรหน่อย พวกท่านได้เห็นบุคคลที่จี่ม้า ออกไปจากเมืองไหม?

พวกเขาถามว่า : อาจจะเป็นผู้ทรงเกียรติของเมืองนี้

ฉันได้ถามว่า : ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรติของเมืองนี้ แต่คนหนึ่งจากกลุ่มของพวกเขา คืออิมาม

พวกเขาได้ถามขึ้นว่า : เขาได้ช่วยเหลือท่านหรือ ?

ฉันตอบ : ใช่ เขาได้บีบที่แผลของฉันซึ่งเจ็บมาก หลังจากนั้นฉันได้เปิดแผลให้พวกเขาดู ซึ่งไม่มีร่องรอยของโรค

หรือบาดแผลอยู่เลย และเพื่อความมั่นใจฉันจึงได้เปิดดูทั้งสองข้างซึ่งไม่มีร่องรอยอะไรหลงเหลืออยู่เลย เมื่อประชาชนได้เห็น ดังนั้นพวกเขาจึงได้ รุมทั้งมาที่ตัวฉัน และฉีกเสื้อผ้าของฉันออกเป็นชิ้น ๆ เพื่อที่จะนำเอาเศษผ้า เหล่านั้นไปเป็นสิริมงคลสำหรับพวกเขา และถ้าผู้ตรวจการของคอลีฟะฮ์ไม่ มานำฉันออกไปจากฝูงชน ฉันอาจจะเสียชีวิตตรงนั้น ผู้ตรวจการได้ทำการ สอบสวนเรื่องราวจากฉัน และได้บันทึกเรื่องราวทั้งหมด และฉันได้อยู่ที่นั่น จนถึงรุ่งเช้า จึงถูกนำตัวเข้าเมืองแบกแดด

เมื่อถึงแบกแดดฉันได้เห็นประชาชนจำนวนมากยืนรอรอบบนสะพานก่อนเข้าเมือง และคอยถามชื่อของผู้คนที่เข้าเมือง และเมื่อฉันได้บอกชื่อของฉันให้พวกเขา รู้ ผุ่ชนทั้งหมดก็ได้รับรู้ฉันอีกครั้งหนึ่ง ได้ฉีกเสื้อผ้าตัวใหม่ของฉันออกเป็นชิ้น ๆ เหตุการณ์นี้ได้ทำให้ฉันเกือบเสียชีวิต ถ้าท่านซัยยิดและกลุ่มของท่านไม่มาแยกฉันออกจากฝูงชน

ท่านซัยยิดได้ถามฉันว่า : เจ้าหรือที่เขากล่าวกันว่า ได้รับการชะฟาตจากอิมามมะฮ์ดี (อ) จนทำให้เมืองนี้เกือบมีการจลาจล

ฉันตอบ : ใช่แล้ว

ท่านซัยยิดได้ลงมาจากหลังม้า และเปิดน่องของฉันดู ซึ่งท่านเคยเห็นบาดแผลของฉันมาก่อนแต่ในครั้งนี้นั้นท่านไม่เห็นร่องรอยของมันอีกเลย

เมื่อซัยยิดได้เห็นดังนั้น ท่านได้งัดดาข้างอยู่ตรงนั้นนับชั่วโมง และสลับไป และหลังจากที่ท่านฟื้นจากสลบท่านได้กล่าวว่า : เจ้าเมืองได้เรียกตัวฉันไปพบ เพราะเขาได้รับรายงานจากผู้ตรวจการว่ามีชายคนหนึ่งที่เกี่ยวข้อง กับฉันได้รับการชะฟาตจากอิมาม และฉันได้รับคำสั่งให้นำเจ้าไปพบกับพวกเขา

ฉันจึงได้ไปพบกับเจ้าเมืองพร้อมกับท่านซัยยิด เจ้าเมืองได้สั่งให้ฉันเล่าเรื่องทั้งหมดให้เขาฟัง ฉันเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง เจ้าเมืองได้สั่งให้คนรับใช้ไปตามหมอ และนักผ่าตัดทั้งหมด และได้ถามพวกเขาว่า : พวกท่านเคยเห็นบาดแผลของชายคนนี้อย่างไร ?

พวกเขาตอบ : ใช่เราเคยเห็น

เจ้าเมืองได้ถาม : ยาและวิธีการรักษาเป็นอย่างไร ?

พวกเขาตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า : วิธีเดียวคือการผ่าตัดเนื้อชิ้นนั้นออก และถ้าตัดออกเขาจะไม่สามารถมีชีวิตต่อไปได้

เจ้าเมือง : สมมุติว่า ถ้าผ่าตัดแล้วไม่ตาย จะใช้เวลานานเท่าไรแผลจึงจะหายสมบูรณ์

พวกเขาตอบ : อย่างน้อยสองเดือน แผลจะยังไม่หายดี และถ้าแผลหายก็จะเป็นแผลเป็นที่น่าเกลียดมากจนก็จะไม่ออกในบริเวณที่เคย เป็นแผลเช่นนี้

เจ้าเมืองถามต่อ : ครั้งสุดท้ายพวกท่านเห็นเขา (อิสมาอีล) เมื่อไหร่ ?

พวกเขาตอบ : ถึงวันนี้ก็สิบวันพอดี

ดังนั้นเจ้าเมืองจึงเชิญหมอทั้งหมดให้มาดูรอยแผลของฉันทันซึ่งเมื่อพวกเขาได้ทำการตรวจสอบ และไม่พบร่องรอยของการเคยมีบาดแผล หรือความแตกต่างระหว่างน้องข้างซ้าย และข้างขวาเลย หมอคนหนึ่งซึ่งเป็นชาวคริสต์ เตียนได้อูทานออกมาด้วยเสียงอันดัง

“ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ สิ่งนี้เป็นงานของมะซีฮ์

(นบีอีซา)”

: เจ้าเมือง: ดังนั้น เมื่อไม่ใช่ฝีมือของพวกท่าน แล้วฉันรู้ดีว่าเป็นฝีมือของใคร

หลังจากนั้นเจ้าเมืองแบกแดดจึงได้รายงานเรื่องราวทั้งหมดให้คอลีฟะฮ์ทราบ คอลีฟะฮ์จึงเรียกเจ้าเมืองเข้าพบ และเจ้าเมืองก็ได้นำฉันทันเข้าพบ

คอลีฟะฮ์ด้วย मुखตันซิริ (คอลีฟะฮ์) ได้สั่งให้ฉันทันเล่าเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบให้เขาฟัง

เมื่อเขาฟังเรื่องจบลงก็ได้สั่งให้คนรับใช้นำถุงเงินที่มีหนึ่งพันดินมารมา
ให้แก่นั่น

และคอติพะฮ์ได้กล่าวว่า : เอาเงินนี้ไปใช้จ่าย

ฉันได้ตอบ : ฉันไม่สามารถรับเงินจำนวนนี้ได้

คอติพะฮ์ : เจ้ากลัวใครหรือ ?

ฉันได้ตอบ : คนที่ทำให้โรคของฉันหาย เขาได้สั่งว่าไม่ให้รับอะไรจาก
ท่าน

ท่านคอติพะฮ์ ได้โกรธเป็นอย่างมากเมื่อได้ยิน

ดังนั้นเจ้าของหนังสือ “กัซฟูลมุหมะห์” ได้กล่าวว่า:

วันหนึ่งฉันได้เล่าเรื่องราวอันประเสริฐนี้ให้ประชาชนกลุ่มหนึ่งฟัง เมื่อ
ฉันได้เล่าจบจึงรู้ว่าบุตรชายของอิสมาอีลอยู่ในกลุ่มของประชาชนด้วย

เขาชื่อซมฺซุดดิน มุฮัมมัด ซึ่งฉันไม่เคยรู้จักเขามาก่อน ฉันจึงได้ถามว่า :
ท่านเคยเห็นน้องของบิดาตอนที่เป้นแผลไหม ? เขาได้ตอบว่า : ตอนนั้นฉัน
ยังเล็กอยู่ ฉันได้เห็นแผลของท่านตอนที่มันหายแล้ว และพบว่าไม่มีร่องรอย
ของการมีโรคอยู่เลย และยังพบว่ามีขนงอกออกมาเป็นปกติ ทุกปีบิดาของ
ฉันจะเดินทางไปแบกแดด และเมืองซามัรรอเพื่อชียารัตสุสานของอิมามผู้
บริสุทธิ์ท่านจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน และร้องไห้คร่ำครวญเป็นอย่างมาก
ด้วยความหวังที่จะเห็นอิมามมะฮ์ดีอีกครั้งหนึ่ง ท่านจะไปวนเวียนอยู่ ณ
สถานที่ที่เคยพบเจออิมาม

แต่เหตุการณ์อันประเสริฐไม่เกิดกับท่านอีกเท่าฉันจำได้ บิดาของฉันได้ไปซียาร์ตที่ซามรรอ ถึงสี่สิบครั้ง และท่านก็ได้จากโลกนี้ไปด้วยความเสนาหาที่จะพบกับอิมามมะฮ์ดีอีกครั้งหนึ่ง

ชัยยิด อิบนิ ฎอวูซ ได้กล่าวว่า : ในชีวิตของฉันได้เจอกับบุคคลจำนวนหนึ่งที่เคยพบเจอกับอิมาม และบางคนได้פקจดหมายที่อิมามตอบปัญหาของเขาติดตัวไว้ตลอดเวลา

มัรซุม สุร อามีลี อุละมาอ์ และมัรญูคนสำคัญอีกคนหนึ่งของชีอะฮ์ในศตวรรษที่ 11 ของอิสลามได้เล่าเรื่องหนึ่งซึ่งคล้ายกับเรื่องของ

“อิสมาอีลอิรกุลิ” หลังจากนั้นท่านได้กล่าวว่า:

เรื่องราวแบบนี้ในสมัยของเรา และในอดีตเป็นเรื่อง “มุตะวาติร” ที่เข้มแข็งในหลักฐาน และการรายงาน

ท่านได้กล่าวเสริมต่อไปอีกว่า : กลุ่มหนึ่งจากสหยาที่เชื่อถือได้ (มุวัยฮัก) ได้กล่าวให้ฉันฟังว่า พวกเขาได้เห็นท่านอิมาม และมุอ์ญิชะฮ์ ต่าง ๆ ของท่าน และอิมามก็ยังได้เปิดเผยเรื่องราวที่ลับ (อัล-หะอัยบ) บางอย่างให้พวกเขาได้รู้ อิมามได้ดูอาอูให้พวกเขา และดูอาอนั้นก็เป็นมุสตะอูบ (ได้รับการยอมรับ) อิมามได้ทำให้พวกเขาพ้นจากภยันตรายต่าง ๆ ซึ่งฉันไม่สามารถที่จะอธิบายหรือบรรยายมันได้หมด แต่เรื่องราวเหล่านี้ถือว่าเป็นมุอ์ญิชะฮ์ที่ชัดเจนโดยปราศจากข้อสงสัยใด ๆ

การกำหนดวันแห่งการปรากฏ (ซุฮูร)

เราได้อธิบายแล้วว่า : หลังจากการเสียชีวิตของท่านอะบูสะฮัน นาอิบคนที่สี่ของอิมามมะฮ์ดี ยุคสมัยแห่ง มอยบะตุลกุบรอจึงได้เริ่มขึ้นจนถึงปัจจุบัน และการปรากฏตัวของท่านอีกครั้งหนึ่งนั้นเป็นไปตามกำหนดการของอัลลอฮ์ บรรดาอิมามมะฮ์ดี แต่ทุกคนได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ไม่มีใครรู้หรือสามารถกำหนดวันปรากฏ (ซุฮูร) ของอิมามมะฮ์ดี (อ) ได้ อัลลอฮ์เท่านั้นที่รู้ และคำสั่งของพระองค์จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีใครคาดคิดมาก่อน ดังนั้นใครก็ตามที่กำหนดวันแห่งการปรากฏ เขาคือคนโกหก

ท่านพะฎีลได้ถามอิมามบากิร (อ) ว่า : เราสามารถกำหนดวันแห่งการปรากฏได้ไหม ?

ท่านอิมามบากิรได้กล่าวซ้ำถึงสามครั้งว่า :

ผู้กำหนดเวลาแห่งการปรากฏ คือผู้โกหก

อิสฮาก บิน ยะอูบ (เชกุลัยนี) ได้เขียนจดหมายถามปัญหาท่านอิมาม มะฮ์ดี (อ) โดยส่งผ่านท่านมุฮัมมัด บิน อุษมาน นาอิบคนที่สอง ส่วนหนึ่ง จากจดหมายที่ท่านอิมามตอบกลับมาได้พูดถึงเรื่องเวลาแห่งการปรากฏตัวของท่านว่า

“ส่วนเรื่องการปรากฏตัวนั้นขึ้นอยู่กับอัลลอฮ์ และใครก็ตามที่ กำหนดเวลา เขาคือผู้ที่โกหก”

แต่ทว่า การกำหนดเวลาในที่นี้ (ในชะเคีย) หมายถึงการกำหนดวัน และ เวลาที่แน่นอนซึ่งได้รับการปฏิเสธ จากอิมามมะฮ์ดี เพราะเป็นความลับ ของอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น แต่การรับรู้ การเกิดขึ้นของอาลามัต (สัญญาณ) ก่อนการปรากฏตัวนั้น สามารถทำให้เรารับรู้ได้ถึงความใกล้ของ วันแห่งการปรากฏตัว

สัญญาณการปรากฏตัวของอิมาม

รายงานที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ก่อนการปรากฏตัวของท่านอิมามมะฮ์ดี และสัญญาณแห่งการปรากฏตัวของท่านนั้นมีจำนวนมาก และประเภทที่แตกต่างกัน ส่วนหนึ่งของรายงานได้บรรยายสภาพของสังคม โดยเฉพาะสังคมอิสลามก่อนการปรากฏตัวของอิมาม และอีกส่วนหนึ่งของรายงานได้บรรยายเหตุการณ์ที่ใกล้วันปรากฏตัวของท่าน และเหตุการณ์แปลกประหลาดในวันที่ท่านปรากฏตัว

การศึกษา และค้นคว้ารายละเอียดเพื่อที่จะรับรู้ความลับต่าง ๆ ของสัญญาณ เราจะต้องศึกษา และค้นคว้าโดยตรงจากหนังสือที่เขียนขึ้นเฉพาะเรื่องเหล่านี้ ส่วนในหนังสือเล่มนี้เราจะขอกล่าวเพียงบางสัญญาณที่ง่ายต่อการเข้าใจ และใกล้กับวันแห่งการปรากฏตัวมากที่สุด ซึ่งมีดังต่อไปนี้ คือ

1.การก่อกบฏจะมีทั่วไป การทำบาป การฝ่าฝืน และไร้ศาสนาจะมีอยู่ทั่วทั้งโลกแม้แต่ในสังคมอิสลาม ซึ่งมีรายงานเป็นจำนวนมากจากอิมามผู้บริสุทธิ์ว่า “การลุกขึ้นปฏิวัติของกออิมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อการก่อกบฏ และไร้คุณธรรมจะมีอยู่ทุกแห่งในโลก”

รายงานต่าง ๆ ยังได้บรรยายอีกว่าไกลัววันแห่งการปรากฏตัวของท่าน
อิมามมากเท่าไร ความเลื่อมโทรมทางศีลธรรมจะเกิดขึ้น แม้แต่ในสังคม
มุสลิม ซึ่งในรายงานได้ชี้ และบรรยายถึงประเทศต่าง ๆ ของความเลื่อม
โทรมทางด้านศีลธรรมไว้ดังนี้คือ การดื่มเหล้า การค้าขายสิ่งมีนเมาอย่าง
เปิดเผย การกินดอกเบี้ย ระหว่างมุสลิมด้วยกัน การผิดประเวณี ความผิดปกติ
ทางเพศที่ทำกันอย่างเปิดเผย และไร้ยางอาย ไร้เมตตาหโลกกลง กลับกลอก
รับสินบน โอ้อวด อวดิ การนิทาให้ร้ายจะมีอยู่ทั่วไป ไม่รักษาพรหมจรรย์
และไร้ยางอาย ข่มเหง และกดขี่ ผู้หญิงไร้สิทธิ และออกมาปรากฏตัว
ในสังคมด้วยเสื้อผ้าเขี้ยวหนทางเพศ ผู้ชายจะแต่งตัวแบบผู้หญิง และผู้หญิง
จะแต่งตัวแบบผู้ชาย การตักเตือนกันไปสู่ความดีจะถูกละทิ้ง ผู้ศรัทธาจะถูก
ทำให้อ่อนแอ และไม่มีมีความสำคัญ จะอยู่อย่างผู้โสภณเศร้า และไม่มี
ความสามารถที่จะขัดขวางความชั่ว การปฏิเสธและไร้ศาสนาจะมีอยู่ทั่วไป
อิสลาม และอัลกุรอานจะถูกทอดทิ้ง ลูกจะไม่เคารพบิดามารดา ผู้น้อยจะไม่
เคารพผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่จะไม่เมตตาต่อผู้น้อย

ความสัมพันธ์ทางสายเลือดจะไม่ได้รับการปฏิบัติ คุณสและชะกาจะ
ไม่ได้รับการปฏิบัติ หรือจะไปไม่ถึงมือของผู้ที่มีสิทธิที่จะได้รับ กาฟิร และ
ศัตรูของพระเจ้าจะครอบงำมุสลิม และมุสลิมจะอยู่ในสภาพที่พ่ายแพ้ และ
พวกเขาจะครอบงำมุสลิม และมุสลิมจะอยู่ในสภาพที่พ่ายแพ้ และพวกเขาจะ
เลียนแบบศัตรูในการดำเนินชีวิตตั้งแต่การแต่งตัว และการพูดจา กฎหมาย
ของอัลลอฮ์จะถูกทอดทิ้ง

และสิ่งเหล่านี้คือเหตุการณ์ที่เราทุกคนประสบกันอยู่ในยุคและสมัยนี้ แม้แต่ในอิหร่าน ก่อนการปฏิวัติอิสลามก็หนีไม่พ้นสภาพนี้ และการปฏิวัติอิสลามในอิหร่านซึ่งแท้จริงแล้วก็เป็นการปฏิวัติเพื่อต่อต้านสิ่งชั่วร้ายเหล่านี้ และทำให้ประเทศนี้ปลอดภัยจากน้ำมือของผู้ไร้ศาสนา และไม่มีคุณธรรม ซึ่งได้รับการเกื้อหนุนมาจากศัตรูของศาสนา และบรรดานักล่าอาณานิคม ดังนั้นเราหวังว่าการปฏิวัติในอิหร่านจะต้องเป็นหนึ่งในพื้นฐานที่จะรองรับการปฏิวัติของอิมามมะฮ์ดี แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าความเสื่อมโทรมทางศาสนา และสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้นยังมิอยู่ในประเทศมุสลิมอื่น ๆ

2-3. การออกมาปรากฏตัวของซุฟยานี และกองทัพซุฟยานีจะถูกแผ่นดินสูบ สองสัญญาณนี้เป็นสิ่งที่บรรดาอิมามมะฮ์ดี ให้ความสำคัญเป็นอย่าง มาก เพราะเป็นสัญญาณก่อนการปรากฏตัวของอิมามมะฮ์ดี ที่ใกล้ชิดที่สุดกับ วันแห่งการปรากฏตัวของอิมาม ซุฟยานีตามรายงานนั้นหมายถึงชายคนหนึ่ง ที่สืบเชื้อสายมาจาก ชะฮีด ลูกของมูอาวิยะฮ์ บิน อะบู ซุฟยาน ชื่อของเขาคือ อุษมาน บิน อัมบะษะฮ์ ซึ่งเป็นคนที่ชั่วช้าที่สุดคนหนึ่ง และเป็นศัตรูกับ ศาสนา ,อิมาม และกับชีอะฮ์ทุกคน มีใบหน้าสีแดงดวงตาสีเทา มีร่องรอยบน ใบหน้าเหมือนคนเป็นโรคฝีดาษ มีรูปร่างหน้าตาที่น่าเกลียด และชอบการ กดขี่ และหักหลัง เขาปฏิบัติในฮาม (ประเทศซีเรีย ซึ่งในอดีตนั้นได้รวม ปาเลสไตน์ จอร์แดนอยู่ด้วย) และจะพิชิตเมืองถึงห้าเมืองในเวลาอันรวดเร็ว และจะยกกองทัพอันมหึมาของเขามุ่งหน้ามายังกูฟะฮ์ (เมืองหนึ่งในอิรัก)

เขาจะก่ออาชญากรรม และทำลายล้างเมืองต่าง ๆ ของอิรักโดยเฉพาะที่
นะญฟและกัฟะฮ์ กองทัพอีกส่วนหนึ่งของเขาจะถูกส่งไปยังมะดีนะฮ์

กองทัพซุฟยานีจะทำการปล้นสดม และเข่นฆ่าประชาชนในเมือง
มะดีนะฮ์หลังจากนั้นจะมุ่งหน้าต่อไปยังมักกะฮ์ และหลังจากนั้นอิมาม
มะฮ์ดี (หลังจากปรากฏตัวที่มักกะฮ์ และไปมะดีนะฮ์) ก็จะมุ่งตรงไปที่อิรัก
และเมืองกัฟะฮ์ ซุฟยานีจะหนีออกจากอิรัก และมุ่งหน้าไปยังซีเรีย และ
ดามัสกัส อิมามได้ส่งกองทัพไล่ตามหลังไป ซึ่งสุดท้ายพวกมันจะถูกทำลาย
ที่บัยตุล มุก็อดดัส (เยรูซาเล็ม) และซุฟยานีก็จะถูกตัดศีรษะที่นั่น

4. การออกปรากฏของซัยยิด สะชะนี

ตามรายงานจากอิมามมะฮ์ซุม ซัยยิด สะชะนี คือ ชายคนหนึ่งจากเมือง
กือชวิน (ในอิหร่าน) จะถูกขืนมาต่อสู้อยู่เพื่อศาสนา เป็นบุคคลที่ยึดมั่น
ในอัลลอฮ์ เป็นผู้อาวุโสของชีอะฮ์คนหนึ่งที่มีบุคลิกภาพอันประเสริฐ เขาจะ
เชิญชวนมนุษย์เข้าสู่อิสลาม และแนวทางของอะห์ลุลบัยต์(อ) เขาจะประสบ
ความสำเร็จเป็นอย่างมาก และมีผู้สนับสนุนมากมาย จากเมืองของเขาตลอด
เส้นทางจนถึงกัฟะฮ์ เขาจะทำลาย และลบล้างการกดขี่ และความชั่วทุกชนิด
เขาจะปกครองประชาชนด้วยความยุติธรรม และเมื่อกองทัพของเขาเข้าสู่
กัฟะฮ์เขาก็ได้รับข่าวว่ากองทัพของอิมามมะฮ์ดีอยู่นอกเมืองกัฟะฮ์

ซัยยิด สะชะนีก็จะนำกองทัพของเขาไปหาอิมาม (อ) ท่านอิมามศอดิกได้กล่าวว่า : ซัยยิด สะชะนี รู้จักอิมามมะฮ์ดี (อ) แต่เพื่อต้องการที่จะพิสูจน์ความยิ่งใหญ่ และประเสริฐของอิมามให้กับบรรดาผู้สนับสนุนเขาได้เห็นกับตาของพวกเขาเอง ซัยยิดสะชะนี จึงแกล้งทำเป็นไม่รู้จักอิมาม และได้ขอให้

อิมามพิสูจน์หลักฐานการเป็นอิมาม และให้แสดงมรดกที่อิมามได้รับมาจากท่านศาสดา เมื่ออิมามได้แสดงหลักฐาน และมุอ์ญิซะฮ์ต่าง ๆ ให้พวกเขาได้เห็น ซัยยิด สะชะนีจึงได้นำกองทัพของเขาทำการบัยอัต (การสัตยาบัน) ให้กับอิมาม ยกเว้นสี่พันคนที่ไม่ยอมทำการบัยอัตให้กับอิมามโดยอ้างว่า

อิมามใช้เวทมนตร์ และมายากล อิมามได้ดักเตือน และให้โอกาสกับพวกเขาถึงสามวันให้กลับตัวแต่ไม่เป็นผล อิมามจึงประกาศสงครามกับพวกเขา และพวกเขาทั้งหมดก็ถูกฆ่าตายตามคำสั่งของอิมาม

5. เสียงเรียกจากฟากฟ้า

เสียงจากฟากฟ้าเป็นอีกสัญญาณหนึ่ง ที่จะมีขึ้นหลังจากการปรากฏตัวของอิมามในมักกะฮ์ เป็นเสียงดังน่ากลัวจะเรียกชื่อของอิมาม ฉายา และคันตระกูลของท่าน เสียงนั้นจะเรียกร้องให้ประชาชนทำการบัยอัตให้กับอิมาม เพื่อที่จะได้รับฮิยาซะฮ์ ส่วนการฝ่าฝืนหรือปรีภัยจะทำให้หลงทาง

และอีกเสียงหนึ่งจะดังขึ้น ก่อนการปรากฏตัวของอิมาม (อ) เป็นเสียงที่พิสูจน์ สิทธิและสัจธรรมของอะลี และชีอะฮ์ของอะลี

6. การลงมาของนบีอีซา เพื่อเข้าร่วมกับอิมามมะฮ์ดี

การลงมาของนบีอีซาจากฟากฟ้า และท่านจะเข้าร่วมนมาซกับอิมามมะฮ์ดี (อ) โดยท่านเป็นมะอ์มูมของอิมามมะฮ์ดี ก็เป็นอีกสัญญาณหนึ่งที่จะเกิดขึ้นพร้อมกันกับการปรากฏตัวของอิมาม

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) ได้แจ้งให้ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ (อ) ทราบว่า :

“ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

มะฮ์ดีของอุมมะฮ์นี้มาจากเราซึ่งอีซาบุตรของมัรยัมจะตามมาตามหลังเขา”

ยังมีสัญญาณอีกมากมายที่ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสืออื่น ๆ และสัญญาณต่างๆ จะต้องปรากฏทั้งหมดหรือเป็นไปได้ว่าอาจมีการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องราวที่บรรดาอุลามาอ์ได้ทำการวินิจฉัยมาแล้ว และได้มีบทสรุปว่า : สัญญาณที่เกี่ยวกับการปรากฏตัวของอิมามมะฮ์ดีนั้น ได้ถูกแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ ตายตัวและไม่ตายตัว ส่วนสัญญาณที่ตายตัวนั้นจะต้องปรากฏอย่างแน่นอน และบางรายยังชี้ให้เห็นอีกว่าบางครั้งแม้แต่สัญญาณที่ตายตัว อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นการดีสำหรับการรอคอยที่แท้จริง เพราะจะทำให้ผู้ที่รอคอยอย่างแท้จริงมีความพร้อมอยู่ตลอดเวลาสำหรับการปรากฏตัว ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าท่านอิมามปรากฏตัวแล้วในขณะที่สัญญาณบางอย่างยังไม่เกิดขึ้น

การกียาม (ลุกขึ้นมาปฏิบัติ) ของอิมามมะฮ์ดี (อ.)

สรุปรายงานบรรดาอิมามมะฮ์ดีสม ที่เกี่ยวกับการกียามของมะฮ์ดีผู้ถูกสัญญาไว้มีดังนี้คือ

- เขาผู้ถูกสัญญาไว้จะปรากฏตัวที่กะอ์บะฮ์ หลังจากการรื้อนหายอันยาวนาน เขาจะปรากฏตัวพร้อมกับธง ดาบ อะมามะฮ์ (ผ้าพันศีรษะ) และเสื้อของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อล) บรรดามะลาอิกะฮ์จะช่วยเหลือเขา เขาจะกียามด้วยความเกลียดแค้นต่อศัตรูจะทำการเข่นฆ่าศัตรูของศาสนา และพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่กดขี่ และอยู่ดิฐธรรมจะถูกแก้แค้น

สหยาที่ใกล้ชิดของเขจะมีสามร้อยสิบสามคน ซึ่งจะทำการบัยอ์ให้กับเขาที่มกกะฮ์ อิมามอยู่ที่มกกะฮ์ระยะหนึ่งหลังจากนั้นก็จะมีมุนาซุมะดีนะฮ์ผู้ช่วยเหลือเขาจะเป็นนักรบที่แท้จริงชำนานญในอาวุธเป็นคนที่ศอและห์ มีศรัทธาที่มั่นคง เข้มแข็งต่ออิบาอะฮ์ในยามคำเค้น และเป็นสิงห์ร้ายในยามกลางวัน เกรงครัดต่อคำสั่งของอิสลาม มุ่งหน้าไปทางทิศไหนจะนำชัยชนะไปสู่ที่นั่น

หลังจากชัยชนะในมะดีนะฮ์ อิมามจะนำทัพเข้าสู่อิรัก และกูฟะฮ์

ท่านจะพบกับซัยยิด ฮะชะนี ที่กูฟะฮ์ ซัยยิด ฮะชะนี จะนำทหารของเขา
เข้าบัยอัตกับอิมาม (อ) นบีอีซา จะลงมาจากฟากฟ้าเพื่อช่วยเหลืออิมามและ
อีซา (อ) จะนมาซตามอิมามมะฮ์ดี (อ) รัฐบาลกลางของอิมามจะอยู่ที่เมือง
กูฟะฮ์ อิมามจะพิชิตทั้งตะวันตก และตะวันออกของโลก

อิสลามจะปกครองไปทั่วโลก ศาสนาจะกลับมาใหม่ อิสลามที่แท้จริงจะ
กำจัดความจอมปลอมในศาสนา การปกครองและกฎหมายจะเป็นไปตาม
คัมภีร์ของพระเจ้า และแบบฉบับของศาสนา อิมามจะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย
กินอาหาร และสวมใส่เสื้อผ้าแบบอิมามอะลี (อ)

ในยุคของการปกครองของอิมาม (อ) แผ่นดินจะมีบารอกะฮ์เป็นอันมาก
ผลิตผลทางเกษตรจะมีอย่างล้นเหลือ ความยากจนจะหมดไป มนุษย์จะใช้
ชีวิตอย่างมีความสุข และมีสิทธิร่มกมล จะถึงขั้นที่ผู้ที่จ่ายชะกาต หรือ
บริจาคทาน (เศาะดะเกาะฮ์) ไม่สามารถหาคนยากจนที่จะมารับของได้

เขานำไปให้ใครก็รับการปฏิเสธที่จะรับของนั้น ความรักที่จะอยู่ใกล้ชิด
กับอิมาม ทำให้ผู้ศรัทธาจำนวนมากปักหลัก และอาศัยในเมืองกูฟะฮ์
เพื่อที่จะนมาซรวม (ญะมาอะฮ์) กับอิมาม ถึงขั้นที่ได้สร้างมัสญิดขึ้นมาหลัง
หนึ่ง ซึ่งมีประตูทางเข้าถึง หนึ่งพันประตู

ในยุคของการปกครองของอิมาม (อ) โลกจะอยู่ได้ร่มเงาของความยุติธรรม และความปลอดภัยถึงขั้นที่ ถ้าหญิงสาวคนหนึ่งได้ทุนหม้อทองคำ ซึ่งมีเพชรนิลจินดาอยู่ในนั้น และเดินทางมาคนเดียวจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง จะไม่มีใครบงกชนาง หรือมีความโลภในทรัพย์สินของนางเลย

แผ่นดินจะคายทรัพย์ากร และของมีค่าต่าง ๆ ออกมาให้ให้อิมาม และอิมาม จะทำการสร้าง และทดแทนความสูญเสียต่าง ๆ ให้กับผู้ที่ถูกกดขี่บนหน้าแผ่นดิน ในขณะที่อิมาม (อ) ทำการปฏิบัติ อัลลอฮ์ (ซ.บ.) จะทำให้การเห็น และการได้ยินของผู้ศรัทธาไร้ขอบเขต พวกเขาสามารถพูดคุย หรือปรึกษาปัญหา กับอิมาม ได้โดยตรงไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในจุดไหนของโลกเขาสามารถ ได้ยินเสียง และเห็นอิมาม ในยุคนั้นอัลลอฮ์จะประทานให้สติปัญญา และความรู้ของมนุษย์ถึงจุดสมบูรณ์

อิมามจะปกครองประชาชน เหมือนกับศาสดามุฮัมมัด และศาสดาอาวาดปกครองประชาชน สิ่งใดที่ศาสดามุฮัมมัดได้ปฏิบัติ อิมามก็จะปฏิบัติสิ่งนั้น อิมามจะทำลายแบบฉบับแห่งญาฮิลียะฮ์

(ยุคมีดของอาหรับ) ยุคใหม่เหมือนกับที่ศาสดามุฮัมมัดได้ทำลายมาแล้ว และแสงแห่งศีธรรมของอิสลามก็จะกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

หน้าที่บางอย่างของชีอะฮ์ในสมัยของการเรนทายของอิมาม (อ)

“โอ้อัลลอฮ์ ขอให้พระองค์ทรงทำให้ฉันได้รู้จักพระองค์ด้วยเถิด เพราะถ้าพระองค์ไม่ทำให้ฉันรู้จักพระองค์ ฉันก็จะไม่มีวันรู้จักศาสนาของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ ขอให้พระองค์ทรงทำให้ฉันได้รู้จักศาสนาของพระองค์ด้วยเถิด เพราะถ้าพระองค์ไม่ทำให้ฉันได้รู้จักศาสนาของพระองค์ ฉันก็จะไม่มีวันรู้จักสุญญัตของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ ขอให้พระองค์ทรงทำให้ฉันได้รู้จัก

สุญญัตของพระองค์ด้วยเถิด เพราะถ้าพระองค์ไม่ทำให้ฉันได้รู้จักสุญญัตของพระองค์ ฉันก็จะหลงทางจากศาสนาของฉันอย่างแน่นอน”

2. อ่านคูหาที่ขอให้เรามีความมั่นคงต่อศาสนา

“โอ้อัลลอฮ์ โอ้ผู้ทรงเมตตา โอ้ผู้ทรงปรานี โอ้ผู้ทรงเปลี่ยนแปลงหัวใจทั้งหลาย ขอให้พระองค์ทรงทำให้ของฉันมั่นคงต่อศาสนาของพระองค์ด้วยเถิด”

3. อ่านคฺุาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอิมามมะฮฺดี โดยตรงอย่างเช่น คฺุานี้:

“โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครองวะลีของพระองค์คือ

อัล-ฮุจญฺตุบฺตรของฮะซัน (อ) ขอการสรรเสริญจากพระองค์จะมีแต่เขา
และบรรพบุรุษของเขาทั้งในเวลานี้ และทุกๆเวลา ขอพระองค์จงเป็น

ผู้คุ้มครองปกป้องเขา ขอพระองค์ทรงเป็นผู้นำ ผู้ช่วยเหลือ และ

ขอพระองค์โปรดทรงเป็นพยานจึ้นาทางของเขา และขอให้พระองค์ทรง
สถิตอยู่ในสายตาของเขา จนกระทั่งทุกสรรพสิ่งยอมจำนนสวามิภักดิ์ต่อเขา
โดยคฺุญญี และได้โปรดทำให้เขาได้รับประโยชน์จากทุกสรรพสิ่งในแผ่นดิน
นี้โดยทั่วถึงยาวนาน”

4. ทำการเสาะวาดที่เร่การปรากฏของท่าน เพราะมีคำสั่งเสียจากอิมาม
มะฮฺดีว่า:

จงขอคฺุาอุที่เร่การปรากฏของฉัันให้มาก ๆ เพราะการงานของพวกท่าน
จะสมบูรณ์ด้วยการอ่านคฺุาเหล่านี้ตัวอย่างของเสาะวาดที่เร่การปรากฏ
ตัวของอิมาม (อ)

“โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงยกย่องมุฮัมมัด และลูกหลานของมุฮัมมัด
และขอให้พระองค์ทรงเร่การปรากฏตัวของเขาด้วยเถิด ”

5. การอ่านซียารัต อิมามมะฮ์ดี ในวันศุกร์ ซึ่งมีบันทึกอยู่ในหนังสือดุอาที่ชื่อ “มะฟาติฮุลญินาน”

6. การดุอา “นุกบะฮ์” ในเช้าวันศุกร์ ในวันอีด อัลฟิฏริ อีดกรบาน และอีดอะดีรคุม

7. การลุกขึ้นยืน เมื่อได้ยืนชื่อ หรือฉายาของท่าน โดยเฉพาะคำว่า “กออิม”

8. การผูกความสัมพันธ์ กับอิมามโดยอ่านซียารัต และดุอาต่างๆ ที่เกี่ยวกับท่านที่มีอยู่ใน “มะฟาติฮุลญินาน”

9. เมื่อมีปัญหา หรือความยุ่งยากให้ทำการ “ตะวัชชุล” กับอิมามโดยการไปเยี่ยมเยียนมัสญิด “ญัมการอน” ทำการนมาซ และตะวัชชุลที่นั่น

มัสญิด “ญัมการอน” เป็นมัสญิดที่อยู่นอกเมืองกุม ถูกสร้างขึ้นในฮิราซะที่ 393 โดยคำสั่งของอิมามมะฮ์ดี เพื่อที่จะให้เป็นสถานที่เยี่ยมเยียนและร้องทุกข์ หรือผู้ที่ประสงค์จะพบกับท่านในช่วงของการเร้นหาย ซึ่งมีการนมาซพิเศษบางอย่างสำหรับผู้ไปเยี่ยมเยียนที่นั่น

10.การทำอะมัล สอและห์ ต่าง ๆ แล้วสะดียะฮ์ (อุทิศ) ให้กับอิมามอย่าง เช่น การอ่านอัลกุรอาน ฮัจญ์ เกาะวาฟ อุมเราะห์ การเยี่ยมเยียนสุสาน ของอิมามมะอฺศุม ในนามของอิมามมะฮ์ดี การจ่าย เศาะตะเกาะฮ์ (บริจาคทาน) เพื่อพลานามัย และความปลอดภัยของอิมาม

11. เตาบะฮ์อย่างแท้จริง (นะศูฮา) ต่อบาปต่าง ๆ ของเรา ถึงแม้ว่าการ เตาบะฮ์นั้นเป็นวาญิบอยู่แล้วตลอดเวลา แต่ในช่วงของการเร้นหายของอิมาม นั้น ยิ่งเพิ่มความสำคัญ และจริงจังมากขึ้นไปอีก เพราะบาปของมนุษย์เป็น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเร้นหาย เกิดขึ้น และเพราะบาปของมนุษย์ยังทำให้ ระยะเวลาของการเร้นหายยิ่งยาวนานออกไป

12. เรียกร้องให้ประชาชนสนใจเรื่องราวที่เกี่ยวกับอิมาม ซิอะฮ์ทุกคน จะต้องเป็น”มุบัลลิหม์” (ผู้เชี่ยวชาญ) ของอิมามทั้งคำพูด และการปฏิบัติ จนกระทั่งสามารถที่จะช่วยเหลือแผนงานต่าง ๆ ของศาสนาให้แข็งแรง และ สมบูรณ์ขึ้น และหน้าที่อันนี้นั้นมีความสำคัญกว่าทุกหน้าที่อื่น ๆ เพราะว่า เราจะต้องมีความพร้อมอยู่เสมอในการรอคอยอิมาม และการรอคอยอิมามที่ แท้จริงก็คือการจัดระบบต่าง ๆ ของการดำเนินชีวิต ให้เป็นที่พึงพอใจของ อิมาม

เราจะต้องแสดงออกมาในภาคปฏิบัติให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เราคือผู้ที่ต้องการความยุติธรรม และรัฐบาลอันยุติธรรมของอิมาม เพราะถ้าการดำเนินชีวิตของเราไม่ได้เป็นไปตามหลักการศาสนา ซึ่งแน่นอนเป็นการกล่าวอ้างที่ไร้ค่า และประโยชน์ต่อตัวเอง และสังคม

ไอ้อัลลอฮ์ โปรดปรานความสำเร็จให้กับพวกเราด้วยเถิด ด้วยสิทธิของมุฮัมมัด และลูกหลานของมุฮัมมัด

จดหมายของอิมาม

ในหนังสือ “กะมาลุดดีน” ของเชกสอูดก. , “กิตาบุล ม็อยบะฮ์” ของเชกฏชีย์ ได้บันทึกข้อความจากจดหมายของอิมามไปถึงเจ็ดสิบฉบับซึ่งส่วนหนึ่งของจดหมายได้เขียนให้กับบรรดาอะละมาห์ และมัรญูอ์ ซึ่งสิ่งนี้นั้นทำให้เรารู้ว่า ท่านอิมามผู้เร้นหาย มีความเป็นห่วง และปกป้องบรรดา

ผู้ศรัทธา และผู้ที่รอคอยท่าน อิมามได้ทำการฮิดาเยฮ์ และตัมยียะฮ์จิตวิญญาณของพวกเขา อิมามคอยให้ความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหามาของบรรดาผู้ที่เดือดร้อนต่าง ๆ ที่หวังพึ่งทางท่านอย่างแท้จริงทั้งในแง่ของความรู้ และสิ่งจำเป็นในชีวิตอื่น ๆ อิมามจะทำการช่วยเหลือชี้นำ และคลายใจพวกเขา โดยเฉพาะกับบรรดาผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อศาสนาโดยตรง

ได้มีจดหมายฉบับหนึ่งจากอิมามส่งให้กับ อาฮาดุลลอฮฺ ซัยยิด อะบุล
สะฮัน อิสฟาฮานี มัรญูอ์ คนสำคัญคนหนึ่งของโลกชีอะฮ์
(มรณภาพเมื่อฮิจเราะฮ์ที่ 1365)

“จงทำตัวให้เป็นที่พักพิงของประชาชนอย่างแท้จริง และจงนั่งใกล้ประตู
ทางเข้าบ้านของท่าน (เพื่อเป็นการง่ายที่ประชาชนจะพบปะ) จงสนอง
จุดประสงค์ของพวกเขา แล้วเราจะช่วยเหลือท่าน”

ไอ้อัลลอฮฺ ขอการสรรเสริญจงมีแต่เขา (มะฮ์ดี) และบรรพบุรุษผู้บริสุทธิ์
ของเขา โปรดเร่งการปรากฏตัวอันทรงเกียรติของเขานั้นให้ง่ายด้วยเถิด
โปรดทำให้ความประสงค์ของเขาทั้งหมดบังเกิดขึ้นด้วยเถิด ด้วยความเมตตา
ของพระองค์ โอผู้ทรงเมตตายิ่งเสมอ

Contents

อิมามมะฮ์ดี	๑
ความหวังใหม่ของโลก	๑
มูลนิธิ คาร์ รอเรฮ์ ฮัก รวบรวมและเรียบเรียง.....	๑
สุญญะตุลอิสลามซัยยิดสุไลมาน สุซัยนี ผู้แปล	๑
คำนำของผู้แปล	๓
ชีวประวัติ	๕
ความเชื่อในมะฮ์ดี ผู้ถูกสัญญาในศาสนาต่าง ๆ	๖
ความศรัทธาในมะฮ์ดี ผู้ถูกสัญญา (อ.)จากหลักฐานต่างๆ.....	๑๐
ในอิสลาม.....	๑๐
กำเนิดอิมาม.....	๒๕
การปกปิดการถือกำเนิดของอิมาม	๓๒
ปัญหาเกี่ยวกับการเร้นหาย (ม็อยบะฮ์).....	๔๐
ม็อยบะฮ์ ศุฆรอและกูบรอ	๔๕
สี่ตัวแทนพิเศษ (นาอิบ).....	๔๗
ผลทางลบ และทางบวกของการเร้นหาย.....	๖๒
ประโยชน์ของการดำรงอยู่ของอิมามในช่วงเร้นหาย.....	๗๐
มูอ์ญิซะฮ์ของอิมามในช่วงม็อยบะฮ์ศุฆรอ	๗๘
การพบเจอกับอิมาม.....	๘๕
การกำหนดวันแห่งการปรากฏ (ชุฮูร).....	๙๖
สัญญาณการปรากฏตัวของอิมาม	๙๘
การกียาม (ลุกขึ้นมาปฏิวัติ) ของอิมามมะฮ์ดี (อ.)	๑๐๔
จดหมายของอิมาม	๑๑๑